

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11. 5. 2016 v senátu složeném z předsedy Mgr. Michala Zámečnicka a soudců přísedících Jitky Bartákové a Jarmily Cabanové, **takto**:

Podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku se ruší výrok o vině a o trestu týkající se obžalovaného Z.S. z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27.6.2015, č.j. 46 T 5/2013-2166

Obžalovaní:

V.D.,

nar. XXXX v XXXX,
trvale bytem XXXX, XXXX
osoba samostatně výdělečně činná,

Z.D.,

nar. XXXX v XXXX,
trvale bytem XXXX, XXXX,
osoba samostatně výdělečně činná,

J.K.,

nar. XXXX v XXXX,
trvale bytem XXXX, okr. XXXX,
zaměstnanec XXXX,

J.P.,

nar. XXXX v XXXX,
trvale bytem XXXX, okr. XXXX,
osoba samostatně výdělečně činná,

Z.S.,

nar. XXXX v XXXX,
trvale bytem XXXX, okr. XXXX,
manažer,

XXXX

IČ XXXX,
nyní se sídlem XXXX, XXXX,

jsou vinni, že

1.**a) obžalovaný V.D.**

jako revizní technik ev. č. 7125/7/10/R-EZ-E2/A, dne 29. 12. 2010 vyhotovil zprávu o provedení revize elektrického zařízení výchozí ev. č. 201/2010 (dále jen Zpráva), provedené v období od 27. 12. 2010 do 29. 12. 2010, s předmětem a místem revize - revize el. instalace - izolační stavy kabeláže objektu FOVE Vrahovice, do které úmyslně uvedl nepravdivé údaje "výkon FOVE 481,65 kW, panely PERLIGHT 1900W/1ks, celkem 2535 ks", ačkoliv věděl, že k datu 29. 12. 2010 na fotovoltaické elektrárně společnosti XXXX, IČ XXXX, tehdy se sídlem XXXX, XXXX (dále též jen spol. XXXX), ve Vrahovicích nejsou žádné fotovoltaické panely nainstalovány na ocelových konstrukcích a propojeny mezi sebou kabely do funkčního celku, kdy zároveň věděl, že tato Zpráva o provedení revize elektrického zařízení bude použita jako podklad pro Energetický regulační úřad, Masarykovo nám. 5, Jihlava (dále jen ERÚ) k vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů, přičemž si byl vědom skutečnosti, že bez uvedení celkového počtu 2535 ks panelů v této jeho Zprávě by ERÚ licenci nevydal,

čímž obv. V.D. takto záměrně a cíleně pomohl obviněnému J. P. získat neoprávněně licenci ve prospěch spol. XXXX na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 s tím, že tak získá neoprávněně nárok na garantovanou výkupní cenu na dobu dvaceti let za výrazně vyšší cenu, než jaká by mu byla garantována v případě získání dané licence až v roce 2011,

b) obžalovaný Z.D.

jako člen představenstva spol. XXXX, IČ XXXX (dále jen spol. XXXX), který zastupoval tuto společnost při výstavbě fotovoltaické elektrárny spol. XXXX ve Vrahovicích ve věcech technických na základě smlouvy o dílo č. 39/2010 ze dne 5. 11. 2010 mezi spol. XXXX a obv. M. V., který zabezpečoval provedení montáže konstrukcí a panelů, tak se dne 30. 12. 2010 ústně dohodl s obv. Z. S., aby obž. M. V. dne 31. 12. 2010 dal pokyn svým zaměstnancům a brigádníkům montovat fotovoltaické panely na ocelové konstrukce elektrikářskými stahovacími páskami bez náležité fixace a bez zapojení panelů kabely mezi sebou do funkčního celku, a to s cílem pro potřeby kontrol ze strany zaměstnanců ERÚ a zaměstnanců skupiny E.ON vyvolat zdání, že fotovoltaická elektrárna spol. XXXX ve Vrahovicích je dokončená a provozuschopná o výkonu 0,481 MW, načež

následně dne 31. 12. 2010 doprovázel K. a O. - zaměstnance skupiny E.ON, po fotovoltaické elektrárně spol. XXXX ve Vrahovicích při schválení výroby ze strany spol. E.ON, kterým záměrně zamlčel, že fotovoltaické panely nejsou ve skutečnosti propojeny a tato fotovoltaická elektrárna jako celek je nefunkční,

čímž obv. Z.D. takto vědomě a cíleně pomohl obv. J. P. jednak získat neoprávněně licenci ve prospěch spol. XXXX na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 s tím, že tak získá neoprávněně nárok na garantovanou výkupní cenu na dobu dvaceti let za výrazně vyšší cenu, než jaká by mu byla garantována v případě získání dané licence až v roce 2011, a také tak s tímto cílem záměrně pomohl obv. J. P. ve prospěch spol. XXXX neoprávněně získat protokol o schválení výroby od spol. E.ON ještě v roce 2010,

c) obžalovaný J.K.

jako zaměstnanec XXXX v XXXX, ačkoliv věděl, že není oprávněnou úřední osobou za XXXX provádět úkony ve správním řízení vedeném XXXX pod č. j. XXXX ohledně žádosti spol. XXXX o vydání licence na výrobu elektřiny, tak bez pokynu a bez vědomí oprávněných úředních osob – L. P., I. F. a L. Ž., záměrně dne 31. 12. 2010 provedl v doprovodu svého kamaráda Z. P., nar. XXXX, který nebyl ani zaměstnancem XXXX, předběžnou kontrolu stavu dokončenosti fotovoltaické elektrárny spol. XXXX o výkonu 1,9 MW umístěné ve Vrahovicích u Prostějova, přičemž je po stavbě této elektrárny doprovázel obv. J.P., kdy obv. K. záměrně "přehlédl", že nainstalované fotovoltaické panely nejsou navzájem propojeny mezi sebou a fotovoltaická elektrárna tedy není dokončená a není provozuschopná k 31. 12. 2010, přičemž i přes toto zjištění následně po návratu do sídla ERÚ v Jihlavě záměrně ještě téhož dne vytiskl v 15.05 hodin ROZHODNUTÍ o udělení licence č. 111017963 na výkon 0,481 MW pro spol. XXXX pod č. j. 13753-7/2010-ERU, které odnesl podepsat I. F., která tuto licenci za ERÚ podepsala právě toliko na základě nepravdivých informací od obv. J. K., neboť tento ji lživě informoval o dokončení a provozuschopnosti dané elektrárny, přičemž obv. K. tak jednal i přesto, že L. Ž. – jako oprávněná osoba za ERÚ den předtím, tedy 30. 12. 2010, osobně provedl kontrolu fotovoltaické elektrárny spol. XXXX a zjistil, že na fotovoltaické elektrárně je nainstalován minimální počet fotovoltaických panelů na základě zjištěných skutečností dospěl k rozhodnutí nevydat licenci spol. XXXX do 31. 12. 2010, což obv. J. K. sdělil ještě před výše popsáním jednáním obv. K.,

čímž obv. J. K. takto záměrně a cíleně pomohl obv. J. P. získat neoprávněně licenci ve prospěch spol. XXXX na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 s tím, že tak získá neoprávněně nárok na garantovanou výkupní cenu na dobu dvaceti let za výrazně vyšší cenu, než jaká by mu byla garantována v případě získání dané licence až v roce 2011,

přičemž tak obv. K. při této cílené pomoci obv. P. také překročil svoji pravomoc a zneužil svého úředního postavení a jednal vědomě v rozporu s ustanovením § 2, § 3, § 15 odst. 2 a § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

d) obžalovaný J.P.

jako jednatel spol. XXXX v blíže nezjištěné době nejpozději do 31. 12. 2010 záměrně podepsal jménem spol. XXXX nepravdivý předávací protokol o předání solárního fotovoltaického systému do provozu ze dne 29. 12. 2010, ačkoliv věděl, že k danému datu nebyly nainstalovány na uvedené fotovoltaické elektrárně spol. XXXX ve Vrahovicích fotovoltaické panely, a dále, ačkoliv věděl, že tento předávací protokol bude předložen ERÚ jako jeden z podkladů pro vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ve prospěch spol. XXXX ještě v roce 2010, načež

dne 31. 12. 2010 záměrně předložil na ERÚ v Jihlavě rozhodnutí Stavebního úřadu Městského úřadu v Prostějově (dále jen SÚMÚP) o předčasném užívání stavby vydané pod sp. zn. SÚ/3305/2010-Ing.Koš, č. j. PVMU 214151/2010 61, a dále tamtéž předložil i výše citovanou nepravdivou zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení ev. č. 201/2010 od obv. V. D. ze dne 29. 12. 2010 o výkonu elektrárny 0,481MW a s počtem panelů 2535 ks a také výše citovaný nepravdivý předávací protokol o předání solárního fotovoltaického systému do provozu mezi investorem spol. XXXX a generálním dodavatelem spol. XXXX ze dne 29. 12. 2010, ačkoliv věděl, že jak údaje ve zprávě o výchozí revizi elektrického zařízení, tak i samotný předávací protokol jsou nepravdivé, kdy ve skutečnosti fotovoltaická elektrárna spol. XXXX ve Vrahovicích nebyla dne 31. 12. 2010 dokončena, a zároveň věděl, že uvedené dokumenty budou podkladem pro rozhodnutí ERÚ o vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010, čímž ve prospěch jím jako jednatelem zastupované spol. XXXX cíleně za přispění dalších spoluobviněných včetně obv. J.K. uvedl zaměstnance ERÚ v omyl – přinejmenším I.F. a na základě nepravdivých dokumentů získal dne 31. 12. 2010 neoprávněně licenci ERÚ na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ve prospěch spol. XXXX, tedy ještě v roce 2010 s tím, že tuto ještě téhož dne v sídle ERÚ v Jihlavě osobně převzal a takto pro spol. XXXX neoprávněně zajistil nárok na garantovanou výkupní cenu na dobu dvaceti let dle sazby stanovené pro rok 2010, tedy za výrazně vyšší cenu, než jaká by byla předmětné společnosti garantována v případě získání dané licence až v roce 2011,

e) obžalovaný Z.S.

jako předseda představenstva a ředitel spol. XXXX, která byla generálním dodavatelem při výstavbě FVE spol. XXXX ve Vrahovicích, v blíže nezjištěné době, nejpozději do 31. 12. 2010, záměrně jménem spol. XXXX podepsal nepravdivý předávací protokol o předání solárního fotovoltaického systému této elektrárny do provozu ze dne 29. 12. 2010, přičemž tak učinil i přesto, že věděl, že k danému datu nebyly nainstalovány na uvedené fotovoltaické elektrárně spol. XXXX ve Vrahovicích fotovoltaické panely, a dále i přesto, že věděl, že tento předávací protokol bude předložen ERÚ jako jeden z podkladů pro vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ve prospěch spol. XXXX ještě v roce 2010, načež

dále dne 30. 12. 2010 se ústně dohodl s obv. Z. D., aby obv. M. V. dne 31. 12. 2010 dal pokyn svým zaměstnancům a brigádníkům montovat fotovoltaické panely na ocelové konstrukce elektrikářskými stahovacími páskami bez náležité fixace a bez zapojení panelů kabely mezi sebou do funkčního celku, a to s cílem vyvolat zdání, že fotovoltaická elektrárna spol. XXXXve Vrahovicích je dokončená a provozuschopná o výkonu 0,481 MW pro potřeby kontrol ze strany zaměstnanců ERÚ a zaměstnanců skupiny E.ON Distribuce, a.s.,

čímž obv. Z. S. takto záměrně a cíleně pomohl obv. J. P. jednak získat neoprávněně licenci ve prospěch spol. XXXXna výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 s tím, že tak získá neoprávněně nárok na garantovanou výkupní cenu na dobu dvaceti let za výrazně vyšší cenu, než jaká by mu byla garantována v případě získání dané licence až v roce 2011, a také tak s tímto cílem záměrně pomohl obv. J. P. ve prospěch spol. XXXXneoprávněně získat protokol o schválení výroby od spol. E.ON ještě v roce 2010,

kdy výše popsaným způsobem se obžalovaní Inr. V.D., Z.S., Z.D., J.K. a J.P. záměrně podíleli na uvedení v omyl I. F. jako k vydání předmětné licence oprávněné pracovnice ERÚ, dále vyjma obv. J. K.i na vytvoření podmínek pro uvedení v omyl zaměstnance ERÚ, který měl dne 31. 12. 2010 provést předběžnou kontrolu FVE spol. XXXXve Vrahovicích a na uvedení v omyl i pracovníků spol. E.ON, kteří měli provést schválení dané FVE jako výroby, kdy za vědomého a cíleného přispění všech obžalovaných získal obv. J.P. k 31. 12. 2010 od ERÚ pravomocnou licenci č. 111017963 na výrobu elektřiny ve prospěch spol. XXXXa zároveň díky provedení tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě spol. E.ON dne 31. 12. 2010 tak vznikl spol. XXXXneoprávněný nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12.150,-Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5.500,-Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž v průběhu následujících 20 let by se spol. XXXXneoprávněně obohatila v souhrnu o částku nejméně 63 mil. Kč v první řadě na úkor spol. E.ON Distribuce, a.s. a od 1. 1. 2013 primárně na úkor spol. E.ON Energie, a.s. s tím, že

Rok	Měsíc	Číslo faktury	Dodané množství v kWh	Nároková cena (připojení do 31.12.2010) v Kč	Nároková cena (připojení od 1.1.2011) v Kč	Rozdíl cen (připojení 31.12.2010 – připojení 1.1.2011) v Kč
2011	duben	2011001	67 135	832 474,00	369 242,50	463 231,50
	květen	2011002	50453	625 617,20	277 491,50	348 125,70
	červen	2011003	16 855	209 002,00	92 702,50	116 299,50
	červenc	2011005	35 068	434 843,20	192 847,00	241 996,20
	srpen	2011007	55 394	686 885,60	304 667,00	382 218,60
	září	2011008	48 663	603 421,20	267 646,50	335 774,70
	říjen	2011010	29 407	364 646,80	161 738,50	202 908,30
	listopad	2011011	16 221	201 140,40	89 215,50	111 924,90
2011	prosinec	2011012	8 750	108 500,00	48 125,00	60 375,00

	CELKEM 4-12/2011		327 946,00	4 066 530,40	1 803 703,00	2 262 827,40
2012	leden	2012001	15 110	191 141,50	84 767,10	106 374,40
	únor	2012002	26 339	333 188,35	147 761,79	185 426,56
	březen	2012003	48 317	611 210,05	271 058,37	340 151,68
	duben	2012004	52 024	658 103,60	291 854,64	366 248,96
	květen	2012005	62 153	786 235,45	348 678,33	437 557,12
	červen	2012006	49 909	631 348,85	279 989,49	351 359,36
	červene c	2012007	49 294	623 569,10	276 539,34	347 029,76
	srpen	2012008	54 144	684 921,60	303 747,84	381 173,76
	září	2012009	44 458	562 393,70	249 409,38	312 984,32
	říjen	2012010	30 658	388 165,25	172 142,85	216 022,40
	listopad	2012011	10 707	135 443,55	60 066,27	75 377,28
	prosine c	2012012	8 164	103 274,60	45 800,04	57 474,56
	CELKEM 1-12/2012		451 304,00	5 708 995,60	2 531 815,44	3 177 180,16
2013	leden	2013001	5 610	72 385,83	32 106,03	40 279,80
	leden	2013001	záporná cena	-7,67	-7,67	0,00
	únor	2013002	14 601	188 396,70	83 561,52	104 835,18
	březen	2013003	32 573	420 289,42	186 415,28	233 874,14
	duben	2013004	46 305	597 473,42	265 003,52	332 469,90
	květen	2013005	50 510	651 730,53	289 068,73	362 661,80
	červen	2013006	43 109	556 235,43	246 712,81	309 522,62
	červene c	2013007	67 722	873 816,97	387 573,01	486 243,96
	srpen	2013008	56 400	727 729,20	322 777,20	404 952,00
	září	2013009	40 573	523 513,42	232 199,28	291 314,14
	říjen	2013010	35 394	456 688,78	202 559,89	254 128,92
	listopad	2013011	14 224	183 532,27	81 403,95	102 128,32
	prosine c	2013012	9 012	116 281,84	51 575,68	64 706,16
CELKEM 1-12/2013			416 033,00	5 368 066,13	2 380 949,19	2 987 116,94
CELKEM 04/2011-12/2013			1 195 283,00	15 143 592,13	6 716 467,63	8 427 124,50

tedy jen za období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2012 ve vztahu ke spol. XXXXbyla v důsledku jednání všech výše uvedených obviněných způsobena primárně spol. E.ON Distribuce a.s., IČ 280 85 400 škoda ve výši nejméně 5.440.008,-Kč, o kteroužto částku se neoprávněně obohatila spol. XXXX(pozn. vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie, od 1. 1. 2013 vstoupila do práv poškozeného spol. E.ON Energie, a.s., IČ 260 78 201) a v období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 ve vztahu ke spol. XXXXbyla způsobena primárně spol. E.ON Energie škoda ve výši nejméně 2.987.117,-Kč, o kteroužto částku se neoprávněně obohatila spol. XXXX,

2. obžalovaný Z.S. společně s odsouzenými M. D., J. V., I. F. a L. Ž.

- a) L. Ž. jako specialista Odboru licencí Energetického regulačního úřadu (dále jen „ERÚ“) a jako oprávněná úřední osoba jednat jménem ERÚ ve správním řízení ve věci rozhodnutí o udělení licence na výrobu elektřiny, dne 30. 12. 2010 mezi 09:30 hod. až 12:00 hod. u obce Držovice u Prostějova provedl předběžnou kontrolu fotovoltaické elektrárny Držovice u Prostějova o výkonu 3 MW (dále jen „FVE Držovice“) společnosti TOWER OF POWER alfa s.r.o., IČ: 28592573, se sídlem Rubešova 645/29, Plzeň, (dále jen „TOWER OF POWER“) za účelem zjištění, zda fotovoltaická elektrárna je skutečně dokončena v souladu s dokumenty předloženými do správního spisu ERÚ k žádosti této společnosti o vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů, a ačkoliv přes své zkušenosti na Odboru licencí ERÚ a přesto, že měl k dispozici katastrální mapu s přesným zakreslením FVE Držovice, kontrolu elektrárny provedl hrubě nedbale a povrchně, kdy zaměnil celou plochu dvou vedle sebe vybudovaných fotovoltaických elektráren za FVE Držovice společnosti TOWER OF POWER a dospěl tak k chybnému závěru, že FVE Držovice společnosti TOWER OF POWER je zčásti dokončena a zčásti nikoliv, ačkoliv ve skutečnosti FVE Držovice nebyla dokončena ani zčásti, neboť na celé FVE Držovice nebyl nainstalován ani jeden fotovoltaický panel,
- b) J. V. jako jednatel společnosti TOWER OF POWER, která byla investorem a objednatelem FVE Držovice, M. D. jako zaměstnanec společnosti TOWER OF POWER, a Z. S. jako ředitel a předseda představenstva společnosti XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, (dále jen „XXXX“), která byla zhotovitelem FVE Držovice, následně využili omylu L. Ž. a dne 30. 12. 2010 v restauraci obchodního domu TESCO v Prostějově na schůzce mezi L. Ž. na straně jedné a J. V. a ing. M. D. na straně druhé po předestření skutečnosti ze strany L. Ž., že FVE Držovice není zcela dokončena a že na elektrárně schází zhruba polovina fotovoltaických panelů, J.V. a M.D. úmyslně předložili L. Ž. nepravdivý Reklamační protokol č. 1/34/2010 ze dne 15. 12. 2010, který byl podepsán Z. S. a podle kterého společnost XXXX dne 15. 12. 2010 reklamovala 3.600 ks vadných fotovoltaických panelů zn. Suntech ST190S-24/Ad o celkovém výkonu 1,3 MW dodaných dne 14. 12. 2010 německou obchodní společností Suninvest Group GmbH, IČ: 208/15258402, se sídlem Hamerweg 5D, Mehlmeisel, (dále jen „Suninvest“), zastoupenou J. B., s tím, že dne 15. 12. 2010 bylo uvedené množství vadných fotovoltaických panelů vráceno dodavateli, ačkoliv J.V., M.D. a Z. S. věděli, že nikdy nebyly žádné fotovoltaické panely na FVE Držovice dodány, přičemž i podpis J. B. na reklamačním protokolu byl padělán,
- c) J.V. a Z. S. v období od 29. 12. 2010 do 31. 12. 2010 úmyslně podepsali zcela nepravdivý Předávací protokol ze dne 29. 12. 2010 mezi společností TOWER OF POWER, zastoupenou J.V., a společností XXXX, zastoupenou Z. S., kdy předmětem předání byla FVE Držovice o výkonu 3 MW do zkušebního provozu, ačkoliv oba věděli, že elektrárna není dokončena a je nefunkční, neboť zde nebyl nainstalován žádný fotovoltaický panel, a dne 31. 12. 2010 J.V. osobně doručil tento předávací protokol, mj. společně s již uvedeným Reklamačním protokolem č. 1/34/2010 I.F.k založení do správního spisu na ERÚ, Masarykovo nám. 5, Jihlava,
- d) J.V. a Z. S. v období od 30. 12. 2010 do 31. 12. 2010 po schůzce L. a Ž., J.V. a M.D., podepsali nepravdivý antedatovaný Předávací protokol ze dne 29. 12. 2010 mezi společností TOWER OF POWER, zastoupenou J.V., a společností XXXX,

zastoupenou Z. S., kdy předmětem předání byla FVE Držovice o výkonu 1,655 MW do zkušebního provozu, ačkoliv oba věděli, že elektrárna není dokončena a je nefunkční, neboť na elektrárně nebyl nainstalován žádný fotovoltaický panel, přičemž dne 31. 12. 2010 v 11:09 hod. M.D.zaslal emailem tento nový nepravdivý a antedatovaný předávací protokol I.F.do služební emailové schránky na ERÚ k založení do správního spisu,

- e) I. F.jako specialistka Odboru licencí ERÚ a jako oprávněná úřední osoba, která zastupovala ředitele Odboru licencí ERÚ po dobu čerpání jeho dovolené, dne 31. 12. 2010 v sídle ERÚ v Jihlavě převzala správní spis od ing. L.a Ž., který ji zároveň sdělil zcela chybnou informaci, že FVE Držovice společnosti TOWER OF POWER je dokončena asi z poloviny a že po obdržení předávacího protokolu mezi zhotovitelem a objednatelem FVE Držovice a po obdržení originálů nové revizní zprávy a seznamu provozoven na snížený výkon 1,655 MW může vydat licenci na uvedený snížený výkon 1,655 MW, a ačkoliv měla zkontrolovat mj. zprávy o revizi elektrické instalace, smlouvu o dílo mezi zhotovitelem a objednatelem a předávací protokol, provedla kontrolu značně nedbale a povrchně, kdy si nevšimla, že ve správním spise chybí zpráva o revizi elektrické instalace části nízkého napětí FVE Držovice jako celku coby splnění technického předpokladu pro udělení licence podle § 5 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., energetický zákon, a podle § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, neboť ve spise byly založeny pouze dvě zcela protichůdné Zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení V. D. ev. č. 200/2010 z 29. 12. 2010, které se jednak týkaly pouze částí nízkého napětí elektrárny od rozvaděčů po trafostanice a jednak na jedné verzi zprávy byl na čelní straně uveden údaj opsaný z projektové dokumentace FVE Držovice o celkovém výkonu 2,9 MW a celkovém počtu fotovoltaických panelů 15.600 ks panelů a na druhé zprávě z téhož dne byl uveden údaj o celkovém výkonu 1,655 MW a počtu fotovoltaických panelů 8.710 ks, kdy nejméně první uvedená revizní zpráva byla v rozporu s údaji uvedenými v Reklamačním protokolu č. 1/34/2010;

dále ačkoliv dne 31. 12. 2010 v 11:09 hod. jí emailem M.D.úmyslně zaslal nový nepravdivý Předávací protokol ze dne 29. 12. 2010 mezi společností TOWER OF POWER, zastoupenou ing. J.V., a společností XXXX, zastoupenou Z. S., kdy předmětem předání byla FVE Držovice o výkonu 1,655 MW, nevšimla si rozporů mezi původním již doručeným předávacím protokolem taktéž ze dne 29. 12. 2010 na FVE Držovice o výkonu 3 MW a tímto novým předávacím protokolem a na rozpory mezi původním již doručeným předávacím protokolem na FVE Držovice o výkonu 3 MW s výše uvedeným Reklamačním protokolem č. 1/34/2010, následně nezaložila a nezaevidovala tento nový předávací protokol na výkon 1,655 MW do správního spisu a zároveň v rozporu s § 37 odst. 4 správního řádu si nevyžádala originál tohoto protokolu ani jeho elektronickou verzi s elektronicky ověřeným podpisem do správního spisu, a přesto ještě dne 31. 12. 2010 rozhodla jménem ERÚ o udělení licence společnosti TOWER OF POWER k výrobě elektřiny na dobu 25 let pod č.j.: 12387-8/2010 k provozovně FVE Držovice o instalovaném výkonu 1,655 MW, kdy téhož dne si toto rozhodnutí na ERÚ v Jihlavě převzal osobně J.V.,

- f) Z. S. v období od 29. 12. 2010 do 31. 12. 2010 podepsal nepravdivý Reklamační protokol č. 2/34/2010, podle kterého společnost XXXX dne 30. 12. 2010 reklamovala 8.710 ks vadných fotovoltaických panelů zn. Suntech ST190S-24/Ad o celkovém výkonu 1,655 MW dodaných dne 27. 12. 2010 německou obchodní společností

Suninvest, zastoupenou J.B., s tím, že dne 30. 12. 2010 bylo uvedené množství vadných fotovoltaických panelů vráceno dodavateli, ačkoliv Z. S. věděl, že nikdy nebyly žádné fotovoltaické panely na FVE Držovice dodány, přičemž i podpis J.B. na reklamačním protokolu byl padělán, a reklamační protokol následně předal M. D.,

- g) J.V. a M.D.následně dne 31. 12. 2010 mezi 15:30 hod. a 16:25 hod. v prostoru FVE Držovice u Prostějova předložili uvedený Reklamační protokol č. 2/34/2010 na vadné fotovoltaické panely o celkovém výkonu 1,655 MW Z. K. a J. O., zaměstnancům společnosti E.ON Česká republika, s.r.o., IČ: 25733591, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice, v rámci kontroly FVE Držovice při prvním paralelním připojení do distribuční soustavy jako zdůvodnění, proč na FVE Držovice není nainstalován ani jeden fotovoltaický panel, ačkoliv J.V. a M.D.věděli, že nikdy nebyly žádné fotovoltaické panely na FVE Držovice dodány, přičemž i podpis J.B. na Reklamačním protokolu č. 2/34/2010 byl padělán, avšak Z. K.poznamenal do Protokolu o schválení výroby skutečnost, že na FVE Držovice nejsou namontovány fotovoltaické panely a první paralelní připojení tak nebylo uskutečněno,

a M. D., J.V. a Z. S. tak jednali v úmyslu využít omylu L.a Ž. a uvést v omyl I. F., Z. K. a J. O.ve prospěch společnosti TOWER OF POWER a způsobit tak škodu velkého rozsahu, kdy na základě licence od ERÚ a na základě provedeného tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě společnosti E.ON Distribuce, a.s., IČ: 28085400, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice, by vznikl společnosti TOWER OF POWER nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12.150,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5.500,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž v průběhu následujících 20 let by se společnost TOWER OF POWER obohatila o částku nejméně 239.600.000,- Kč na úkor společnosti E.ON Distribuce, a.s., která by následně přenesla zvýšené náklady na výrobu elektřiny na spotřebitele elektřiny, na ostatní provozovatele distribučních soustav prostřednictvím vyrovnávacích plateb a dále by byla uvedená cena zčásti hrazena i z dotací ze státního rozpočtu České republiky,

L. Ž., ačkoliv výše uvedení využili jeho omylu, a I. F., ačkoliv byla uvedena v omyl, vykonávali svoji pravomoc oprávněných úředních osob nedbale a zcela zmařili splnění svých důležitých úkolů při kontrole dokončenosti FVE Držovice a při přezkoumání dokumentů ve správním spise v rámci rozhodování o udělení licence na výrobu elektřiny, kdy následkem jejich jednání bylo vydání nezákonného rozhodnutí o udělení licence na výrobu elektřiny společnosti TOWER OF POWER,

ke získání obohacení společnosti TOWER OF POWER nedošlo ani zčásti jen proto, že Z. K.spolu s J.O. zjistili dne 31. 12. 2010 skutečný stav FVE Držovice, takže první paralelní připojení nebylo provedeno, a následně na základě těchto informací a provedeného přezkumného řízení dne 5. 4. 2011 Rozhodnutím J. F., předsedy ERÚ pod č.j.: 12387-28/2010-ERÚ, bylo zrušeno předchozí rozhodnutí ERÚ, zastoupeného I. F., o udělení licence na výrobu elektřiny ze dne 31. 12. 2010, č.j.: 12387-8/2010

3. obžalovaná XXXX,

ve které byl od 14. 10. 2010 do 21. 5. 2013 jediným jednatelem společnosti obv. J.P., který získal předmětnou licenci pro tuto společnost výše popsáním způsobem v rozporu se zákonem dne 31. 12. 2010 na základě trestného činu podvodu, vědomě od 1. 1. 2012 nejméně do 20. 5. 2013, využívaje cíleně omylu vyplácejícího subjektu o legálnosti nabytí předmětné licence a od toho se odvíjející výše neoprávněně nárokované výkupní ceny za vyrobenou MW elektrické energie dle ceny stanovené pro rok 2010 namísto roku 2011, vystavovala faktury za vyrobenou elektřinu neoprávněně dle oné licence s výkupní cenou za MW elektrické energie dle výkupní ceny stanovené pro licence udělené v roce 2010, přijímala a užívala finanční prostředky, které jí byly takto vypláceny nejdříve spol. E.ON Distribuce a.s. a od 1. 1. 2013 spol. E.ON Energie, a.s., ačkoliv tyto finanční prostředky byly získány ze zvlášť závažného zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku, čehož si byla spol. XXXX vědoma, přičemž spol. XXXX nesdělením pravdy o protiprávnosti získání dané licence a výše uvedenou neoprávněnou fakturací vyrobené elektrické energie dle výkupních cen pro licence z roku 2010, jak bylo konkretizováno v tabulce výše, získala trestněprávně relevantní majetkový prospěch nejméně za období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 primárně ke škodě spol. E.ON Distribuce, a.s., IČ 280 85 400, ve výši nejméně 3.177.180,-Kč, o kteroužto částku se neoprávněně obohatila spol. XXXX, a dále nejméně za období od 1. 1. 2013 do 20. 5. 2013 primárně ke škodě spol. E.ON Energie, a.s., IČ 260 78 201, ve výši nejméně 945.434,-Kč, o kteroužto částku se neoprávněně obohatila spol. XXXX,

t e d y

obžalovaní V.D. a Z.D.

- umožnili a usnadnili jinému spáchání trestného činu podvodu opatřením prostředků a odstraněním překážek při obohacení jiného uvedením jiného v omyl, využitím omylu a zamlčením podstatných skutečností a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

obviněný J.K.–

- umožnil a usnadnil jinému spáchání trestného činu podvodu opatřením prostředků a odstraněním překážek při obohacení jiného uvedením jiného v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,
- jako úřední osoba v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch překročil svou pravomoc a opatřil takovým činem jinému prospěch velkého rozsahu a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

obvinění J.P. a Z.S. – jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl, využili něčího omylu a zamlčeli podstatné skutečnosti a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a dílem se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby

uvedli někoho v omyl, využili něčího omylu a zamlčeli podstatné skutečnosti a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

obviněná XXXX

- sebe obohatila tím, že využila něčího omylu a zamlčela podstatné skutečnosti a způsobila tak na cizím majetku značnou škodu.

T í m s p á c h a l i

obžalovaní V.D. a Z.D.

- zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku dílem dokonanému a dílem ukončenému ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný J.K.

- zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku dílem dokonanému a dílem ukončenému ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,
- zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku,

obžalovaní J.P. a Z.S.

- zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaná XXXX

- zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku

a odsuzují se

Obžalovaný V.D.

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku a za použití § 58 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 81 a odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 73 odst. 1,3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu činnosti revizního technika na dobu **5 (pěti) let.**

Podle § 67 odst. 1, §68 odst. 1,2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výši 200 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 2.500,- Kč, tedy **celkem 500.000,- Kč.**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců.

Obžalovaný Z.D.

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1, §68 odst. 1,2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výši 200 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 2.500,- Kč, tedy **celkem 500.000,- Kč.**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců.

Obžalovaný J.K.

Podle § 329 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Podle § 73 odst. 1,3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu zaměstnání ve státní správě v pozici oprávněné úřední osoby ve smyslu § 15 odst. 2 správního řádu **na dobu 5 (pěti) let.**

Podle § 67 odst. 1, §68 odst. 1,2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výši 200 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 2.500,- Kč, tedy **celkem 500.000,- Kč.**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců.

Obžalovaný J.P.

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1, §68 odst. 1,2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výši 400 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 2.500,- Kč, tedy **celkem 1.000.000,- (1 milion) Kč.**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 (dva) roky.

Obžalovaný Z.S.

Podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 45 odst. 1 tr. zákoníku k **společnému trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 67 odst. 1, §68 odst. 1,2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výši 500 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 2.000,- Kč, tedy **celkem 1.000.000,- (1 milion) Kč.**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.

Podle § 73 odst. 1,3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech **na dobu 6 (šesti) let.**

Obžalovaná XXXX

Podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 16 odst.1 z.č. 418/2011 Sb. ve znění pozdějších předpisů k **trestu zrušení právnické osoby.**

Podle § 226 písm. b) trestního řádu se obžalovaný **M.V.**, nar. **XXXX** v **XXXX**, trvale bytem **XXXX, XXXX**, osoba samostatně výdělečně činná, zprošťuje obžaloby Krajského státního zastupitelství v Brně – pobočka v Jihlavě ze dne 4.3.2015, sp.zn. 4 KZV 3/2014, pro skutek, že :

jako fyzická osoba podnikatel, podnikající pod obchodní firmou **ZÁMEČNICTVÍ, V. M., XXXX, XXXX**, IČ **XXXX**, se dne 30. 12. 2010 ústně dohodl s obv. Z. D.a s obv. Z. S. tak, že dle této dohody dne 31. 12. 2010 dal pokyn svým zaměstnancům a brigádníkům montovat fotovoltaické panely na ocelové konstrukce elektrikářskými stahovacími páskami bez náležité fixace a bez zapojení panelů kabely mezi sebou do funkčního celku, a to s cílem pro potřeby kontrol ze strany zaměstnanců ERÚ a zaměstnanců skupiny E.ON vyvolat zdání, že fotovoltaická elektrárna spol. **XXXX** ve Vrahovicích je dokončená a provozuschopná o výkonu 0,481 MW,

čímž obv. M.V. takto vědomě a cíleně vytvořením zdání dokončení a provozuschopnosti dané elektrárny pomohl obv. J.P.jednak získat neoprávněně licenci ve prospěch spol. XXXX na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 s tím, že tak získá neoprávněně nárok na garantovanou výkupní cenu na dobu dvaceti let za výrazně vyšší cenu, než jaká by mu byla garantována v případě získání dané licence až v roce 2011, a také tak s tímto cílem záměrně pomohl obv. J.P.ve prospěch spol. XXXXneoprávněně získat protokol o schválení výroby od spol. E.ON ještě v roce 2010,

čímž měl spáchat zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, dílem dokonanému a dílem ukončenému ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě dokazování provedeného v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že se skutkový děj odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Oproti podané obžalobě pak soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného M.V.a není trestným činem, a proto jej dle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby zprostil. K závěrům soud dospěl zejména na základě svědeckých výpovědí a listinných důkazů založených ve spise jako jsou revizní zpráva, stavební deníky, vyjádření Energetického regulačního úřadu a další.

Všichni obžalovaní se k trestné činnosti, která je jim kladena za vinu, vyjádřili. **Obžalovaný V.D.** uvedl, že byl koncem roku 2010 požádán firmou Esokom o provedení revize ve fotovoltaické elektrárně ve Vranovicích. Revize měla probíhat v říjnu a v listopadu. Obžalovaný měl prověřit pouze izolační stavy přírodních kabelů a to k podružným rozvaděčům, hlavně silovou část. Předmětem revize nebyly panely, a proto se o ně také nezajímal. Na místě obžalovaný zjistil, v jakém stádiu jsou namontované předmětné kabely a zařízení. Jednotlivé přírodní kabely byly zabudovány v zemi, byly ukončeny na patřičných místech, kde měly být umístěny podružné rozvaděče. Prováděl měření kalibrovaným měřicím přístrojem, k dispozici měl projektovou dokumentaci. V průběhu listopadu pak vystavil výchozí revizní zprávu. V první části pak neuváděl nic o počtu panelů a výkonu, protože žádný panel nebyl nainstalován. Po telefonickém hovoru s technikem P. Č. mu tento sdělil, že na fotovoltaické elektrárně není zabudován žádný panel, a proto je do zprávy nemůže uvádět. V průběhu listopadu pak s panem Č. znovu telefonoval a ten mu sdělil, že elektrárna nebude dokončena v plném rozsahu, že se změnil projekt na snížený výkon a snížený počet panelů. Proto byl požádán, aby mohl znovu provést měření na tu část, která bude pravděpodobně dokončena a uvedena do provozu ke konci roku 2010. V prosinci se byl na elektrárně znovu podívat, prováděl měření izolačních stavů kabelů na danou vyprojektovanou část, vše bylo v rozdělaném stavu. Závěrečné práce byly prováděny i mezi vánočními svátky ke konci roku 2010. 27. a 29. 12. prováděl konečné měření kabelů. Panely nebyly namontovány, byly tam jen některé rozvaděče, a ty se postupně montovaly ještě v průběhu revize. Předmětem revize nebylo počítání počtu panelových propojení, ale pouze silových kabelů pro podružné rozvaděče, což takto provedl. Vystavil revizní zprávu s datem od 27. do 29. 12. 2010. V této druhé revizní zprávě pak uvedl výkon i počet panelů, a to na základě přesvědčování panem Z.Č. z firmy Ekosolaris. Tento mu přímo řekl počet panelů, který má uvést. Obžalovaný se nechal přesvědčit, neboť mu bylo sděleno, že to nebude mít žádný význam a má to pouze informativní charakter, kdy v budoucnu by tento počet panelů na elektrárně měl být. Nebyl

v tom žádný úmysl, aby uvedl nepravdivé údaje, nebo způsobil nějaký podvod. V době provádění revize žádné panely na elektrárně osázeny nebyly. Zprávu pak odevzdal Z.Č. Pokud někdo použil zprávu pro ERÚ jako podklad pro vydání licence jako zprávu koncovou, tak došlo k velkému omylu. Nebyl úmysl vydávat tuto revizi za konečnou revizi, protože se mělo provádět ještě další měření a vystavit celková revizní zpráva, která by fotovoltaickou elektrárnu osvědčovala, že ji lze připustit do provozu. Do konce roku 2010 nebyla fotovoltaická elektrárna dokončena, byly namontovány pouze přírodní silové kabely. Na samotnou elektrárnu tedy vyhotovoval dvě revizní zprávy, v jeho praxi se pak jednalo o třetí nebo čtvrtou revizní zprávu. Revizní zpráva osvědčuje hlavně bezpečnost celkového zařízení, kdy jsou připojeny panely. Měly by být kontrolovány, jak jsou připojeny z podružných rozvodičů a měničů, zda rozvaděče jsou v pořádku, zda jsou funkční. Elektrárna se musí spustit do provozu a měření se dělá pod napětím. V tomto případě to nebylo zadáno a ani to nebylo možno prověřit.

Obžalovaný Z.D. uvedl, že fotovoltaická elektrárna ve Vrahovicích nebyla jeho stěžejním projektem. Za společnost Ekosolaris měl na stavbě na starosti technické věci, mechanickou část. Na stavbě byl za firmu Ekosolaris jako technický kontakt a protože měl zkušenosti z jiných projektů, doporučil firmu pana V., která měla na starosti mechanickou montáž konstrukcí a panelů. Mimo to zajišťoval ještě montáž trafostanice. Pokud se týká samotné montáže fotovoltaických panelů stahovacími páskami, nikde nebylo stanoveno, jakým způsobem mají být panely montovány. Způsob montáže elektrikářskými páskami neměl žádný vliv na funkci elektrárny, ani na uvedení do provozu. Montáž stahovacími páskami tedy není žádný problém, ale i tak byla brána jako dočasné řešení, neboť už v té době firma Ekosolaris věděla, že panely se budou stěhovat na jiné místo elektrárny. Nejprve se uvažovalo o tom, že elektrárna bude velká a nakonec se využila jen malá část pozemku a bylo škoda plýtvat velkým pozemkem, tak bylo uvažováno o tom, že se panely v nejbližší době přesunou na méně atraktivní místo, dozadu k trafostanici. Montáž páskami tedy byla jako provizorní řešení. Jediným rizikem montáže páskami bylo to, že je mohla poškodit vichřice. Panely se mohly uvolnit a mechanicky poškodit. Na to pak pan V. upozornil písemně zápisem do stavebního deníku, nicméně firma Ekosolaris si byla vědoma tohoto rizika a rozhodli se toto riziko akceptovat. Firma pana V. měla provést montáž panelů, žádné elektro práce nebyly předmětem smlouvy. Pokud se pak týká doprovodu pracovníků při kontrole, tak ten nespočíval v tom, že by je fyzicky někde následoval a ukazoval jim konkrétní části nebo něco předkládal, ale pouze v tom, že jim elektrárnu zpřístupnil. Neměl na starosti poskytování jakéhokoli odborného výkladu, a ten také neposkytl. Proč byly panely montovány nejprve do přední části pozemku, a pak překládány dozadu si již nepamatuje. Zadní část zřejmě nebyla zapojena elektricky a trvalo by to daleko déle a nebylo by možné stihnout včas dostat licenci. Kdy pak došlo k přestěhování elektrárny, respektive panelů, si nepamatuje, už se tomu projektu nevěnoval. Na Silvestra 31. 12. 2010 na elektrárně byl, byl přítomen kontrole pracovníků E.ONu. Nevylučuje, že dokonce tuto návštěvu sám domlouval. Panely byly podle zápisu dovezeny 30. 12. 2010. Je možné, že u toho byl, ale už si to nepamatuje. Část panelů byla jiná, než byly objednány. To, že se mají panely montovat páskami, řekl panu V., přesně si to však nevybavuje. Panely se dovezly 30. 12. 2010, zda se montovaly přes noc či ne, si nevybavuje. Jak mají být panely uchyceny, nebylo nikde stanoveno. 31. 12. 2010 byl na elektrárně přítomen kontrole pracovníků E.ONu J. O. a Z. K.. Elektrárnu opouštěl okolo 15:30 hodin po kontrole. Při kontrole s pracovníky E.ONu se s nimi nikdo nebavil, obžalovaný přišel společně s obžalovaným S., možná zde byl ještě někdo, to si už není jistý, pak přišli pracovníci E.ONu. Obžalovaný D. s obžalovaným S. stáli bokem, pracovníci si vše prohlédli, udělali fotodokumentaci, prošli trafostanici a na nic se neptali, a poté odešli. Z obžalovaných zná pana S., pana V. a pana P. Dne 31. 12. 2010 proběhla kontrola z ERÚ asi v 11:00 hodin,

zda u ní byl, si již nevybavuje. O předávacím protokolu ze dne 29. 12. 2010 mu není nic známo, protokol o předání díla mezi panem V. a Ekosolarisem byl podepsán začátkem roku 2011. Podepisoval se opožděně, byl podepisován ke stavu, ke dni 31. 12. 2010 a podepsaný obžalovaným. Zda bylo staveniště vybaveno osvětlením, si není schopen vybavit, kdo elektrárnu zapojoval po elektrikářské stránce, neví. Mezi ním a panem V. došlo k nějakému drobnému sporu. Kdo zajišťoval elektrikářské pásy na stavbu, si již nevybavuje, on ne. Způsob uchycení páskami nebyl nějak zakrýván. Zda byl přítomen kontrole zaměstnanců E.ONu i obžalovaný P., si nevybavuje. 31. 12. 2010 na pohled vypadalo, že by elektrárna mohla být funkční.

Obžalovaný J.K. uvedl, že je zaměstnancem ERÚ. Předmětného dne 31. 12. 2010 odjel na fotovoltaickou elektrárnu, ale měl na to cestovní příkaz od své nadřízené F., která byla ve spise oprávněnou úřední osobou. Věděl o tom i jeho kolega Ž., protože se ráno dohodli, že na elektrárnu pojedou. Předtím mu nesděloval, že by tam nic nebylo, neměl žádnou takovou informaci. Vzal proto svého kamaráda Z. P., který nebyl zaměstnancem úřadu, aby předešel nějakému nařčení, že se jedná o korupci. Původně na elektrárnu do Vrahovic vůbec neměl jezdit, měl jet do Boskovic. Na elektrárnu ve Vrahovicích jel až na základě dohody s kolegou Ž. z 31.12.2010 ráno, o tom, že by mu říkal něco takového, že byl na elektrárně den předem, neví. Když přijel na fotovoltaickou elektrárnu ve Vrahovicích, proběhla obhlídka tzv. přes plot. Při této prohlídce nemuseli být ani oprávněnými úředními osobami. Navzájem si zjišťovali, kdo kam jel a ten to tam zkontroloval. Nebyl to úkon podle správního řádu, neměli na to žádnou metodiku, v podstatě to nebylo ani nikým písemně nařízeno, jednalo se pouze o ústní pokyn nadřízeného, že se mají kontrolovat elektrárny nad 1 MW nainstalovaného výkonu. Jednalo se pouze o to zkontrolovat, zda tam fotovoltaická elektrárna je a o nic dalšího. Na elektrárnu dojel mezi 10:30 až 11 hodin, po stavbě se sice pohybovali dělníci, s kým se bavil, si však nevybavuje a viděl, že je nainstalována část panelů, o čemž informoval i kolegu Ž., který to však nehodlal v tu chvíli řešit, neboť byl v Chomutově a nevěděl, kdy se vrátí. Do prostoru mezi panely nevstupovali, viděli je ze vzdálenosti zhruba 50 až 100 metrů, z této vzdálenosti nebyl patrný ani způsob montáže, ani to, zda jsou panely propojeny. Nebylo možno posoudit, zda je elektrárna provozuschopná. Pohybovalo se tam zhruba 10 až 15 lidí, někteří byli na stavbě u trafostanic, někteří s ním mluvili. Již si nevybaví, s kým tam jednal, byli to dva a ž tři lidi, nikoho z obžalovaných nepoznává. Bavili se o tom, zda už jsou všechny doklady, co bude ještě úřad potřebovat, co chybí. O tom, že předem přijede, nikoho neinformoval, nemohl to ale najít, tak v Prostějově telefonoval, jak se na místo dostane. Bavili se i o tom, že má teprve přijít kontrola z E.ONu. Počet panelů při obhlídce neznal, výkon orientačně mohl odpovídat stavu panelů, těch tam byly řádově stovky. Při kontrole na fotovoltaické elektrárně měl pouze zkontrolovat, zda tam elektrárna je, zda jsou tam panely, střídače. Panelů mohlo být na místě tisíc až dva. Zdrželi se na místě zhruba 10 až 15 minut, pak odjeli. Muži, kteří tam byli, se tázali, zda dostanou licenci, na což jim obžalovaný nebyl schopen odpovědět, neboť to nebyl jeho spis a on o tom neměl rozhodovat. Odjel, volal cestou kolegovi Ž., informoval ho o tom, že na elektrárně jsou některé části osázeny panely. Ten mu pak sdělil, že neví, kdy se vrátí, přičemž obžalovaný K. pokračoval na elektrárnu do Boskovic a pak dojel do úřadu. Udělal si svou práci a zavolal kolegovi Ž. znovu. Ten mu sdělil, že se určitě nevrátí včas, aby se licence dala vydat a tak mu obžalovaný navrhl, že to udělá za něj. Následně zkompletoval doklady, které k tomu měl. 31. 12. 2010 měl k dispozici všechny doklady, na základě kterých bylo možno licenci udělit. Pokud je mu kladeno za vinu, že nebyl oprávněnou úřední osobou, tak tento krok chtěl v řízení udělat tím, že vytiskl ustanovení oprávnění úředních osob, kde však zapomněl dopsat svoje jméno v listinné podobě. Zapomněl tedy dopsat toho, kdo to vyřizuje, takže listina sice je, ale fakticky tam jeho jméno není. Obžalovaný se sám nemohl ustanovit oprávněnou osobou, to podepsala jeho

nadřízená F., ale koncept připravoval vždy ten, kdo měl spis na vyřízení. Spis pak odnesl F., která to podepsala. Obžalovaný jí v ničem nelhal, řekl jí, že tam byl, panely tam jsou a dal jí dokumentaci a ona pak licenci podepsala a následně ji předala někomu ze zástupců společnosti přímo v místě úřadu v Jihlavě. V předmětnou dobu byli s panem Ž. kolegové, vypomáhali si, jak to šlo. Proto se také odpoledne telefonicky dohodli, že to udělá obžalovaný za něj a předá to F. Nadřízeným P. pak byli instruováni, že pakliže to bude aspoň trochu možné, tak mají licence vydávat a dávat k odsouhlasení, aby nebyl úřad napadán, že nekoná. Nehrozilo, že by licenci nevyřídil ve stanovené lhůtě, ale byli s ohledem na datum instruování nadřízeným, ať licence vydávají, když to půjde, jinak že by mohla hrozit žaloba. Zda to tak skutečně bylo, neví, těmto věcem nerozumí. Obžalovaný se domnívá, že nevykonával žádné úkony správního orgánu. Obžalovaný neměl žádné technické prostředky, které by mu umožnili změřit výkon zařízení, ani nebyl oprávněn to dělat. Jako úřad je nezajímalo, zda je elektrárna funkční, ale zda je technicky způsobilá, a to byla, když měla vystavenou revizní zprávu. Z prohlídky přes plot se žádný zápis nevyhotovoval. Revizní zprávu od D. posuzoval asi obžalovaný, v revizní zprávě je vždy zájímalo, zda je uveden výkon elektrárny, nikde však není napsáno, že tam výkon má být uveden, žádná norma nepředepisuje, že by tam měl být napsán počet panelů a výkon. Úřad zájímalo, zda je zařízení bezpečné a schopné provozu, když je vyhotovena revizní zpráva na elektrárnu, tak úřadu nepřísluší do ní nějak vstupovat a říkat, co je v ní špatně, nejsou oprávněni posuzovat revizní zprávu.

Obžalovaný M.V. k věci uvedl, že na uvedené elektrárně měl nasmlouvány s firmou Ekosolaris montážní práce, jednalo se o montáž konstrukcí a fotovoltaiických panelů. Předmětem jeho díla nemělo být zapojování po elektrikářské stránce. Montoval pouze konstrukce a panely, na nic jiného neměli smlouvu. Při jednání s Ekosolarisem jednal s obžalovaným S. a D., ti jej objednali. Na stavbu nastoupili v listopadu 2010, kdy začali vyměřovat konstrukce, aby se dávaly do jedné roviny, dávaly se do země kolíky, zavrtávaly se velké šrouby, stojany se dávaly na plochu začátkem prosince a panely pak až 30. 12. Zda se začaly navážet 29. nebo 30. 12. si již nevybavuje. Na stavbu dorazily dva druhy panelů, rozměr panelů neodpovídal připravené technice. Na stavbě pracovalo 15 až 20 lidí do tmy. Pokyn k montování panelů na stojany páskami dostal od obžalovaných S. a D., kdy mu donesli pásy v krabicích. Upozornil je na to, že se může jednat o špatné uchycení, kdy může dojít k pádu. Kdyby došlo k silnému větru, tak by se pásy mohly utrhnout. Přes toto upozornění mu nařídili, aby panely namontoval páskami. Montáž panelů skončila 31. 12. 2010 opět někdy večer, kdy zaměstnanci pracovali do tmy. Některé panely se dávaly na šrouby, zbytek páskami. Kdo to zapojoval po elektrikářské stránce, neví, o tom, že by 31. 12. 2010 byla na elektrárně i jiná firma, neví. Na stavbě se pohybovali i elektrikáři, ale zda to zapojovali, neví. 31. 12. zde byli zhruba v 15 až 20 lidech, o tom, že by tam byly nějaké kontroly, neví, že by tam byl někdo ze spoluobžalovaných, si nevzpomíná. Namontovaných bylo zhruba 2.100 panelů, pokud je v předávacím protokolu napsáno 2.600, pak platí to, co je zapsáno v předávacím protokole, některé panely zůstaly v krabicích. Pro obžalovaného stavba skončila 31. 12. 2010 montáží a pak dostal příkaz, že nebude vpuštěn na staveniště, proto také ve stavbě nepokračoval. Tuto informaci mu sdělili na vrátnici a obžalovaný pak volal panu D.ovi, který mu sdělil, že stavba skončila, další montáže od něj nechtějí. Předávací protokol, zápis do stavebního deníku si pak předávali před staveništěm. Ze stavebního deníku obžalovaný D. vytrhával nějaké listy, nechal si stavební deník, ale obžalovaný si uvědomil, že je tam zápis, že nedává záruky na montáž, tak mu deník vzal. Za práci zapláceno dostal, ale ne vše, něco mu firma ještě dluží. Montáž na pásy je rychlejší než na šrouby, nedokáže však posoudit o kolik. V předmětný den na stavbě zaznamenal i hasiče, v kolik však přijeli, neví. Do konce roku 2010 obžalovaný dílo nepředal, předal ho až v roce 2011, protože pan D. tam nebyl, byl na služební cestě. Co bylo důvodem zákazu vstupu na stavbu, neví. O provedení

revize nic neví, důvod, proč obžalovaní spěchají, mu nesdělili, nicméně obžalovanému bylo známo, že se v roce 2010 spěchalo tak, aby byly elektrárny hotovy do konce tohoto roku. Když mu obžalovaný D. se S. sdělili způsob uchycení, tak jim říkal, že je to nesprávné uchycení, ale dostal příkazem to namontovat, a proto to namontoval. Mělo se jednat o rychlou montáž. Zápis ve stavebním deníku ohledně nesprávného uchycení konzultoval s paní R., kdy ta mu poradila, ať to zapíše do stavebního deníku, aby byl krytý pro fakturaci. S investorem panem P. v této věci osobně nejednal.

Obžalovaný J.P. uvedl, že se absolutně necítí vinen tím, co je mu kladeno za vinu. Jeho pracovním zaměřením bylo a je obchodní jednání, zajišťování věcí, obchodoval se sportovním zbožím, solářiemi, bazény, sauny a solárními panely. Díky těmto aktivitám měl kontakty v Číně, nabízel i druhým prodej panelů. Díky panelům se seznámil s obžalovaným S. a s obžalovaným D.. D.vůbec nezná, K.viděl jedenkrát 31. 12. 2010, když přijel na kontrolu elektrárny XXXX, tam ho také poznal. Viděli se pouze krátce, neboť za jeho účasti a účasti obžalovaného D. přijel, čekali na nějakého pána, který měl dojet, zda dojel, neví, pak s panem D.prošli kolem plotu elektrárny až k trafostanici, podívali se zhruba na celou plochu panelů, co tam byly namontovány. Protože, tam ještě nějaké panely zůstávaly, tak mu sdělil, že neuzná vše, že uzná jen určitou část, což bylo špatné, protože chtěl, aby tam měli 525 kW, následně mu bylo uznáno 481 kW. Dotazoval se jej, zda dostane licenci a ten mu sdělil, že má odpoledne přijet do Jihlavy, pokud budou všechny dokumenty, tak ať případně něco vezme něco sebou, aby to doplnil. Následně, když odjel, tak mu obžalovaný D. předal dokumenty, které mu ukazoval. V dokumentech byl určitě i předávací protokol, který byl podepsán ten den ráno. Pokud se týče obžalovaného V.a viděl ho 1x a to 30. 12. na fotovoltaické elektrárně, když se dojel přesvědčit, že dorazily panely a že se budou montovat. Viděl jej za účasti jiných obžalovaných, D. a S., ptal se ho, zda to stihnou namontovat, kdy mu bylo odpovězeno, že pokud dostanou dobře zapláceno, tak to určitě stihnou. Načež mu obžalovaný odvětil, že obžalovaný V. je placen generálním dodavatelem a ne jím. Ke společnosti XXXX se dostal tím způsobem, že mu v létě 2010 pan S. zavolal, že původní majitel pan H. elektrárnu nechce, že by ji prodal. Obžalovaný si tedy zjistil, zda někde dostane úvěr, dostal nabídku od UniCreditu, kde mu garantovali, že jsou ochotni elektrárnu o výkonu 1,9 MW zafinancovat. Bylo pak dohodnuto, že Ekosolaris postaví elektrárnu ze svých zdrojů na klíč a obžalovaný bude nápomocen v tom, aby případně sehnal zdroje dopředu. Po převodu společnosti sepsali písemnou dohodu s Ekosolarisem. Obžalovaný souhlasil s tím, že až do zaplacení bude fotovoltaická elektrárna v majetku Ekosolarisu v jejich režii. Sám s takovou stavbou neměl žádné zkušenosti, proto přivítal, když mu zaměstnanec Ekosolarisu Z. Č. přichystal veškeré dokumenty pro ERÚ. Firma Ekosolaris měla jeho důvěru, jako zhotovitel měl pověření udělat vše pro úspěšné dokončení díla. Pokud se někde v nějakých dokumentech objevovala špatná data, nebo nějaký nový dokument měl podepsat, tak ho to neznepokojovalo, vždy se jednalo písařské chyby. V listopadu 2010 pak nastaly problémy a bylo zřejmé, že nebudou schopni elektrárnu dostavit v plném výkonu. Byl problém s fotovoltaickými panely, které nebyly, dodavatelé chtěli vždy zaplatit dopředu. Po poradě s Ekosolarisem se 23. 12. dohodli na sníženém výkonu fotovoltaické elektrárny, bohužel, Vánoce vše zdržely, a tak se panely dovezly na elektrárnu až 30. 12., kde byly vykládány a následně byly montovány. 30. 12. se obžalovaný dostavil na elektrárnu, kam jezdil jen sporadicky, v podstatě tam neměl co dělat, protože technickým věcem nerozuměl. Jeho zajímalo, zda panely došly a zda budou namontovány. Jednalo se o velké množství panelů, zhruba 2.500. Jedna skupina pracovníků panely vykládala, druhá je montovala. Pány z Ekosolarisu mu bylo sděleno, že kontrola z ERÚ a E.onu proběhne 31. 12. kolem 10 hodiny, proto tam také druhý den byl. Kolem 10:00, 10:30 hodiny přijel pan K., který se zdržel snad 20 minut, byli zde přítomní i obžalovaný S. a D.. Ten den ráno s obžalovaným S. podepsali předávací protokol, ten pak obžalovaný založil do spisu a kolem poledne jel do Jihlavy, kde měl dokumenty, které byly

třeba k dispozici. V úřadu čekal zhruba dvě hodiny, pak dostal licenci a jel zpátky. Když odjížděl z elektrárny, tak mu volal obžalovaný D., předal mu k telefonu pána z E.onu, domluvili se, že mají ještě nějaké prohlídky kolem Vyškova, takže se sešli na benzínce ve Vyškově, kde jim on ukázal licenci, on vytáhl předávací protokoly s tím, že elektrárnu zkontrolovali, vše v pořádku, podepsali to a on odjel. Po novém roce se pak domlouval s obžalovaným S., co dále, neboť velkou zátěží byly pozemky v nájmu a elektrárna to nebyla schopna uživit. Bylo dohodnuto, že se panely přeskupí na první trafostanici, že se namontují amorfní panely, pokud je seženou. Pokud se týká samotného pobytu na elektrárně na podzim 2010, tak tam byl 5x až 10x, kdy v prosinci byly návštěvy častější, byl tam 30. i 31. 12. 2010. Bylo to po obědě odpoledne. Když 30. přijel, tak vykládali kamiony, kolik kamionů bylo, neví, hodně. Druhý den pak byl zhruba od 9:30 hodin. Na čtvrtině konstrukci už byly panely, kdy jich nebylo víc jak 500. Nebyl tam žádný čilý ruch, bylo tam pár lidí, kteří uklízeli kartony a páli to. Obžalovanému připadalo, že elektrárna stojí, je připravená. Kontrolu s obžalovaným K. neabsolvoval, ten to procházel s obžalovaným D.. S obžalovaným D. posléze vyřídil nějaké věci a odjel, mohlo být zhruba 12 hodin. Elektrárnu převzal 31. 12. ráno, kdy na elektrárnu přijel, byli tam již obžalovaný S. a D. a s panem S. pak podepsal předávací protokol, na kterém tedy bylo napsáno datum 29. 12, ale jednalo se překlep, který zavinila sekretářka Ekosolaris. Když protokol podepisoval, bral, že je elektrárna funkční, nepochyboval o tom, všichni mu tvrdili, že funkční je. Proč začala elektrárna dodávat energii až v březnu, souviselo s tím, že bylo potřeba přemístit a zajistit jiné panely. Navíc nebyl žádný osvit. Proč v předávacím protokole sám obžalovaný chybné datum nepřepsal, není schopen vysvětlit. Do společnosti XXXXvstoupil v říjnu 2010 a své působení ukončil v květnu 2013 z důvodu, velké finanční zátěže, zejména když pronájem pozemků byl drahý a samotná elektrárna stála 45 milionů Kč. Pokud se jedná o kontakt s příslušným stavebním úřadem, tak za společnost XXXX to měl udělat pan Z., ten to rovněž vyjednával, obžalovaný mu podepsal plnou moc, s tímto člověkem jej seznámili v Ekosolarisu. Bylo povoleno předčasné užívání stavby, tento dokument obžalovaný v ruce měl a vzal ho ERÚ společně s předávacím protokolem.

Obžalovaný Z.S. uvedl, že v roce 2010 byl předsedou představenstva, ředitelem společnosti Ekosolaris. V 2. polovině 2010 probíhal solární boom a společnost se zabývala i výstavbou fotovoltaických elektráren. Celý projekt spojený s elektrárnou společnosti XXXXzačal někdy z kraje roku 2010, kdy se začalo s přípravou realizace elektrárny na pozemcích společnosti Moragro. Celý projekt byl k realizaci připraven v červnu, v červenci 2010 a majitel společnosti Moragro se rozhodl, že projekt nabídne k prodeji. V srpnu 2010 se obžalovaný seznámil s panem P., kterému se o projektu zmínil, on o něj projevil zájem a do projektu vstoupil, vstoupil do společnosti XXXX, kterou převzal. Dílo bylo řádně zahájeno, po podpisu smluv o dílo. Jednalo se o investici velkého rozsahu, kterou nebyli schopni provést sami, respektive nést investiční náklady za investora, mohli se pouze dílčím způsobem účastnit financování. V předmětnou dobu firma dokončila elektrárnu na Slovensku, kterou měl na starosti pan D., sestavil si tým subdodavatelů, a proto tyto subdodavatele přizvali i na realizaci elektrárny XXXX. Mezi subdodavateli je i firma i pana V.. Výstavbu řídil pan D. ve spolupráci s panem Č., který zajišťoval část dodávanou společností Esokom. Již v průběhu stavby začaly problémy s dohodnutými zálohovanými platbami od investora. V 2. polovině roku 2010 pak došlo k legislativní změně podmínek výkupních cen, kdy došlo ke snižování a začaly problémy s investováním podobných projektů. V listopadu byla elektrárna ve stavu, kdy bylo hotovo vše, bylo hotovo oplocení, konstrukce, trafostanice, natahaná kabeláž, na konstrukcích byly rozvaděče, střídače a čekalo se jen na panely. Obžalovanému P. se podařilo sehnat alespoň část panelů, které byly dodány od 29. 12. 2010. V noci přijely první panely, další ráno a další pak v průběhu celého dne a neprodleně došlo

k jejich montáži. Obžalovaný byl v kontaktu s panem D., kladl mu na srdce, že je potřeba panely namontovat a udělat maximum proto, aby vše namontováno a zapojeno. Montáž proběhla 30. 12. 2010. Toho dne proběhla montáž více než 2.000 kusů panelů, téhož dne ve večerních hodinách byl obžalovaný kontaktován panem D. a panem V. a večer se domluvili na připáskování panelů, které neodpovídaly svým rozměrem. Připáskováno bylo zhruba jenom 400 panelů. Část dovezených panelů nebyla originálně zabalena, část byla rozbitá a špatná. Dodávku panelů si zajistil obžalovaný P. sám. Dne 31. 12. 2010 se obžalovaný S. setkal s panem P. a podepsal protokol na skutečně provedené práce. Měl informaci od svých pracovníků, že práce v tomto rozsahu byly skutečně provedeny, a proto mu kolega připravil předávací protokol v podpisu, který si vyzvedl ráno v kanceláři a jel s ním do Prostějova. Jeho motivem byla snaha jednat s péčí řádného hospodáře a předat dílo. Společnost potřebovala záznam o předání, dělat fakturaci za dodanou technologii, bez toho by nešlo dlužnou částku fakturovat, ani vymáhat, ani dostát svým závazkům vůči dodavatelům. Hrozila také situace, že firmě Ekosolaris zůstane technologie na krku, kdyby si pan P. dílo nepřevzal. Nelze vůbec spekulovat o tom, že takový protokol mohl sloužit jako podklad pro udělení licence. Za udělení licence tudíž nenese žádnou odpovědnost. Vydáním licence nevzniká žádná škoda, licence je pouze oprávnění k podnikání. Vydáním licence žádný nárok na výkupní cenu roku 2010 nevzniká, k tomu je třeba především paralelní připojení, které osvědčuje, že elektrárna je v pořádku a schopna výroby. K prvnímu paralelnímu připojení 31. 12. 2010 došlo, a to podle všech záznamů, které provedl pan K.z E.onu. Předávací protokol nemohl sloužit k vydání licence, neboť jejímu vydání předcházela kontrola z ERÚ, kdy tento úřad měl úkol fungovat jako kontrolní mechanismus. Musel stvrdit, že elektrárna je v pořádku a provozuschopná, kdy pracovníci měli za úkol provádět fyzickou kontrolu na elektrárnách, a tato kontrola na elektrárně XXXX proběhla. Elektrárna splňovala podmínky, a proto byla vydána licence, kdyby je nesplňovala, tak by licence být vydána nemohla. Termín obdržení licence na první paralelní připojení pro společnost Ekosolaris nebyl nějak závazný, neboť ani dle smlouvy o dílo, ani jiným smluvním vztahem neměla firma žádný motiv k tomu činit cokoli nestandardního pro obdržení licence. Společnost Ekosolaris neměla za obdržení licence ani smluvní profit, ani smluvní sankce. Obdržení licence a prvního paralelního připojení šlo naprosto mimo firmu Ekosolaris a bylo v individuální režii investora. Sám obžalovaný se nezúčastnil žádného jednání ani s ERÚ, ani s žádným pracovníkem tohoto úřadu. To, co obžalovaný učinil v rámci výstavby elektrárny, nebylo činěno v úmyslu někoho poškodit, nikoho záměrně neuvedl v omyl, svým jednáním nezpůsobil žádnou škodu, nikomu nepomohl k prospěchu či k obohacení, ani sám se osobně nijak neobohatit, neobohatila se ani společnost Ekosolaris. V průběhu podzimu 2010, kdy probíhala realizace elektrárny, nedošlo po celou tuto dobu k žádné zálohové platbě ze strany investora, proto musela společnost Ekosolaris investovat své peníze, kdy měla provozní úvěry a půjčky. Pan P. sdělil, že financování sežene, nicméně k platbám došlo až roce 2011. V průběhu podzimu 2010 jezdil obžalovaný na stavbu minimálně 1x týdně, byl na ní stoprocentně 31. 12. ráno, kdy dovezl pana D. a předávací protokol, který podepsal s panem P.. 30. 12. byl rovněž stoprocentně v Prostějově, ale nedokáže si vybavit, na které elektrárně, neboť tam stavěli ještě jednu. Kdo přišel s nápadem připevnit panely elektrikářskými páskami, již neví. Panely se v drtivé většině montovaly 30. 12. a malá část 31. 12. ráno. O řešení páskami se dozvěděl telefonicky od obžalovaného D., podle obžalovaného S. s tím přišel pan V.. Panely se montovaly i v noci. Na stavenišť byla dotažena elektřina, která se dala používat, a areálu bylo světlo, k dispozici bylo osm 4 kW halogenových světel, topilo se přímotopem, jednalo se o elektřinu dotaženou z areálu společnosti Moragro. Zda proběhla na elektrárně XXXX kontrola i 30. 12. neví, s panem Ž. se potkal, ale věděl, že byl na kontrole druhé fotovoltaické elektrárny, spolu se vůbec nebavili. Pokud se týká data v předávacím protokole, jedná se o administrativní chybu, ke které došlo přepisem sekretářky. Kdo zapojil panely po elektrikářské stránce, nedokáže říct, celou

elektrikářskou sekci dělala společnost Esokom, která dopředu avizovala, že v závěrečném týdnu, kdy budou panely, je propojovat nebude, proto požádal obžalovaného V.a a D., aby jakýmkoliv způsobem zajistili montáž a propojení kabelů. Viděl, že obžalovaný V. má hodně pracovníků i elektrikářů. Pokud se týká revizní zprávy, tak s touto se nikdy nesetkal. Předávací protokol byla jediná listina, kterou předával obžalovanému P.. Pokud se týká veškerých dalších podkladů, tak ty připravoval pro pana P.a Z. Č.. Pokud se týká udělování pokynů panu Z.Č., jak má ve věci postupovat a podobně, tak vždy komunikoval s investorem, vše si řešil buď sám investor, on sám, nebo pan D. panu Č. Pokyny k odesílání e-mailů neudělovali. O osudu licence, co se s ní stalo poté, nic neví. Za společnost Ekosolaris zajišťoval technickou komunikaci s V. obžalovaný D.. Na nevhodnost připevnění pomocí elektrikařských pásek obžalovaného pan V. upozorňoval, ale obžalovaný s tím souhlasil i přesto, že pan V. uvedl, že za to neponese žádnou záruku.

Zástupce právnické osoby XXXX M. V. uvedl, že do společnosti XXXXvstoupil v květnu 2013 a do té doby o ní neměl žádné informace. Když společnost kupoval, neznal její historii. Společně s panem S. dospěli k závěru, že by mohli provozovat fotovoltaickou elektrárnu a tento člověk jej rovněž zkontaktoval s obžalovaným P.. Získali doklady o tom, že vše je v pořádku, že fotovoltaická elektrárna je způsobilá a má licenci. Byl to nápad S. zakoupit společnost **XXXX, M. V.** o ní projevil zájem a tak ji koupil. Za obchodní podíl zaplatil 200.000,- Kč. Po převzetí společnosti zjistil, že finanční situace není tak růžová, jak se zdálo. Hlavním a zásadním problémem bylo to, že fotovoltaická elektrárna byla původně koncipována na výkon 2 MW, ale ve finále to bylo pouze 0,5 MW, kdy nájem za pozemky byl příliš vysoký. Při koupi obžalovaný věděl, že výkon elektrárny je pouze 0,5 MW, ale ekonomickou část příliš neřešil, důvěřoval S., že to dobře dopadne. Předtím podnikal ve stavebnictví a provozoval obchodní činnost, kdy zajišťoval velká akvária. Po zhruba 3 měsících z elektrárny vycouval, kdy dohoda byla taková, že si společnost ponechá a bude na ní podnikat sám za sebe. S. pak se svým společníkem založil společnost novou, jedná se o společnost Solární elektrárna Vrahovice, a. s., pod jejíž hlavičkou fotovoltaická elektrárna funguje. Za doby působení **M. V.** elektrárna fungovala, pak se ukončila licence na společnost **XXXX** a vystavila se nová licence na společnost Solární elektrárna Vrahovice, tam už **M. V.** žádný podíl nemá. Pokud se týká společnosti **XXXX**, tak ta je nečinná od doby, co ukončila činnost ve Vrahovicích, nemá žádnou aktivitu, jedná se o mrtvou společnost bez majetku.

Soud ve věci provedl rovněž důkaz řadou svědeckých výpovědí.

Z výpovědi **svědka M.H.** soud zjistil, že na stavbě elektrárny XXXXpracoval od listopadu 2010 do května 2011 jako ostraha objektu na denních službách. Panely byly dovezeny dne 30. 12.2010, začaly se rozvážet po objektu elektrárny, kdy na stavbě byl pan V. jako stavbyvedoucí a dělníci od pana V.. Dne 30. 12. se panely složily a teprve 31. 12. se začaly montovat. Svědek míval denní službu od 06:00 do 18:00 hodin, a když přišel na Silvestra do práce v 06:00 hodin, tak na 07:00 hodin pak přišli dělníci a začali montovat panely. Přes noc z 30. na 31. 12. se žádné panely nemontovaly. Na Silvestra tam pracovalo zhruba 10 – 12 dělníků, kteří začali montovat panely a skončili zhruba kolem 15.00 hodiny. Panely byly přidělány na rychlovazače, na šrouby do lodiček až po 1. 1. dne 31. 12. 2010 přišli na kontrolu z E.ONu dva páni, cosi tam fotili, bylo to kolem 14:00 hodiny, svědek s nimi nic neprocházel, nic po něm nepožadovali. K propojení panelů do elektriky 31. 12. nedošlo, došlo k tomu až po Novém roce. Za tmy se na stavbě nikdy nepracovalo, dělníci odjížděli se setměním. V areálu bylo zezáčátku světlo, později už ne, protože byla vypnutá elektrina. Ke konci prosince již byla vypnutá. 30. 12., když byl pan V. na stavbě, tak se skládaly panely z aut. Kromě pana V. a jeho dělníků svědek nezaznamenal 31. 12. 2010 na

stavbě další zaměstnance, zejména žádné elektrikáře. Zda byl někdo ze stavebního úřadu stavbu kontrolovat, neví. Pokud by se pohyboval po areálu, tak by to svědek musel vědět, musel by se ho zeptat, co tam dělá. Pokud se týká kontroly z E.ONu, neví, kdo je doprovázel, pan V. s nimi nebyl, ten byl na place a kontroloval lidi. Při kontrole nebyla práce nějak přerušovaná, způsob uchycení panelů nebyl nijak maskován. Po Novém roce pak měl pan V. zakázaný vstup na stavbu. Většina panelů byla přidělena na pásy, některé na šrouby. Zdálky elektrárna vypadala, že je hotová. Pokud pak svědek uváděl u hlavního líčení určité údaje odchýlně a nepřesně, bylo to proto, že si na věc již nevzpomíná tak přesně, jako když byl vyslýchán na policii. Více odpovídá realitě jeho výpověď z přípravného řízení. Solární panely byly dány na ocelové konstrukce, ale pokud se týká zapojení solárních panelů a kabeláže, tak to nebylo hotové a natahovalo se to až v únoru 2011. Po elektrikářské stránce panely zapojeny nebyly. Elektrárna nebyla 31. 12. 2010 v provozuschopném stavu. V lednu 2011 pak docházelo k přehazování solárních panelů na stavbě.

Z výpovědi **svědka P. Č.** soud zjistil, že za společnost Esokom měl na výstavbě fotovoltaické elektrárny ve Vrahovicích na starosti elektriků. Firma zde pracovala v roce 2010 i v roce 2011. Zadával vypracování revizní zprávy na měření izolačního stavu kabeláže D., který s firmou spolupracuje, a znají se z dřívější spolupráce. Byla vyhotovena revizní zpráva, ale svědek si již nepamatuje, ke kterému datu. Zaměstnanci z Esokomu pracovali na stavbě fotovoltaické elektrárny naposledy 21. 12. 2010 a poté až 18. 1. 2011. Pokud se týká elektrikářských prací, tak byli jediná firma, která elektriků zajišťovala. 31. 12. 2010 na stavbě nikdo ze zaměstnanců Esokomu nebyl. Pokud se týká revizní zprávy, tak podle projektu bylo napsáno, kolik bude mít elektrárna panelů, jaký bude výkon, čili po revizním technikovi svědek požadoval, aby toto bylo uvedeno dle projektové dokumentace. Změnu revizní zprávy nepožadoval. Revizní zprávu mu obžalovaný D. předal osobně a on ji poté předal na Ekosolaris, komu si již nepamatuje. Pokud se týká obžalovaného M.V.a, tak ten instaloval lavice, 21. 12. bylo po stránce připojení vše nachystáno, bylo třeba akorát namontovat a propojit panely a spustit trafo. Při 15 až 20 lidech, když jsou přichystané kabeláže, tak lze elektrárnu propojit za 1 až 2 dny. Za 1 den by bylo potřeba zhruba 20 až 30 lidí. Pokud pak byly svědkovi předestřeny dvě revizní zprávy, jedna z listopadu a druhá prosince, tak z jeho výpovědi soud zjistil, že objednal pouze tu z listopadu, nikoliv tu z prosince. V době, kdy objednával u obžalovaného D. revizní zprávu, tak byly posazené kabely ve výkopech v zemi a bylo potřeba standardního postupu při měření izolačního stavu kabelů od trafo po rozvodnou skříň a od rozvodné skříň k místu, kde bud měnič. Obžalovaný D. měl ve své zprávě zkontrolovat pouze kabely v zemi, izolační stav, nebylo zadáním popisovat zapojení a montáž fotovoltaických panelů, rovněž neměl kontrolovat a revidovat měniče. Revizní zpráva, kterou obžalovaný vyhotovil, není konečnou revizní zprávou, pro provoz fotovoltaické elektrárny bylo potřeba další revizní zprávy, avšak svědkovi není nic známo o tom, že by někdo další revizní zprávu vyhotovil. Dokončovací práce pro spuštění fotovoltaické elektrárny včetně natahování kabelů by trvaly zhruba 3 až 4 dny.

Z výpovědi **svědka R. Z.** soud zjistil, že pro fotovoltaickou elektrárnu zajišťoval technickou pomoc, jednání s orgány státní správy, samosprávy, s dotčenými stranami, komunikoval se stavebním úřadem. Společnost XXXXmu předložila dokumentaci, on ji prošel, zkontroloval, buď pánům řekl, co je třeba dopracovat, nebo např. jednal s E.ONem, RWE apod. Žádný materiál nevytvářel, jen vždy uvedl, co je třeba doplnit. Oslovil jej tehdejší majitel společnosti XXXX P. H., pak společnost koupila jiná skupina a komunikoval s S. a panem P.. Pokud se týká jednání s úřady, tak se jednalo konkrétně o stavební úřad, o město, plynárnu, elektrárnu, Telefonicu, dostal dokumentaci, na základě toho jednal s úřady s pověřením, které mu bylo uděleno, aby získal stanovisko, které umožní získat potřebné rozhodnutí. S ERÚ pak nejednal.

Zařizoval hlavně stavební povolení, územní rozhodnutí. Kolaudaci nezařizoval, pomáhal jen s předčasným užíváním, tedy se souhlasem s předčasným užíváním stavby. Žádná rozhodnutí nepřebíral. Vozil různé doklady na různé úřady, v podstatě byl takový pošťák. O samotné výstavbě elektrárny mu není nic známo. Na stavbě byl jednou, když vezl rozhodnutí stavebního úřadu o předčasném užívání panu P. to na Silvestra, tj. 31. 12. 2010. Příslušným byl Stavební úřad v Prostějově, kde pracuje K., což je švagr svědka Z. Nevzpomíná si už, zda to byl on, kdo vydával povolení o předčasném užívání stavby. Papír převzal a převezl. Kdo ho podepisoval, se nedíval. Jak došlo ke vzdání se práva opravného prostředku, mu není známo. Pokud se týká vysokých částek, které byly fakturovány za jeho služby, v řádu desetitisíců až statisíců, k tomu svědek pouze uvedl, že cena je daná dohodou. O tom, že by stavební úřad provedl nějakou kontrolu, mu není nic známo, pouze ji předpokládá. Když byl 31. 12. 2010 na elektrárně, tak některé panely byly na stojanech, některé ležely na zemi. Pracovníky ERÚ na místě neviděl, ale od pana P. a bylo mu známo, že se tam mají dostavit.

Z výpovědi **svědka J. K.** soud zjistil, že pracuje na Stavebním úřadu v Prostějově, kam byla podána žádost o předčasné užívání nedokončené stavby, a to fotovoltaické elektrárny společnosti XXXXve Vrahovicích. Svědek měl na starosti celou stavbu. Jednal s Z., s nikým jiným. Až v roce 2012 při kolaudaci se do protokolu podepsal obžalovaný P.. Za společnost Ekosolaris jej nikdo nekontaktoval. Pokud se týká stavebního řízení, Z. měl plnou moc a nosil svědkovi dokumenty. Zda nosil vše osobně, nebo dával něco přes podatelnu, mu není známo. Na elektrárně se byl osobně podívat, bylo to někdy mezi podáním žádosti a vydáním rozhodnutí o předčasném užívání stavby. Stál za plotem a viděl panely na stojanech. Kolik jich bylo, neví, jednalo se o nedokončenou stavbu, jednalo se o několik řad panelů. Po vydání rozhodnutí na elektrárně již nebyl. Pro vydání rozhodnutí byla důležitá revizní zpráva, předávací protokol pouze osvědčuje vztah mezi stavebníkem a dodavatelem. Revizní zpráva založená ve spise sama o sobě postačovala pro vydání rozhodnutí. Svědek nemá vzdělání v oboru elektro, ale pokud je v revizní zprávě napsáno, že zařízení je schopno provozu nebo splňuje normy, tak zpracovateli musí důvěřovat. Pokud by na revizní zprávě byl uveden počet panelů nula, tak by se musel svědek zamyslet, zda by šlo vydat rozhodnutí o předčasném užívání stavby. Počet panelů, který byl v revizní zprávě, byl důležitý, nějaký panel tam uveden být musel. Když fotovoltaickou elektrárnu kontroloval, tak s ním nikdo nebyl, nejednalo se o pracovní den, do areálu elektrárny vůbec nešel.

Z výpovědi **svědka Z. P.** soud zjistil, že je kamarádem obžalovaného K. Ten mu 31. 12. 2010 zavolał, zda se s ním nechce jet podívat na fotovoltaickou elektrárnu, kdy obžalovaný K. tam jel služebně a svědek P. to vnímal jako výlet. K. pro něj přijel domů a pak jeli na místo, kde projížděli nějakou průmyslovou zónou mezi ploty a na místě již na ně čekali zřejmě majitelé. S těmi se přivítali a pan K. s nimi šel dál, kdy svědek čekal u auta. Z domu vyjžděli mezi 08:00 a 09:00 hodinou, do elektrárny dorazili zhruba za 1,5 až 2 hodiny. Elektrárnu hledali, pan K. někomu volal a ten po telefonu naváděl. Jednání s muži, kteří na ně na elektrárně čekali, se svědek nezúčastnil. Svědek viděl v elektrárně fotovoltaické panely, zda se tam někdo pohyboval, nedokáže říci, návštěva mohla trvat 15 až 20 minut. Poté obžalovaný K. někam volal, zřejmě kolegovi z práce a poté jeli na druhou fotovoltaickou elektrárnu někde u Boskovic. Pak se vraceli zpět a po cestě se stavili na oběd ve Velké Bíteši. Kolik bylo na elektrárně panelů, svědek nedokáže říci, panely byly na stojanech, zda byli na místě i nějací dělníci, svědek neví, myslí si, že ne. Pokud se týká o hovor kolegovi, tak se jedná o svědkovu domněnku. Telefonát nebyl přes handsfree.

Z výpovědi **svědka M. O.** soud zjistil, že pracoval na fotovoltaické elektrárně pro pana V. Dne 30. 12. 2010 byly přivezeny nákladními auty panely, z aut se to sundávalo a

rozházelo po areálu. Panely byly přivezeny večer. Svědek pracoval na elektrárně i 31. 12. 2010 zhruba do 16:00 až 17:00 hodin. Panely se montovaly pomocí elektrikářských plastových pásek, kdy tento způsob uchycení nařídil pan V.. Proč, se svědek neptal. Zda se panely montovaly i v noci z 30. na 31. 12. si svědek není jist. Uchycení páskami bylo výrazně rychlejší než uchycení šrouby, nikdo z kolegů svědka, ani on nic nepropojoval do elektriky a 31. 12. tam zřejmě žádní elektrikáři nebyli, protože tam nebyl nikdo kromě zaměstnanců pana V.a. Pokud se týká důvodů rychlého montování, tak byl svědek celkově v obraze, zajímal se, věděl, že je potřeba, aby fotovoltaická elektrárna byla aspoň zhruba zprovozněna, což říkal obžalovaný V. s tím, že je třeba to urychleně namontovat, aby elektrárna vypadala hotově či provozuschopně. Dne 31. 12. nebyla elektrárna zapojena, ani jeden panel nebyl zapojen, elektrárna nebyla funkční, 31. 12. nebyla namontována ani 1 MW výkonu, namontováno bylo maximálně 0,5 MW, tj. zhruba 2.500 ks panelů. Práce se přerušily pouze na oběd dne 31. 12. S panem V. žádný spor neměl.

Z výpovědi **svědka Z. Č.** soud zjistil, že v předmětném období pracoval ve firmě Ekosolaris jako technik realizací zakázek a byl i ve vedení firmy. V průběhu října 2010 byl seznámen s investorem panem P. a bylo mu řečeno, že Ekosolaris bude pro XXXXstavět fotovoltaickou elektrárnu. Panu P.měl být svědek nápomocen ve věci podání žádosti na ERÚ. Později měl na starosti jinou zakázku, tak se o věc přestal zajímat, to bylo ještě někdy v listopadu, kdy v té době již byla fotovoltaická elektrárna ve výstavbě, oplocování, zaměřování a příprav konstrukce. Pokud se týká D., o jeho revizní zprávě nic neví, nejednal s ním, určitě od něj revizní zprávu nepřebíral, je možné, že ji měl v ruce. Žádné pokyny D., co by mělo být v revizní zprávě ve vztahu k fotovoltaické elektrárně XXXX, neuděloval. Zpočátku jednal pouze s P., od ředitele společnosti Ekosolaris dostal pokyn, aby mu připravil žádost o udělení licence, podklady připravil. Jak vypadala elektrárna v roce 2010, svědek neví. Výstavba se řešila subdodavatelsky, elektro měl na starosti obžalovaný D., bylo to domluveno s firmou Esokom, kdo dělal vysoké napětí, neví. Zda byly elektrárna k 31. 12. 2010 funkční, svědek neví, není schopen se k tomu vyjádřit. Zda svědek někdy telefonoval s D. neví, spíš ne. O tom, že by měla proběhnout dne 31. 12. 2010 kontrola na elektrárně ve Vrahovicích, neměl žádné informace,

Z výpovědi **svědkyně I. R.** soud zjistil, že v předmětné době byla družkou obžalovaného V. S firmou XXXX a s výstavbou fotovoltaické elektrárny přišla do styku v době uzavírání smlouvy o dílo a následně pak při předání a sepisu předávacího protokolu. Předmětem smlouvy o díla byla montáž konstrukcí a pokládka panelů, nic víc. Fyzicky pak byl předávací protokol podepsán až krátce po novém roce 2011. Na stavbě byla poprvé až právě při předání předávacího protokolu. Proč k jeho předání došlo až po Novém roce, si již nepamatuje. U podpisu předávacího protokolu byl kromě pana V.a ještě pan D.. Panem V. byla telefonicky dotazována, jak má postupovat, když přišly jiné druhy panelů, než které se hodí na konstrukce, že se panely budou přidělovat páskami. Neříkal jí, čím to byl nápad. Svědkyně mu nepomáhala vést stavební deník, pouze mu poradila, ať tuto věc do stavebního deníku zapíše. Po Novém roce pak nebyl na stavbu vpuštěn, proč mu byl vstup zakázán, neví, kolik měl pan V. zaměstnanců, neví.

Z výpovědi **svědka S. P.** soud zjistil, že pracoval pro firmu Esokom a dělal na dvou elektrárnách, jednak ve Vrahovicích a jednak v Držovicích, kdy rozdělával práci v oblasti elektro. Ve Vrahovicích pracoval od začátku stavby od výkopových prací. Mezi vánočními svátky tam nebyl, končilo se před Vánoci, pak tam byl zase až po Novém roce. Když před Vánocemi opouštěl elektrárnu, nebyla schopna dodávat proud do sítě. Na elektrárně ještě pracovala firma Ekosolaris, která rozmísťovala nějaké panely, a pomáhali stavět. Dále tam byl ještě pan V., který měl na starosti konstrukci. Pokud s někým jednal, tak svědek jednal

s panem Z.Č. Před Vánocemi bylo na elektrárně hotové uzemnění, byly nataženy kabely, nachystána konstrukce pro to, aby se tam dávaly měniče. Elektrárna měla být původně veliká, pak se zmenšila zhruba na 0,4 MW. Mezi 21. 12. 2010 a 18. 1. 2011 nikdo z jejich společnosti na elektrárně nepracoval, končili 21. 12. Elektrárna po elektrikářské stránce se musela dokončit v tom smyslu, že panely se musely propojit mezi sebou a natáhnout do bedny, tj. 12 až 14 panelů bylo vždy zapojeno do jedné bedny, tzn. natáhnout kabely, dát tam konektory a zapojit. Takováto práce trvá několik dní i ve více lidech. Po Novém roce se nějak přestěhovaly panely, další elektrikářské práce se dělaly později. Pan V. pak měl na stavbě na starosti konstrukce a nasazování panelů, svědek jednal jak s P. Č., tak se Z.Č.z Ekosolarisu.

Z výpovědi **svědkyně I. F.** soud zjistil, že v předmětné době pracovala na Energetickém regulačním úřadu jako specialista odboru licencí. Pokud uváděla, že byla asistentkou ředitele pana P., tak tím mínila spíš jakoby druhou ruku. Pokud se týká předmětné fotovoltaické elektrárny XXXX, tak si vzpomíná, že zde došlo k ponížení výkonu a licence byla vydána na nižší výkon, než původně žadatel požadoval. Práce svědkyně spočívala v tom, že vedla správní řízení o udělení licence, když nebyl přítomen ředitel P.. Měla podpisové právo, mohla licenci podepisovat. Předmětný spis byl přidělen nejspíš kolegovi Ž.. To, že by byl spis přidělen jednomu ze zaměstnanců a vyřizoval by jej někdo jiný, nebylo běžné, stávalo se např., že někdo onemocněl, měl dovolenou, nebo musel na nějaký výjezd. Spis se pouze předal, protokol se o tom nepsal, žádný metodický pokyn k předání spisu, nebyl. Úřední oprávněná osoba se ustanovovala v momentu, kdy člověk dostal přidělený spis. V průběhu správního řízení se úředně oprávněná osoba mohla měnit. Za pravdivost a spolehlivost údajů v konkrétním spise odpovídala úředně oprávněná osoba, v tomto případě zde byl určen pan Ž., svědkyně podepisovala licenci. Dne 31. 12. 2010 pan Ž. nebyl v práci, musel odjet na kontrolu do Chomutova, kam jej poslal ředitel P. i s právníkem L. Pokud se týká povolení služebního vozidla, tak to může povolit pouze ona nebo ředitel. Pokud jel obžalovaný K. na služební cestu, tak praxí bylo, že bez žádanky mu nebylo vydáno auto. Zda jednala s někým ze zástupců společnosti XXXX, si svědkyně nebaví. V předmětnou dobu byly předávány přímo ve vestibulu úřadu desítkám lidí rozhodnutí o udělení licence. Pokud se týká vizuálních kontrol fotovoltaických elektráren, tak šlo o ústní příkaz vedení, že se budou kontrolovat elektrárny o výkonu nad 1 MW, pokud se jelo na prohlídku, tak se jednalo o prohlídku neoficiální, většinou o tom nevěděli žadatelé, jednalo se o prohlídku zpoza plotu a nedělaly se o tom žádné zápisy, pouze se vyhotovovala interní tabulka, kam se napsalo, že elektrárna je v pořádku, licence se může vydat. Zda prohlídku předmětné fotovoltaické elektrárny provedl pan Ž., svědkyně neví. Praxe byla taková, že pokud tam nejel člověk, který si vedl správní spis, tak tam poslal kolegu, který měl např. cestu kolem. Pracovníci ERÚ nejsou a nebyli technicky vzděláni, nebyli schopni zjišťovat technickou způsobilost fotovoltaické elektrárny při tzv. prohlídkách přes plot. Do areálu elektráren nevstupovali. O tom, že by kolega Ž. hovořil ve směru, že licence pro elektrárnu XXXX nebude vydána, si svědkyně nevzpomíná. Ve spise pro vydání licence byl podkladem i předávací protokol, který osvědčoval o tom, že mezi zhotovitelem a objednatelem byla předána elektrárna, mělo to prokazovat vlastnictví, takže byla důležitá z důvodu vlastnického právu. Referent jí před vydáním licence předkládal spis předmětný den tj. 31. 12. a asi sdělil, zda kontrola proběhla a s jakým výsledkem. Kdyby bylo řečeno, že tam elektrárna není, licenci by nevydávala. V revizní zprávě musel být uveden instalovaný výkon, byl to požadavek ERÚ. Zaměstnanci ERÚ obsah revizních zpráv nezkoumali, neboť jim to nepříslušelo, důvěřovali jim, zajímalo je, zda je v revizní zprávě napsán instalovaný výkon, zda je zde kulaté razítko, podpis technika a je zde napsáno, že jsou splněny technické normy, či je zařízení schopno provozu. Další podmínkou pro vydání

licence bylo rozhodnutí o zkušebním provozu či předčasném užívání, kolaudační souhlas, pokud tam něco podobného ze stavebního úřadu nebylo, tak se licence vydávat neměla.

Z výpovědi svědka L. Ž. soud zjistil, že byl zaměstnancem Energetického regulačního úřadu. Dne 30. 12. 2010 jel na kontrolu jiné elektrárny v Prostějově, tak se zastavil i na elektrárně XXXX. Zjistil, že tam byly osazeny zhruba 1 až 2 řady panelů a ze svého pohledu si udělal závěr, že tato elektrárna licenci mít nebude a odjel na druhou elektrárnu. Druhý den jel pak na kontrolu do Chomutova. Dne 30. 12. na elektrárně probíhal nějaký ruch, nějaké práce, ale co konkrétně, si svědek nepamatuje. Jak byly panely uchyceny na stojany, si nevšiml a rovněž si nevšiml, zda ze stojanů visí nějaké kabely, či dráty. Dne 31. 12. 2010 pak byl odeslán na kontrolu elektráren do Chomutova, kde strávil celý den. Zda toho dne ráno mluvil s kolegou K., si nepamatuje, rozhodně však neměl důvod jej posílat ještě jednou na kontrolu elektrárny XXXX. Když byl dne 30. 12. v Prostějově, tak se setkal s panem Č., který měl na starosti řešení licence a sdělil mu, že elektrárna XXXX není hotova a licenci nedostane. Pokud se týká 31. 12., tak si na telefonát od obžalovaného K. nepamatuje, nemůže ho vyloučit, ale ani potvrdit. Hlavně telefonoval s paní F. a s panem P. ohledně fotovoltaické elektrárny v Chomutově. Když pak přišel 3. 1. 2011 do práce, tak byla společnosti XXXX udělena licence, což bylo pro svědka překvapení, ale dál to neřešil, domníval se, že tedy byly v pořádku asi všechny podklady. Že by kolegu pověřil, aby spis za něj dodělal, si nevzpomíná, ale spíše ne. Neměl důvod žádat obžalovaného K., aby za něj spis dořešil. Ke změně oprávněné osoby ve spisech docházelo v případech, že byl člověk někde mimo a nemocný a rozhodoval o tom nadřízený, musela tam být oficiální změna oprávněné osoby. Pokud se pak týká jednotlivých dokumentů, tak revizní zpráva měla prokazovat technickou způsobilost elektrárny, vydával ji revizní technik, který musel splnit nějaké požadavky. V letech 2009 a 2010 vyžadoval ERÚ, aby revizní technici doplňovali do revizní zprávy i počty panely osazených na fotovoltaické elektrárně. Jestliže žadatel uváděl někde ve smlouvě o dílo, či podobně, že má osazen určitý počet panelů, tak revizní zpráva dokladovala i tuto skutečnost. Pokud se týká vizuálních kontrol elektráren, tak ji nemusela dělat oprávněná úřední osoba, jednalo se čistě o vizuální posouzení, zda elektrárna je na místě, odpovídá tomu, co žadatel uvádí, tj. jestli je osazena panely, nemuselo se ani chodit dovnitř, ani u toho nemuseli být žadatelé. Z lidí, kteří měli elektrárnu XXXX na starosti, mluvil naposledy 30. 12. s panem Č., kterému mu řekl, že licence nebude udělena a od té doby s nikým nemluvil. Že by ohledně elektrárny mluvil s K., si nevzpomíná. Pokud se pak týká předávacího protokolu mezi zhotovitelem a objednatelem, jednalo se o jeden z nejdůležitějších podkladů pro vydání licence, neboť jedna z podmínek pro udělení licence, bylo prokázání vlastnického vztahu k fotovoltaické elektrárně, a to k části pozemkové nebo technické a vycházelo se většinou ze smluv o dílo. Pak záleželo, jak byl smluvní vztah definovaný ve smyslu předání, mohlo to být zaplacením nebo předáním díla, takže tento dokument byl důležitý z důvodu vlastnického práva.

Z výpovědi A. L. soud zjistil, že je zaměstnancem ERÚ a obžalovaný K. je jeho kolega. O fotovoltaické elektrárně XXXX ve Vrahovicích mu v podstatě není nic známo, je zaměstnán na odboru kontroly, kde dělá právníka. V roce 2010 byl zaměstnán na legislativně-právním odboru, kde rovněž dělal právníka. Obžalovaný K. byl zaměstnán na odboru licencí a prakticky se viděli pouze v práci, mimo pracovní dobu se nestýkali. V rámci udělení licence společnosti XXXX nečinil svědek žádné úkony, spis neměl k dispozici, neměl s ním nikdy nic do činění. 31. 12. 2010 byl na ohledání elektráren Saša Sun a Z. Sun v Chomutově, kam jej vyslal jeho nadřízený P.. Dále s ním byl přítomen na kontrole pan K. a pan Ž.. O tom, že se na kontrolu do Chomutova pojede, bylo rozhodnuto 30. 12. 2010. O tom, že by Ž. v průběhu kontroly telefonicky komunikoval s K. svědek nic neví, nic takového nezaznamenal, ví, že

Ž.komunikoval s paní F., ale ohledně záležitosti elektráren v Chomutově. Při rozhodování o udělení licence ERÚ vycházel z podkladů, které žadatel o licenci musel předkládat, pokud se zjistilo, že elektrárna je v jiném stavu, než v prokazovaném, tak se začalo dělat obhlížení elektráren. Úřad neprováděl na místě žádná měření, nebyl k tomu technicky způsobilý, bezpečnost elektrárny se prokazovala revizní zprávou. Pokud byly o elektrárně pochybnosti, přijelo se na elektrárnu a zjistilo se např., že není osázena panely, tak to pak bylo o záležitosti oprávněných úředních osob, aby tyto skutečnosti vyhodnotily. Jak přesně měla vypadat kontrola fotovoltaické elektrárny, svědkovi není známo, byl na obhlídce pouze v Chomutově a zda k tomu dostal nějaký pokyn, neví. Pro udělení licence byla jedním z důležitých dokumentů i rozhodnutí stavebního úřadu, tedy kolaudační rozhodnutí, tj. že stavba elektrárny je dokončena, schopna provozu, ale mohlo to být rozhodnutí o předběžném užívání stavby. Pokud se jednalo o tzv. obhlídku přes plot, to byla záležitost odboru licencí. Pokud by se mělo jednat o ohledání podle správního řádu, bylo by to třeba řešit v souladu s ustanoveními správního řádu, bylo by nutno vyhotovovat usnesení o ohledání věci, doručovat a oznamovat předem apod. Tzv. prohlídka přes plot byla tedy neformální záležitost.

Z výpovědi **svědkyně V. P.** soud zjistil, že v roce 2010 pracovala na Energetickém regulačním úřadu na podatelně. Poštou či prostřednictvím kurýru chodila různá podání, rovněž to lidé nosili osobně, zpracovalo se to, zapsalo se to a přesunulo se to z bodu A do bodu B. Na konci roku 2010 se stávalo, že lidé nosili listiny osobně přímo zaměstnancům ERÚ, kteří vyřizovali např. licence. Pokud se pak týká razítek na jednotlivých listinách, tak v den, kdy jí věc přišla na podatelnu, tak ji orazila razítkem v tento konkrétní den, tzn., že v tu chvíli se jí dokument dostal do ruky. Pokud by však byl doručen před tím nějakému referentovi a ten jí to donesl až následně o pár dní později, tak pak by zde bylo na tomto dokumentu uvedeno razítko, kdy se dokument dostal do ruky svědkyni.

Z výpovědi svědka **J. O.** soud zjistil, že byl zaměstnán ve společnosti EON na rozvoji sítí. V předmětné době pak vyřizoval žádosti o připojení a uzavírání smluv. Byl na kontrole fotovoltaické elektrárny XXXX, kdy sice měl ten den řádnou dovolenou, nicméně kolega K. jej požádal, zda by nejel na kontrolu s ním, a proto jej také doprovázel. Do Prostějova přijeli s kolegou mezi 14:00 a 15:00 hodinou, kdy se potkali s panem D., který je na místo elektrárny zavedl. Kolega K. prováděl kontrolu trafostanice, svědek se šel podívat, jak je zabezpečen trvalý přístup k veřejnému prostranství ke stanici a ve výrobně. Zdrželi se zde asi hodinu. Kromě pana D. tam byli další lidé asi 4 až 5. Uvnitř areálu nebyli, procházeli jenom kolem, uvnitř byli dělníci. Pokud se týká elektrárny, panely byly osázeny v pěti až šesti řadách, které byly poměrně dlouhé. Původní elektrárna měla mít areál celý zaplněný, povoleno bylo 1,9 MW, pak se to snižovalo. Majitel elektrárny tam nebyl, s tím se potkali až navečer, kdy on byl vyzvednout v Jihlavě licenci. Domlouvali se telefonicky a potkali se ve Vyškově na benzínové stanici kolem 19:00 až 19:30 hodin. Samotné panely blíže nekontrolovali, do areálu nevstoupili, zkontrolovali jej pohledem z dálky 5 až 10 m. K funkčnosti elektrárny se svědek vyjádřit nemůže, bezprostředně kontrolu trafostanice nedělal, panely byly osázeny, trafostanice napojena na smyčku vysokého napětí. Zda byl sepnut podélný spínač připojení a zda byl osázen elektroměr, neví. Protokol o prvním paralelním připojení má osvědčit, že je výrobní schopná provozu. Když byl svědek na kontrole, bylo zataženo, mlha, mrzlo. Je otázkou, zda by za tohoto počasí bylo vůbec možno elektrárnu nastartovat. Protokol schválení výroby vyplňoval zřejmě kolega K., ale svědek u vyplňování nebyl. Není schopen říct, zda byly všechny údaje vyplněny na místě nebo až někde dodatečně. Podpis pana P. byl na protokol doplněn až při setkání na benzínové pumpě. Pokud je v protokole uvedeno číslo licence, tak tam bylo doplněno až na benzínové pumpě. Revizní zpráva pak byla předložena při kontrole na místě elektrárny, osvědčuje izolační stav

kabelů, tehdy při kontrole revizní zprávu nezkoumal, která ze dvou zpráv, které se ve spise nacházejí, mu byla předložena, si svědek nepamatuje. Je možné, že revizní zpráva na 480 kW byla předložena v den kontroly přímo u fotovoltaické elektrárny.

Z výpovědi **svědka Z. K.**, soud zjistil, že měl provést první paralelní připojení fotovoltaické elektrárny a sepsat o tom protokol, k tomuto úkonu byl vyškolen. Kontrola spočívala v běžné kontrole dokladů, zkontrolování, namontování, měření elektroměrů, zda je přístupný z veřejného prostranství, zda je zajištěn proti zneužití a dále kontrola pohledová, kolik zařízení je namontováno a pak měla být provedena zkouška, což vzhledem k počasí, kdy byla mlha, bylo přitímí, bylo kolem 15:00 hodiny 31. 12., tak se zkouška neprováděla. Prováděla se kontrola pohledem počtu panelů a vzhledem k tomu, že byla při kontrole předložena nová revizní zpráva na snížení výkonu, tak podle rozsahu, kolik tam bylo konstrukcí a kolik bylo namontovaných panelů, tak se dalo odhadem říct, že to splňovalo množství namontovaných panelů, odpovídalo to sníženému výkonu. Na kontrolu jel se spolupracovníkem s panem O., který elektrárnu dobře znal, ale nebyl přímo určený ke kontrole. Na místo dojeli zhruba kolem 15:00 hodiny, kdy telefonovali s majiteli a byli upozorněni, že velikost elektrárny je snížena a že jim bude předložena nová revizní zpráva a že majitele elektrárny je na ERÚ pro sníženou licenci na snížený výkon, kterou posléze svědkům předá. Svědci se pak s majitelem setkali na benzínové stanici na dálnici z Prostějova směrem na Brno, ale přesně si již nepamatuje místo. Tam jim předal licenci, podepsal protokol a rozloučili se. Kontrola proběhla hlavně pohledem počtu panelů, vybavení střídačů, byla tam tisíce panelů a nebylo možné je fyzicky spočítat. Svědek se opíral o podklady, které dostal. Uvnitř areálu byl v trafostanici a na místě se zdržel zhruba hodinu. Na fotovoltaické elektrárně byl ruch, ale výstavba neprobíhala, byli tam lidé, kteří ho zavedli do trafostanice a prohlídku udělali společně. Vlastní kontrola prvního připojení do sítě neproběhla, neboť to vzhledem k počasí nebylo možné. Vzhledem k počasí pak nebyly vyplněny všechny kolonky v protokole o prvním připojení do sítě. Svědek vycházel i z revizní zprávy, která mu byla předložena na snížený výkon. Fotovoltaická elektrárna mohla být funkční pohledově, odhadem to tak vypadalo, zkouška však provedena nebyla, takže to 100% svědek říct nemůže a energii do sítě asi nedodávala, kdyby ji dodávala, tak by zkoušky byly provedeny. Co bylo konkrétním předmětem revizní zprávy, svědek nezkoumal, není revizní technik. Mělo se rovněž simulovat např. poruchový stav sítě a zkoušet např. odpadnutí, tj. kdyby elektrárna měla sama odpadnout, aby nedodávala a nezpůsobila úraz, ale s ohledem k počasí se tyto zkoušky neprováděly.

Z výpovědi **svědka J. D.** soud zjistil, že pracoval pro obžalovaného V., prováděl montáž solární elektrárny, montoval panely na konstrukce 31. 12. 2010, montáž začala okamžitě po přivezení panelů a práce probíhaly od 08:00 do zhruba 17:00 až 18:00 hodin, kdy byly připoutávány elektrickými páskami. Svědek se ptal, proč se to dává na pásy a bylo mu obžalovaným V. sděleno, že to má být namontováno kvůli nějaké kontrole. Svědek pracoval na více elektrárnách, ale jinde se to na pásy nedávalo, běžně se to dávalo na speciální úchyty. Během montáže pak přijeli hasiči, protože zaměstnanci pálili krabice od panelů. Že by někdo elektrárnu zapojoval po elektrikářské stránce, svědek neviděl. Odborník není, ale elektrárně zřejmě funkční 31. 12. 2010 nebyla, neboť panely nebyly zapojeny do střídačů, ty tam nebyly, byly tam jenom bakelitové pojistkové skříně, které nikdo nezapojoval a po Novém roce už svědek na stavbě nebyl. Na stavbě potkal i pana D., zda i pana S., neví. Pokyny mu dával jenom pan V.. Když byly navezeny panely, když svědek si nebyl schopen přesně vybavit den, který to bylo, tak se montovaly na stojany, ale přes noc se nepracovalo, jenom přes den. Samotné přichycení panelů na stojany nebylo z dálky vidět, pouze zblízka. Pásy funkčnosti panelů nijak nevadily. Zda dne 31. 12. proběhla na elektrárně nějaká kontrola, si svědek

nevzpomíná. O stavebních pracích si vedl pan V. stavební deník a po Novém roce pak už měli zákaz vstupu na stavbu.

Z výpovědi **svědka V. H.** soud zjistil, že pracoval jako ostraha areálu staveniště elektrárny XXXXve Vrahovicích, kdy nastoupil někdy v říjnu a to se teprve areál oplocoval, pak se stavěly stojany, kdy stavbyvedoucím byl pan V.. Na stavbě se pracovalo pouze přes den, v noci tam nikdo nebyl a na stavbě nebylo žádné osvětlení. Kromě pana V. a jeho firmy tam pracovali ještě nějací elektrikáři, ale svědek dělal samé noční, byl tedy nočním hlídačem, zapisoval zejména příjezd aut a podobně. Kdy přesně došlo k navezení solárních panelů, si nevybavil. Jak přesně probíhalo samotné montování solárních panelů, neví, s ním jako s ostrahou se o tom nikdo nebavil. Na stavbě se stále střídaly skupiny lidí, že by došlo zapojování panelů po elektrikářské stránce, neviděl, o kontrole dne 31. 12. z ERÚ a z E.ON neví. Kdy začala elektrárna dodávat do sítě energií, také neví. Dle jeho odhadu mohla být část elektrárny hotová. V noci na stavbě nikdo nepracoval, většina zaměstnanců končila mezi 18-19 hodinou, v noci už pak nikdo. Ve stavební buňce, kde měl své pracoviště, byla elektrárna natažená z areálu společnosti Moragro, pak jim elektřinu vypli a v budce byla zima. Pracovníci ostrahy měli zákaz se bavit s pracovníky ostatních firem, které na stavbě pracovali.

Z výpovědi **svědka L. R.** soud zjistil, že i on byl zaměstnán jako hlídač v areálu stavby elektrárny XXXXve Vrahovicích a to od 17. 11. 2010 do 5. 5. 2011. Zná osobu obžalovaného V., který zde působil jako stavbyvedoucí či šéf montérů. Kdy byly ke konci roku nalezeny panely, si již nevzpomíná. Kdo, jakým způsobem panely přichycoval, neví, neviděl, že by někdo panely zapojoval po elektrikářské stránce. O kontrole z ERÚ či ze společnosti E.ON nic neví. Rovněž pracoval převážně jako noční hlídač a v noci nikdo nepracoval. Na stavbě nebylo osvětlení, při obchůzce musel svědek používat baterku, aby při kontrole viděl.

Z výpovědi **svědka J. N.** soud zjistil, že na stavbě fotovoltaické elektrárny XXXXpracoval od 8. 12. do 10. 12. Vedoucím zakázky byl pan P. Svědek zde pracoval i v období od 18. 1. do 11. 3. 2011, kdy táhli DC kabely. V roce 2010 na stavbě dělal zabezpečovací signalizaci a kamerový systém. Zapojení solárních panelů mezi sebou kabely a uvedení do provozu po elektrikářské stránce trvá asi týden. Záleží na podmínkách a materiálu. Zda byla elektrárna 31. 12. 2010 funkční, neví.

Z výpovědi **svědka M.D.** soud zjistil, že se společností XXXXpřišel do styku na podzim roku 2010. Společnost Ekosolaris měla být stavitelem fotovoltaické elektrárny XXXX. Byl zaměstnancem společnosti Tower of Power alfa, které stavěla FVE v Držovicích firma Ekosolaris. Zaměstnavatel pojal podezření, že finanční prostředky, které byly určeny na stavbu elektrárny v Držovicích, mohou být použity na stavbu elektrárny společnosti XXXX. V listopadu 2010 a 31. 12. 2010 pak pořídil fotografie areálu fotovoltaické elektrárny XXXX. 31. 12. 2010 byl na místě kolem 13. hodiny, bylo zataženo, mrzlo, byl poprašek sněhu. Areál fotografoval přes plot, uvnitř areálu nebyl. Pohyb osob uvnitř areálu rovněž neviděl. V areálu neviděl položené a připravené fotovoltaické panely k montáži, viděl je pouze na stojanech. Zda byla elektrárna v době pořizování fotografií funkční, není schopen svědek určit.

Z výpovědi **svědka J. V.** soud zjistil, že se dne 30. 12. 2010 sešel se zástupcem ERÚ L. Ž.v obchodním domě Tesco v Prostějově, kdy jednání domluvil S., nebo někdo z jeho zaměstnanců. O tom, že přijde někdo z ERÚ, se dozvěděl od obžalovaného S., když ten mu řekl, že se bude řešit jak elektrárna v Držovicích, tak elektrárna XXXXve Vrahovicích. Svědek probíral problematiku s Ž.a v jiné části obchodního domu seděli S., pan P., pan Č. a

pan D.. Když jednání s Ž.skončilo, šel tento za nimi, něco projednávali ohledně elektrárny XXXX. Svědek Ž.se tvářil odmítavě, ale co bylo předmětem hovoru, svědek V. neslyšel. Od obžalovaného S. se 30. 12. dozvěděl, že následující den, tj. 31. 12. přijedou kontrolori z E.ONu, že se nejprve pojedou podívat na elektrárnu XXXXa potom na elektrárnu v Držovicích. Vzhledem k tomu, že stále kontrola v předmětný den nešla, tak poslal svého zaměstnance D., ať se jede podívat, co se děje ve Vrahovicích na elektrárně XXXX, kde byl klid, a nic se nedělo. Pokud se týká revizních zpráv, tak u jeho elektrárny v Držovicích byly dvě revizní zprávy, obě dělal pan D..

Z výpovědi **svědka R. J.** soud zjistil, že v roce 2010 pracoval na stavbě elektrárny XXXXve Vrahovicích pro obžalovaného M.V.. Práce probíhaly 31. 12. 2010, začalo se někdy v dopoledních hodinách a začala pokládka solárních panelů na připravené konstrukce. Bylo zde asi 10 kusů solárních panelů, které byly zapojeny do sítě, tedy do trafostanice přes měnič. Svědek pokládal s dalšími kolegy solární panely na konstrukce a uchycoval je pomocí plastových stahovacích pásků. Nikdo z elektrikářů tam nebyl, aby to zapojoval a nikdo z jeho kolegů to rovněž nezapojoval. Sám svědek odešel ze stavby dřív, někdy nejpozději do 14 hodin. Svědek byl rovněž přítomen některým hovorům s obžalovanými V. D.a S., kdy D. panu V. říkal o co nejrychlejší montáž a uchycení plastovými páskami solárních panelů. Občas se na místě zastavil i pan S., svědek viděl pouze pana D., jak dává pokyny panu V.. Řešil s ním práci kolem solárních panelů. Nikdo dne 31. 12. kabely po elektrikářské stránce nezapojoval. Pouhým okem nebylo vidět, jak jsou panely ukotveny na ocelových konstrukcích, člověk by musel přijít do areálu a vidět solární panely zezadu. Dne 31. 12. 2010 zaregistroval nějakou kontrolu, kdy nějakí lidé přijeli, ale co to bylo přesně za lidi, svědek neví, nevšímal si jich. Zda byla elektrárna 31. 12. 2010 v provozuschopném stavu, svědek neví, neboť tam nebyl až do konce. 31. 12. 2010 byli na stavbě pouze zaměstnanci pana V., žádní elektrikáři. Způsob montáže panelů na stojany nebyl nějak zakrýván či maskován, rovněž tento způsob montáže svědek panu V. nějak nerozporoval.

Za podmínek stanovených § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu soud přečetl výpověď **svědka L. P.** Z jeho výpovědi zjistil, že svědek byl v předmětné době ředitelem odboru licencí na ERÚ. 31. 12. 2010 byl na dovolené. Pokud se týká fotovoltaické elektrárny XXXXve Vrahovicích, tak si není jistý, zda dával někomu pokyn, aby šel provést obhlídku této elektrárny, většinou to bylo tak, že si referenti organizovali kontroly sami. Bylo zvykem, že se elektrárny o výkonu nad 1 MW zkontrolují do konce prosince 2010. O tomto rozhodlo vedení a věděli o tom všichni. O kontrolách se pak prováděly zápisy do tabulky kontrol, kterou si každý zpracovával sám za sebe. V rámci obhlídek bylo běžné, že se referenti za sebe zastupovali, pokud jel někdo na jednu stranu a v blízkosti byla elektrárna jiného referenta, tak ten ho mohl požádat, zda by se šel podívat i na tu jeho, pokud šlo o neformální prohlídku. Oprávněná osoba pak řídila proces od začátku do konce, od zapsání žádosti i přes výzvu k odstranění nedostatků, pokračování v řízení. To vše měl na starosti ten referent, který byl oprávněnou osobou. Po dobu jeho nepřítomnosti jej zastupovala svědkyně F.. Oprávnění vydávat licence měl on a právě paní F., nikdo jiný. Referent měl licenci předložit ke schválení v tu chvíli, kdy byly všechny podmínky splněny, za toto odpovídal. Před podpisem licence namátkově procházel listiny, které byly součástí spisu, ale nebylo ve svědkových silách procházet vše, neboť koncem roku se rozhodovalo zhruba o 30 až 40 licencích každý den. Pokud někdo není přiděleným referentem ke konkrétnímu spisu, tak by se spisem neměl manipulovat. Je možné, aby jeden kolega pověřil druhého, v tomto případě Ž.K., aby učinil úkony po dobu jeho nepřítomnosti za něj a předal to k podpisu. Bez domluvy by to udělat

neměl. Podpis na deskách spisu se připojuje obvykle předtím, než se spis předává k podpisu licence, v podstatě je možné to podepsat až později, protože se referentům vrací po podpisu licence zpět k založení do archivu. Pan K. a pan Ž. měli společnou kancelář, spisy nebyly pravděpodobně nikde uzavřené a měli k nim přístup oba dva. Služební cesty pak panu K. schvaloval buď svědek, nebo svědkyně F.. Ta by měla vědět, kam obžalovaný K. jel, pokud by se na příkaz podívala, a jestli by bylo vše správně vyplněné. Někdy se obžalovanému K. stávalo, že přišel s „cestákem“ až opožděně, den po cestě, byl v tom trošku nepořádný, jak tomu bylo v konkrétním případě, však svědek neví.

Za souhlasu stran pak soud dle § 211 odst. 6 tr. řádu přečetl úřední záznamy o podaném vysvětlení osob R. M., V. S., M. V. a J. V. Z výpovědi **R. M.** soud zjistil, že pracoval v roce 2010 na ERÚ v Jihlavě na odboru licencí a 31. 12. 2010 byl v práci a to po celou dobu na úřadu na náměstí T. G. M. v Jihlavě a nevzdálil se z Jihlavy v tuto dobu. Dne 31. 12. 2010 odjel pryč z Jihlavy na kontroly asi K., ale kde byl, svědek neví. Vrátil se však zpět do úřadu v Jihlavě. Svědek nikde nebyl.

Z výpovědi svědka **V. S.** soud zjistil, že se od obžalovaného P. dozvěděl, že mý v úmyslu prodat společnost XXXX, která vlastní fotovoltaickou elektrárnu. On si to spočítal a rozhodl se, že společnost koupit za Beltegeuse za částku 200 tisíc Kč, dále uhradil za pronájem pozemku dlužnou částku ve výši 2 miliony Kč. Poté společnost prodal svému kamarádovi M. V. za 200 tisíc Kč. Vše bylo vymyšleno tak, že po zaplacení leasingu u Reiffeisen leasing by to mohlo vydělat až 20 milionů, pokud nebudou změny o zákoně o solárních elektrárnách. Společnost koupil v dobré víře, kdy byl J. P. ujištěn, že vše je na elektrárně ve Vrahovicích v pořádku, licence získána v souladu se zákonem. Informoval se rovněž u pana H. ze společnosti Moragro, který mu to vše potvrdil, a proto elektrárnu koupil.

Z výpovědi **J. V.** soud zjistil, že jednatelem společnosti XXXX, s.r.o., kterážto společnost se zabývá mj. i dodávkou a montáží konstrukcí pro fotovoltaické panely. Pokud se týká fotovoltaické elektrárny XXXX, tak zde dodávaly konstrukce, zavrtávaly zemní kotvy a dodávaly i hliníkové profily, na které se usazují fotovoltaické panely. Tyto konstrukce dodaly na plánovaný výkon elektrárny 1,9 MW a kotvy se začaly dělat začátkem listopadu. Vlastní konstrukce poté montovala firma Zámečnictví M.V.. Na tyto konstrukce pak připojovali i panely. Smlouvu o dodávce věcí na fotovoltaickou elektrárnu podepsal se společností Ekosolaris. Za Ekosolaris smlouvu podepisoval pan S.. Ze společnosti Ekosolaris pak byl osloven v roce 2010 panem D.. Provedli pro něj, pro firmu Ekosolaris, konstrukce asi na 4 elektrárnách. Pokud se týká pak elektrárny XXXX, tak společnost zaplatila zálohu asi 50 %, zbytek už nedoplatili, takže to svědek a jeho firma řešili tak, že z elektrárny XXXX odvezli použité konstrukce a hliníkové lišty a nějaký spojovací materiál, který pak použili na další elektrárnu někde na Slovensku. Společnost Ekolaris dodnes dluží společnosti Artepgeo peníze v řádech statisíců.

Soud ve věci provedl i řadu **listinných důkazů**. Z fotodokumentace pořízené svědkem Z. K. soud zjistil, jak vypadala trafostanice a část elektrárny dne 31. 12. 2010 a z fotografií je rovněž možno poznat klimatické podmínky, tj. že je zataženo a pravděpodobně i mrzne, neboť na zemi je sněhový poprašek. Z předávacího protokolu z 29. 12. 2010 soud zjistil, že dodavatel Ekosolaris, a.s. předal investorovi XXXX, s.r.o. solární fotovoltaický systém do provozu, druh dodávky, konstrukce a měniče, panely, 3 trafostanice + vysoké napětí propojení včetně přípojky DS. Z tabulek provedených kontrol ERÚ soud zjistil, že obžalovaný K. provedl dne 31. 12. 2010 kontrolu dokončené části fotovoltaické elektrárny XXXX ve Vrahovicích s uvedením, že licence (snížený výkon). Z tabulky kontrol svědka Ž. soud zjistil,

že tutéž elektrárnu svědek Ž.kontroloval 30. 12. 2010 s výsledkem fotovoltaiická elektrárna neosázená celá, licence bude na osazenou část, snížený výkon. Z žádanky o přepravu z protokolu o předání služebního vozidla a záznamu o jízdě soud zjistil, že obžalovaný J.K. požádal dne 31. 12. 2010 o přepravu služebním vozidlem Škoda Octavia RZ XXXX na trase Jihlava – Prostějov, kdy mu žádost byla schválena a vozidlo mu bylo předáno 31. 12. 2010. Jízdu na trase Jihlava – Prostějov uskutečnil v čase 8:45 až 10.30 hodin, jízdu na trase Prostějov – Boskovice – Jihlava v čase od 11.00 do 13.50 hodin. Z opatření č. 14/2010 předsedy ERÚ o ustanovení oprávněných úředních osob soud zjistil, že v odboru licencí se oprávněné úřední osoby k provádění veškerých úkonů ve správním řízení, ve kterých odbor licencí dle organizačního řádu rozhoduje v I. stupni L. P., I. F.. Oprávněné úřední osoby k provádění procesních úkonů ve správním řízení, ve kterých odbor licencí dle organizačního řádu rozhoduje v I. stupni s výjimkou práva podepisovat usnesení a rozhodnutí mimo jiné i svědci L. Ž.a obžalovaný J. K.. Ze záznamu pracovní docházky z 31. 12. 2010 soud zjistil, že svědek Ž.byl v zaměstnání od 05:55 do 22:05 hodin, přičemž v době od 07.30 do 22:00 hodin nebyl v úřadě, byl na služební cestě v Chomutově. Obžalovaný J.K. byl v zaměstnání od 07:00 do 15:50 hodin, přičemž v čase od 08.45 do 13:50 hodin byl na služební cestě. Svědkyně F.pak byla v zaměstnání od 05:45 do 21:20 hodin, svědek L.P. čerpal dovolenou.

Z odborného vyjádření znalce J. M. z oboru ekonomika, ceny a odhady soud zjistil výši způsobené škody. Ze smlouvy o dílo č. 39/2010 mezi společností Ekosolaris, a.s. jako objednatelem a M. V. jako zhotovitelem soud zjistil, že tyto strany spolu uzavřely smlouvu o dílo, kdy společnost Ekosolaris zastupoval ve věcech smluvních obžalovaný S. a ve věcech technických obžalovaný D., kdy předmětem smlouvy je montáž konstrukcí a panelů, koordinace a dohled na fotovoltaiické elektrárně v katastru Prostějov, akce Moragro. Termín zahájení montáže byl dohodnut od 11. 11. 2010, termín dokončení díla byl dohodnut do 30. 11. 2010. Dodržení lhůty plnění ze strany zhotovitele je závislá na řádném plnění a spolupůsobení objednatele. Smlouva byla uzavřena dne 5. 11. 2010. Z dokumentu nazvaného „Ukončení smlouvy a předání díla“ datovaného 31. 12. 2010 společnost Ekosolaris zastoupená obžalovaným D.sděluje obžalovanému V., že ke dni 31. 12. 2010 přebírají předmět smlouvy o dílo ve stavu, ve kterém se dílo k tomuto dni nacházelo. Ze stavebního deníku obžalovaného V. ze stavby Moragro Prostějov soud zjistil, že práce byly zahájeny 15. 11. 2010. Poslední zápis v deníku je z 30. 11. 2010 poté je zde poznámka „konec stavebního deníku stavba předána předávacím protokolem 31. 12. 2010“ a z deníku je vytrženo 6 listů. Z těchto vytržených 6 listů pak soud zjistil, že jsou zde záznamy i z 1., 2. a 8., 30. a 31. 12. 2010, rovněž tak z 10. a 11. 1. 2011. Ze zápisu z 30. 12. 2010 vyplývá, že počasí - 13°C, počet montérů na panely 16, vykládka kamionů panelů, traktor, bagrem, UNC, rozvoz. Dále je zde uvedeno: „dne 30. 12. 2010 ve večerních hodinách jsme se dohodli na nestandardní montáži úchytů panelů po domluvě s panem S. a panem D.nám bylo řečeno, že máme uchycení panelů provést plastovými elektrikářskými stahovacími páskami. Důvodem byl jiný rozměr panelů než předem dohodnutých a tím i jiný rozměr spojovacích materiálů. Vzhledem k těmto okolnostem za položené panely neneseme žádnou záruku. Upozorňuji, že stahovací pásky mohou kdykoliv prasknout a tímto dojde k poškození panelů způsobené pádem. Dále nám byla zaslána fotodokumentace převážených panelů, které již došly poškozené“. Ze zápisu ze dne 31. 12. 2010 vyplývá: počasí -14 °C, počet montérů od 06.30 : 39 + 7, 54 + 11, 65, rozvoz panelů, traktor, bagr, UNC, příjezd hasičů, nahlášen požár, počet montérů do 13:00 hodin 65 potom počet omezen na 19 do 17:00 hodin, traktor, bagr a UNC, rozvoz od 06:00 do 17:00 hodin. Po telefonátu s panem D.mně bylo řečeno, že práce máme ukončit, informoval jsem pana D., jaká bude další následnost, bylo mi řečeno, že nemám nic řešit.

Ze smlouvy o dílo č. 35/2010 soud zjistil, že dne 18. 10. 2010 uzavřeli mezi sebou společností XXXX, s.r.o. zastoupená obžalovaným J. P. a Ekosolaris, a.s. zastoupenou obžalovaným S. a svědkem Č.Z.smlouvu o dílo, kdy objednatelem je společnost XXXX, zhotovitelem společnost Ekosolaris a předmětem smlouvy o dílo je instalace fotovoltaického systému pro výrobu elektrické energie fotovoltaická elektrárna, nominální výkon panelu 1,9 MW, kdy zhotovitel se zavázal dílo provést do 15. 11. 2010, pokud nevzniknou překážky v důsledku působení vyšší moci. Cena za dílo činí 142.500.000,- Kč bez DPH. Z rozhodnutí o předčasném užívání soud zjistil, že dne 29. 12. 2010 s právní mocí 30. 12. 2010 vydal Stavební úřad Městského úřadu Prostějov rozhodnutí o předčasném užívání stavby před jejím úplným dokončením, a to fotovoltaické elektrárny 1,9 MW na pozemcích parcelní číslo 325/1, 325/11 a 311/1 v k. ú. Kralice na Hané před jejím úplným dokončením. Předčasné užívání se povoluje do 30. 6. 2011. Rozhodnutí podepsal J. K. vedoucí stavebního úřadu Městského úřadu Prostějov. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti Ekosolaris, a.s. soud zjistil, že v předmětném období byl předsedou představenstva obžalovaný Z.S., členem představenstva obžalovaný Z.D.. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti XXXX, s.r.o. soud zjistil, že v období od 21. 10. 2010 do 31. 5. 2013 byl jediným jednatelem obžalovaný J.P., od 31. 5. 2013 je jediným jednatelem M. V. Ze sdělení společnosti EON.Distribuce, a.s. soud zjistil, že k prvnímu paralelnímu připojení výrobní došlo dne 31. 12. 2010, připojení odběrného místa a instalace elektroměru byla provedena 22. 12. 2010. Připojení výrobní bylo v den prvního paralelního připojení. První naměřená dodávky do distribuční sítě je registrována od 2. 3. 2011. Ze sdělení Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje, Územního odboru Prostějov, soud zjistil, že jednotka Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje, stanice Prostějov zasahovala dne 31. 12. 2010 u ohlášeného požáru fotovoltaické elektrárny v Prostějov v místní části Vrahovice. Na místo se jednotka dostavila dne 31. 12. 2010 v 09.15 hodin, odjezd v 10:09 hodin. Dále zde zasahovala i jednotka Sboru dobrovolných hasičů Města Prostějov, která se na místo dostavila v 09.22 a odjela v 09.50 hodin. Po příjezdu na místo zásahu bylo zjištěno, že zaměstnanci při výstavbě fotovoltaické elektrárny pálí na poli papírové obaly a ohřívají se u ohně. Jednalo se o planý poplach. Dle sdělení velitele zásahu se jednalo o rozestavěnou stavbu.

Ze sdělení státního úřadu Inspekce práce soud zjistil, co všechno musí obsahovat revizní zpráva, kdy předmětná revizní zpráva obž. D. obsahuje odkazy na neplatné normy, výchozí revizní zprávy nelze považovat za výchozí revizní zprávy fotovoltaické elektrárny Vrahovice jako celku. Z hlášení strážní služby a z knihy příjezdu a odjezdu vozidel soud zjistil, že dne 30. 12. 2010 přijel první kamion se solárními panely v 07:25 hodin, další dva kamiony pak v 15:40 hodin a další dva kamiony pak v 17:00 a 17:45 hodin. Ze sdělení společnosti EON.Distribuce, a.s. soud zjistil, že před prvním paralelním připojením výrobní je třeba provést prohlídku zařízení, provést porovnání vybudovaného zařízení s projektovaným, zkontrolovat přístupnost a funkce spínacího místa v předávacím místě a zkontrolovat provedení měřicího a účtovacího zařízení, uskutečnit funkční zkoušky ochran, odzkoušet náběh ochran a dodržení udaných vypínacích časů, třířákový výpadek sítě, zkontrolovat podmínky pro připojení dodržím kritérií zpětných vlivů na DS, zkontrolovat, zda kompenzační zařízení je připojováno a odpojováno generátorem. Protokol o schválení výrobní v případě smluv o připojení nahrazuje protokol o provedení prvního paralelního připojení. Uskutečnění měřené dodávky vyrobené elektřiny do distribuční sítě nebylo podmínkou pro přiznání podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů ve výši stanovené u fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu v roce 2010, podmínkou bylo povolení zkušebního provozu výrobní, provedení prvního paralelního připojení a vznik k oprávnění licencované činnosti, tj. nabytí právní moci licence na výrobu elektřiny. Z kopie knihy strážní služby společnosti Center Group, a.s. sřezžený objekt fotovoltaická elektrárna Prostějov za období od 18. 11. 2010 do 19. 1. 2011 soud zjistil, že dne 18. 11. 2010 byl objekt předán

k ostraze, dne 30. 12. 2010 došlo v pěti případech k dovozu solárních panelů. Dne 13. 1. 2011 došlo k odvozu solárních panelů 6 palet a 3 malé palety. Dne 14. 1. 2011 rovněž došlo k odvozu solárních panelů Ekosolaris 6 velkých palet a 12 malých, celkem bylo odvezeno 877 ks panelů. Ze zápisu ze dne 24. 2. 2011 vyplývá, že bylo dovezeno celkem 246 ks panelů a 25. 2. 2011 došlo k montáži. Dále došlo k montáži panelů ještě 28. 2. a 3. 3. 2011. Ze smlouvy o dílo uzavřené mezi společností Ekosolaris jako objednatelem a Esokom jako zhotovitelem soud zjistil, že dne 17. 1. 2010 tyto společnosti uzavřely smlouvu o dílo, kdy předmětem díla je dodávka a montáž nízkonapěťové elektroinstalace kousek od trafostanice po měniče, včetně revize fotovoltaické elektrárny o nominálním výkonu 1.900 kW dle projektu K. A.

Ze stavebních záznamů společnosti Esokom soud zjistil, že v roce 2010 zde zaměstnanci pracovali naposled dne 21. 12. 2010 a poté až 18. 1. 2011, kdy probíhalo tažení desek a kabelů od panelů, zapojování panelů po 13 kusech, tyto práce zde probíhaly i 19. 1. 2011 a dále pak 1. až 11. 3. 2011. Ze sdělení ERÚ k žádosti o udělení licence soud zjistil, že oprávněnými úředními osobami licenčního spisu byly L. Ž. a I. F., žádost byla přijata 18. 11. 2010, vyřízena 31. 12. 2010, kdy téhož dne nabylo rozhodnutí právní moci. Ze sdělení společnosti EON.Distribuce a faktur pak soud zjistil, kolik elektrické energie dodala společnost XXXX společnosti EON v letech 2011, 2012 a 2013 a zjistil i výši rozdílu podpory, kdy tento činí 6.823.651,- Kč za předpokladu rozdílů garantovaných cen v letech 2010 a 2011 tedy do 28. 2. 2011. Ze spisu Stavebního úřadu Městského úřadu Prostějov sp. zn. SÚ 33/05/2010-Ing. Koš soud zjistil, že dne 29. 12. 2010 vydal úřad rozhodnutí o předčasném užívání stavby, kdy úřad projednal žádost o předčasném užívání stavby před jejím úplným dokončením, kterou podala dne 18. 12. 2010 společnost XXXXa bylo povoleno předčasné užívání stavby fotovoltaické elektrárny 1,9 MW. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 12. 2010. Součástí spisu jsou pak obě inkriminované revizní zprávy mimo dalších listin. Ze spisu Stavebního úřadu Magistrátu města Prostějov soud zjistil, že kolaudační souhlas s užíváním stavby společnosti XXXX, s.r.o. a to fotovoltaické elektrárny v katastrálním území Kralice na Hané byl vydán dne 20.06.2012.

Z revizních zpráv soud zjistil, že zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení číslo 171/2010 byla vyhotovena dne 30.11.2010 obžalovaným D.. Předmět a místo revize je revize elektrické instalace, izolační stavy kabeláže objektu fotovoltaické elektrárny Vrahovice. Výkon fotovoltaické elektrárny 1,9 MW. Celkový posudek naměřené izolační stavy odpovídají požadavkům ČSN. Druhá revizní zpráva má pak evidenční číslo 201/2010 je z 29.12.2010, je zde uveden výkon fotovoltaické elektrárny 481,65 kW, panel Perlight 1.900 W/ kus, 2.535 kusů. Předmět a místo revize elektrické instalace izolační stavy kabeláže fotovoltaické elektrárny Vrahovice, celkový posudek na veřejné izolační stavy odpovídají požadavkům ČSN.

Z faktury a dodacích listů soud zjistil, že předmětné solární panely byly dodány dne 30.12.2010. Z faktur svědka Z. soud zjistil, že tento fakturoval za služby, které poskytl společnosti Ekosolaris a XXXXspočívající ve zpracování dokumentace pro rozhodnutí zajištění dodatku č. 1 k veřejnoprávní smlouvě o umístění stavby a v technické pomoci pro akci fotovoltaická elektrárna Prostějov-Vrahovice celkovou částku 202.808,- Kč. Z protokolu o schválení výroby soud zjistil, že tento vyplněn dne 31.12.2010 svědkem Z. K., provozovatelem fotovoltaické elektrárny společnosti XXXX, s.r.o. Ověřovací provoz proveden dne 31.12.2010, předloženy požadované doklady PD revizní zpráva MPP – ano, vyvedení výkonu výroby je bez závad, podmínky pro obchodní měření neodpovídají požadavkům provozovatele DS – ano, výsledky měření odpovídající stanoveným požadavkům - kolonka nevyplněna, při simulaci poruchových stavů sítě – kolonka nevyplněna, došlo k okamžitému odepnutí výroby od DS – kolonka nevyplněna. Poznámka: Namontovány panely dle revizní zprávy a udělena licence.

Ze spisů ERÚ k udělení licence společnosti XXXX soud zjistil, že žádost o udělení licence byla podána dne 18.11.2010. Téhož dne byly oprávněnými úředními osobami ustanoveny I. F. a L. Ž., a to oprávněnými osobami v řízení ve věci udělení licence společnosti XXXXs předmětem podnikání výroba elektřiny. Žádost byla podána na celkově instalovaný výkon provozovny ve výši 1,9 MW. Ve spise se rovněž nachází ustanovení oprávněné úřední osoby, rovněž z 18.11.2010, kde je uvedeno, že oprávněnými úředními osobami je Ing. I. F., specialista z oboru licencí a nikdo další. Součástí spisu je i předávací protokol 29.12.2010 mezi dodavatelem Ekosolaris a investorem XXXX, rovněž je zde rozhodnutí o udělení licence z 31.12.2010, kdy byla společností XXXX udělena licence č. 111017963 na výrobu elektřiny, kdy licence se uděluje na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti, podepsána I. F., specialistka odboru licencí. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 31.12.2010. Součástí spisu je rovněž zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení z 29.12.2010, kde je uveden výkon fotovoltaické elektrárny 1,89 MW, Panel perlight 1.900 W za kus, 9945 kusů, vypracovanou obžalovaným D. a rovněž zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení č. 201/2010 z 29.12.2010, kde je uveden výkon elektrárny 481,65 kW, panel perlight 1.900 W za kus, celkem 2535 kusů. Z rozhodnutí ERÚ, sp. zn. LIC-12438/2013 – ERÚ, soud zjistil, že byla společností XXXX, s.r.o. zrušena licence č. 111017963 ke dni právní moci tohoto rozhodnutí, rozhodnutí je z 29.01.2014, právní moci nabylo 31.01.2014. Žádost podala dne 7.10.2013 společnost Mondrane s odůvodněním, že ve výkonu licencované činnosti bude pokračovat společnost Solární elektrárna Vrahovice, a.s. Ze spisu ERÚ o udělení licence společnosti Solární elektrárna Vrahovice, a.s. soud zjistil, že rozhodnutím ze dne 30.01.2014 byla společností Solární elektrárna Vrahovice udělena licence k výrobě elektřiny k provozovně v obci Prostějov, část Vrahovice, katastrální území Kralice na Hané, kterou dříve provozovala společnost XXXX.

Ze spisu Krajského soudu v Brně, sp. zn. 46 T 5/2013, soud zjistil, že rozsudkem ze dne 27.06.2014 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 21.10.2015, sp. zn. 5 To 54/2015 byl obžalovaný Z.S. uznán vinným ze spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 7 roků se zařazením pro výkon trestu do věznice s ostrahou, dále mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech na dobu 6 let a peněžitý trest ve výši 1 milion Kč. Trestné činnosti se obžalovaný dopustil 31.12.2010 v souvislosti s neoprávněným udělením licence fotovoltaické elektrárny v Prostějově Držovicích společností Tower of Power alfa. Trestní stíhání vůči obžalovanému S. v souvislosti s touto činností bylo zahájeno dne 21.02.2012.

Návrh na provedení dalších důkazů soud zamítl, neboť by ve věci nepřinesly nic nového, zejména pak nepravomocná rozhodnutí ve věci Krajského soudu v Brně, sp. zn. 10 T 1/2013.

Soud po provedeném dokazování zhodnotil všechny důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a vzal po zhodnocení těchto důkazů za prokázané, že obžalovaný V.D. jako revizní technik dne 29.12.2010 vyhovil zprávu o provedení revize elektrického zařízení, výchozí evidenční č. 201/2010 s předmětem a místem revize elektrická instalace izolační stavy kabeláže objektu fotovoltaické elektrárny Vrahovice, do které úmyslně uvedl nepravdivé údaje výkonu fotovoltaické elektrárny 481,65 kW, panely perlight 1900 W za kus, celkem 2535 kusů, ačkoliv věděl, že k datu 29.12.2010 na fotovoltaické elektrárně společnosti XXXX ve Vrahovicích nejsou žádné fotovoltaické panely nainstalovány na ocelových konstrukcích a propojeny mezi sebou do funkčního celku, kdy zároveň věděl, že tato zpráva o

provedení na revize elektrického zařízení bude použita jako podklad pro ERÚ k vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů, přičemž si byl vědom skutečnosti, že bez uvedení celkového počtu panelů by mu správně ERÚ licenci nevydal, čímž takto záměrně a cíleně pomohl J.P. získat neoprávněně licenci ve prospěch společnosti XXXX na výrobu elektřiny s fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 s tím, že tak získá neoprávněně nárok na garantovanou výkupní cenu na dobu 20 let za výrazně vyšší cenu, než jaká mu byla garantována v případě získání dané licence až v roce 2011.

Obžalovaný se doznal k objektivní stránce tr. činu, doznal se k tomu, že skutečně vyhotovil revizní zprávu, do které uvedl počet panelů a výkon elektrárny, kdy tak učinil na požadavek pana Č. z firmy Esokom. Tuto revizní zprávu provedl již někdy v listopadu a pak jej v prosinci kontaktoval pan Č. z firmy Ekosolaris a přesvědčoval jej, ať do druhé revizní zprávy, kterou provedl, neboť došlo ke snížení výkonu elektrárny a napíše počet panelů a výkon elektrárny. Obžalovaný se hájí tím, že to bral pouze jako informativní hledisko, bylo mu sděleno, že je to pouze údaj informativního charakteru, nebyl v tom žádný podvod, či úmysl, vinen se necítí, prováděl jen dílčí část revize, jednalo se o výchozí revizní zprávu a tato nemohla být použita jako podklad pro ERÚ jako koncová revizní zpráva. Jako chybu pak připustil, že neuvedl, že se jedná o výchozí dílčí revizní zprávu.

Obhajoba obžalovaného je pak vyvrácena svědeckými výpověďmi a listinnými důkazy, zejména samotnou zprávou o výchozí revizi elektrického zařízení. Z výpovědi svědka P. Č. z firmy Ekosolaris vyplynulo, že skutečně u obžalovaného D. objednal revizní zprávu, nicméně pouze první revizní zprávu z 30.11.2010, kde ještě není uveden počet panelů a výkon elektrárny je uveden 1,9 MW. Druhou revizní zprávu, která mu byla u hl. líčení předložena, pak neobjednával a nezná ji. Svědek Z. Č. uvedl, že ani on novou revizní zprávu u obžalovaného neobjednával a pouze připustil, že ji mohl vidět, nicméně v rámci přípravného řízení nevyloučil, že by mohl telefonicky obžalovaného kontaktovat a vyžadovat po něm novou zprávu i s uvedením počtu panelů, pokud tak však učinil, tak pouze na základě pokynů svých nadřízených, což jsou obžalovaní D. a S.. Ze svědeckých výpovědí z řad zaměstnanců obžalovaného V. (O., D., J.), z knihy strážní služby, z knihy jízd, i z výpovědí zaměstnanců ostražky H., H., R., pak vyplynulo, že dne 29.12.2010 nebyl na elektrárně ve Vrahovicích nainstalován na stojanech žádný panel. Přesto obžalovaný D. do své revizní zprávy uvedl, že je zde 2.535 kusů panelů typu Perligh s výkonem 1.900 W za kus. Obžalovaný věděl, že tato revizní zpráva bude předkládána ERÚ v rámci řízení o udělení licence. S ohledem na svou odbornost, kdy se v tomto případě nejednalo o první fotovoltaickou elektrárnu, ve které obžalovaný prováděl revizi, pak lze jen stěží obžalovanému uvěřit, že počet panelů bral pouze jako informativní hledisko. Je třeba mít na paměti, že obžalovaný vyhotovil revizní zprávu dne 29.12.2010, kdy 31.12.2010 končila lhůta, kdy mohla ještě společnost XXXX(a nejenom ta) získat nárok na garantovanou výkupní cenu elektřiny vyrobené z fotovoltaických zdrojů v roce 2010, kdy tato výkupní cena byla výrazně vyšší, než v roce 2011. Obžalovaný postupoval naprosto shodně i ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 43 T 5/2015, kde byl pouze v postavení svědka, nicméně jeho jednání se shoduje s tím jednáním, pro které je nyní stíhán, když obžalovaný opět uvedl nepravdivé údaje v revizní zprávě. Nelze tedy pouze hovořit o jakési nepozornosti, nebo náhodě, či nevědomosti ze strany obžalovaného, který se stavil do role, že v podstatě neví o tom, že by něco nezákonného provedl, že by někomu pomohl v podvodu. Obžalovaný přiznal, že napsal do revizní zprávy nepravdivé údaje o počtu instalovaných panelů, nicméně to bral pouze jako jakési informativní hledisko pro ERÚ. Z výpovědi z řad zaměstnanců ERÚ F. i Ž., pak vyplynulo, že výkon elektrárny a počet nainstalovaných panelů byl jedním ze stěžejních údajů, které musela na žádost ERÚ revizní zpráva obsahovat. Blíže revizní zprávu zaměstnanci nekontrovali,

nebyli k tomu ani oprávněni, v podstatě je pouze zájmal nainstalovaný výkon, počet panelů, a to zda se někde v revizní zprávě vyskytuje věta, že zařízení odpovídá požadavkům ČSN a bylo zde razítko a podpis revizního technika. Toto vše revizní zpráva obžalovaného D. obsahuje. Jak sám obžalovaný uvedl, není zde uvedeno, že se jedná o dílčí revizní zprávu, a to že zde slovo „dílčí“ nenapsal, považuje za svou chybu a jednalo se pouze o omyl. Obžalovaný s ohledem na své vzdělání i na praxi v oboru věděl, že jeho zpráva bude podkladem pro vydání předmětné licence ze strany ERÚ a rovněž také věděl, že ERÚ vyžadoval uvedení počtu nainstalovaných panelů a celkového výkonu, přičemž není pochyb, že s ohledem na to, co bylo předmětem řízení, tj. udělení licence vyžadoval, aby v revizní zprávě byl uveden skutečný nainstalovaný výkon a zapojené panely. Obžalovaný však věděl, že údaje do revizní zprávy o počtu panelů a výkonu jsou nepravdivé, neboť v době, kdy byla revizní zpráva vyhotovena, nebyl na fotovoltaické elektrárně nainstalován panel ani jeden. Tím, že obžalovaný do revizní zprávy uvedl i počet fotovoltaických panelů svým podpisem a razítkem pak osvědčil i jejich zapojení do obvodu elektrárny. Obž. D. věděl, k čemu revizní zpráva slouží, že bude podkladem pro udělení licence, věděl, že jím uvedené údaje jsou nepravdivé a že na základě takto nepravdivých údajů získá obž. P. pro společnost XXXX neoprávněně licenci a jednal tak s úmyslem pomoci obžalovanému P. ve spolupráci s dalšími obžalovanými při oklamání zaměstnanců ERÚ, aby společnost XXXX dostala licenci ještě v roce 2010.

Soud tak dospěl k závěru, že jednání obž. V. D. je jednáním splňujícím zákonné znaky skutkové podstaty zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, když obž. D. umožnil a usnadnil jinému spáchání tr. činu podvodu opatřením prostředků a odstraněním překážek při obohacení uvedením jiného v omyl, využitím omylu a zamlčením podstatných skutečností a způsobil tak na cizích majetku škodu velkého rozsahu. Pokud se pak týče úmyslu obžalovaného ve vztahu ke způsobené škodě, tak jako profesionáloví pohybujícímu se v dané oblasti mu bylo známo, jaké jsou stanoveny výkupní ceny elektřiny z fotovoltaických zdrojů v roce 2010 a 2011, byly mu rovněž známy podmínky udělování licencí, a tudíž minimálně věděl o tom, v jakých rádech k výši způsobené škody dojde.

Soud vzal dále za prokázané, že obžalovaný Z. D. jako člen představenstva společnosti Ekosolaris, který zastupoval tuto společnost při výstavbě fotovoltaické elektrárny XXXX ve Vrahovicích ve věcech technických se dne 30.12.2010 ústně dohodl s obžalovaným Z. S., aby obžalovaný M. V. dne 31.12.2010 dal pokyn svým zaměstnancům a brigádníkům montovat fotovoltaické panely na ocelové konstrukce elektrikářskými stahovacími páskami bez náležité fixace a bez zapojení panelů kabely mezi sebou do funkčního celku, a to s cílem pro potřeby kontrol ze strany zaměstnanců ERÚ a zaměstnanců skupiny E.ON vyvolat zdání, že fotovoltaická elektrárna XXXX je dokončená a provozuschopná o výkonu 0,481 MW, načež následně dne 31.12.2010 doprovázel K. a O. ze společnosti E.ON po fotovoltaické elektrárně XXXX při schválení výroby ze strany společnosti E.ON, kterým záměrně zamlčel, že fotovoltaické panely nejsou ve skutečnosti propojeny, tato fotovoltaická elektrárna jako celek je nefunkční, čímž takto vědomě a cíleně pomohl obžalovanému J. P., jednak získat neoprávněně licenci ve prospěch společnosti XXXX na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 s tím, že tak získá neoprávněně nárok na garantovanou výkupní cenu na dobu 20 let za výrazně vyšší cenu, než jaká by mu byla garantována v případě získání dané licence až v roce 2011 a také tak s tímto cílem záměrně pomohl obžalovanému J. P. ve prospěch společnosti XXXX neoprávněně získat protokol o schválení výroby od společnosti E.ON ještě v roce 2010.

Obžalovaný D. se hájil tím, že montáž panelů elektrickými stahovacími páskami není nijak problematická, naopak jedná se o velmi originální a úsporné řešení, když navíc nikde není stanoveno, jakým způsobem mají být panely namontovány na stojany. Jediným rizikem montáže páskami bylo to, že když bude foukat silný víchř, tak se můžou panely uvolnit a poškodit. Montáž páskami byla brána pouze jako dočasné řešení, neboť již v době instalace obžalovaný věděl, že se budou panely přeskládat na jinou část pozemku, neboť původně měla být elektrárna mnohem větší, ale nakonec se jí podařilo vybudovat pouze ve čtvrtinovém rozsahu. Tím, že byly panely montovány páskami, se ušetřila nemalá část finančních prostředků, obžalovaný tak postupoval s péčí řádného hospodáře. Připustil, že byl jedním z autorů řešení uchycení panelů na stojany páskami, nicméně nebyl si schopen vybavit, s kým o tom vlastně o tom všem jednal. Pokud se pak týká doprovodu pracovníků při kontrole, to nespočívalo v jejich fyzickém následování a ukazování něčeho, ale pouze jim zpřístupnil fotovoltaickou elektrárnu. Kdo domluvil návštěvu pracovníků E.ONu, už si nevybavuje. To, že budou panely přimontovány páskami, sdělil pravděpodobně panu V. on zřejmě na stavbě, ale detaily si již nevybavuje. Obžalovaný se v ničem necítí vinen, zda byla elektrárna nakonec zapojena po elektrikářské stránce, neví, neboť do konce dne 31.12. 2010 na elektrárně nebyl, opouštěl ji někdy snad kolem 15.30 hodin.

Obžalovaný tak v zásadě nepopřel, že byl jedním z autorů řešení připojení fotovoltaických panelů na stojany páskami, přičemž však z provedeného dokazování vyplynulo, že samotný způsob připojení není až tak problematický co se týče funkčnosti fotovoltaické elektrárny a v zásadě i takovýto způsob přichycení panelů na stojany je možný, aniž by to mělo zásadní vliv na funkčnost elektrárny. Je však zřejmé, že k takovému postupu, k takovému způsobu uchycení bylo přistoupeno zejména s ohledem na časovou tíseň, nikoliv z toho důvodu, že by se panely měly posléze někam přesouvat. Jediným důvodem, proč se panely montovaly na stojany elektrikářskými páskami bylo to, aby elektrárna 31.12.2010 vypadala jako hotová a funkční, neboť jak vyplynulo ze svědeckých výpovědí řady svědků (např. O., D., J.) a koneckonců, jak vyplývá i z podstaty samotné fotovoltaické elektrárny, na dálku nelze poznat, zdali elektrárna je či není funkční, když jsou panely na stojanech. Elektrárna jako taková nevydává žádný zvuk, nesvítí, nezáří, a tudíž pouhým pohledem na fotovoltaickou elektrárnu nelze poznat, zda vyrábí či nevyrábí elektřinu. K tomu není třeba žádný zvláštní poznatek, neboť s ohledem na množství fotovoltaických elektráren každý nějakou fotovoltaickou elektrárnu z dálky viděl a nikdo nemůže říct, zda v tu chvíli, kdy se na ni dívá, elektrárna vyrábí proud, nebo zda je odpojená či odstavená. Důvodem připojování panelů na stojany tedy nebyla úspora finančních prostředků, jak bylo obžalovaným naznačeno, ale důvod byl jediný, a to aby elektrárna vypadala dne 31.12.2010 jako hotová a dokončená. Jak vyplynulo ze svědeckých výpovědí svědků P. Č.a dalších zaměstnanců společnosti Esokom (P., P., N.), tato firma měla na starosti zapojení elektrárny po elektrikářské stránce. K tomu však 2010 nedošlo. Zaměstnanci společnosti Esokom a vyplývá to i ze stavebního deníku společnosti Esokom byli na stavbě přítomni v roce 2010 naposledy 21.12. V tu chvíli na elektrárně nebyly ještě žádné panely, a proto také neměli co připojit. Zapojení elektrárny po elektrikářské stránce nespočívá pouze v propojení kabelů mezi sebou ve zakliknutí koncovek tak, jak obžalovaný D. v rámci hl. líčení předváděl, ale kabely je nutno zapojit ještě do tzv. beden, natáhnout kabely a další. Z výpovědi svědky Č.pak vyplývalo, že po elektrikářské stránce je nutno provést práce, (které by vedly k zapojení elektrárny), které by trvaly zhruba 3 dny. Jestliže tedy byly panely na stojany montovány 31.12.2010 elektrárna nemohla být po elektrikářské stránce zapojena, nikdo elektřinu nezapojil, nikdo takový, kdo by tvrdil, že po elektrikářské stránce elektrárnu 31. 12. 2010 zapojoval, před soudem nesvědčil a ve spise není založen jediný listinný důkaz, který by

svědčil o tom, že 31.12.2010 byla elektrárna hotová po elektrikářské stránce. Urychlené montování panelů na stojany tedy mělo za cíl pouze jediné, předstírat, že je elektrárna funkční a hotová. Pakliže se obžalovaný D. prezentuje jako jeden z autorů tohoto řešení, které nazývá originálním, kdy uvádí, že by si zasloužilo ocenění, tak je nutno uvést, že z okolností, zejm. s přihlédnutím na datum, kdy k tomu došlo, jednoznačně vyplývá, že jediným důvodem urychleného montování panelů na stojany elektrikářskými páskami byla snaha předstírat, že je elektrárna hotová. Zájem na tom samozřejmě měla zejména společnost XXXX, ale v neposlední řadě také společnost Ekosolaris, která elektrárnu stavěla na vlastní náklady, kdy je nutno mít na paměti, že obžalovaný D. byl jedním z členů statutárního orgánu společnosti Ekosolaris a tedy i on měl eminentní zájem na tom, aby byla stavba aspoň na oko hotova nejpozději 31.12.2010, aby elektrárna mohla ještě v roce 2010 získat licenci. Pokud se pak týká druhé části, která je mu kladena za vinu, ani zde obžalovaný nepopřel, že by kontrole ze společnosti E.ON zamlčel, že fotovoltaické panely nejsou ve skutečnosti propojeny a fotovoltaická elektrárna je jako celek nefunkční. Obžalovaný věděl z jakého důvodu zaměstnanci společnosti E.ON, svědci O. a K., navštívili provozovnu, když měli provést první paralelní připojení a zkoušku elektrárny, přičemž pokud tato elektrárna nebyla dokončena, nebyla funkční, tak nic takového proběhnout nemohlo. Obžalovaný věděl, že elektrárna hotova není a těmto zaměstnancům tuto skutečnost zamlčel. Sám se vyjádřil pouze k samotnému průběhu kontroly, když uvedl, že v podstatě zaměstnancům společnosti E.ON elektrárnu pouze zpřístupnil a nijak blíže je nedoprovázel. Kdyby jednal obžalovaný férově, musel by těmto zaměstnancům sdělit, že elektrárna ještě není hotová. Obžalovaný se pak nemůže vymlouvat, že o této záležitosti nevěděl, neboť byl 31.12.2010 na elektrárně a viděl, že teprve toho dne se na elektrárně montují fotovoltaické panely na stojany. Zároveň také věděl, že elektrárna není dokončena. Tímto svým jednáním obžalovaný pomohl společnosti XXXXa J.P.u získat neoprávněně licenci na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 s tím, že tak společnost získá nárok na garantovanou výkupní cenu za výrazně vyšší cenu, než jaká byla garantována v případě získání dané licence až v roce 2011. Obžalovaný tak jednal s úmyslem pomoci obžalovanému J.P.i společnosti XXXXzískat neoprávněný prospěch a získat protokol o schválení výroby od společnosti E.ON ještě v roce 2010, což byla také jedna z podmínek garantované výkupní ceny. Jednání obžalovaného D. tak soud hodnotí jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, částečně dokonaný, částečně ve formě pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku.

Soud vzal dále za prokázané, že obžalovaný J.K. jako zaměstnanec odboru licenci ERÚ v Jihlavě, ačkoliv věděl, že není oprávněnou úřední osobou provádět za ERÚ provádět úkony ve správním řízení vedeném ERÚ pod číslem jednací 13753/2010-ERÚ ohledně žádosti společnosti XXXXo vydání licence na výrobu elektřiny, tak bez pokynů a bez vědomí oprávněných úředních osob, L. P., I. F. a V. Ž. záměrně dne 31.12.2010 provedl předběžnou kontrolu stavu dokončenosti fotovoltaické elektrárny XXXXve Vrahovicích, přičemž je po této stavbě doprovázel obžalovaný J.P.. Obžalovaný K.záměrně přehlédl, že nainstalované fotovoltaické panely nejsou propojeny mezi sebou, že elektrárna není dokončena, ani provozuschopná k 31.12.2010, přesto následně po návratu do sídla ERÚ v Jihlavě ještě téhož dne vytiskl rozhodnutí o udělení licence pro společnost XXXX, které odnesl podepsat F., která tuto licenci za ERÚ podepsala právě toliko na základě nepravdivých informací od obžalovaného K., neboť tento ji lživě informoval o dokončení a provozuschopnosti dané elektrárny, přičemž obžalovaný K.takto jednal přesto, že L. Ž.jako oprávněná osoba za ERÚ den předtím test 30.12.2010 osobně provedl kontrolu elektrárny XXXX, zjistil, že na elektrárně nainstalován minimální počet panelů, na základě zjištěných skutečností dospěl k rozhodnutí nevydat společnosti XXXXlicenci, což obžalovanému K. sdělil ještě před výše

popsaným jednáním obžalovaného K., čímž obžalovaný K. záměrně a cíleně pomohl obžalovanému P. společnosti XXXX získat neoprávněně licenci na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 s tím, že tak získá neoprávněně nárok na garantovanou výkupní cenu na dobu 20 let za výrazně vyšší cenu, než jaká by mu byla garantována v případě získání dané licence až v roce 2011, přičemž tak obžalovaný K. při této cílené pomoci obžalovanému P. také překročil svoji pravomoc a zneužil svého úředního postavení a jednal vědomě v rozporu s ustanovením § 2, 3, 15 odst. 2, § 51 odst. 3 správního řádu.

Obžalovaný K. se hájil tím, že se žádné tr. činnosti nedopustil. Na elektrárnu jel 31.12.2010 proto, že jej tam poslal kolega Ž., který jej požádal, zda by nemohl elektrárnu ještě zkontrolovat. Popřel, že by mu kolega Ž. sdělil den předtím, že elektrárna licenci nedostane. Na kontrolu jel služebním vozidlem, měl schválenou služební cestu, takže tam byl vyslán nadřízenou, tj. F. a nejednalo se o nějakou tajemnou cestu na zapřenou. S sebou vzal svého kamaráda, aby předešel nějakému nařčení z korupce, původně na tuto elektrárnu neměl vůbec jezdit, měl jet na elektrárnu v Boskovicích, ale jel do Vrahovic na základě dohody s kolegou Ž. Samotnou fotovoltaickou elektrárnu kontroloval z dálky, z toho nebylo možné zjistit ani způsob montáže, ani to, zda je elektrárna zapojená. Obžalovaný si ani nevybavuje, s kým se na místě bavil, byl tam zhruba 10-15 minut a odjel. Je mu kladeno, že nebyl oprávněnou úřední osobou, nicméně tento krok chtěl v řízení udělat tím, že vytiskl ustanovení oprávněných úředních osob, kde však zapomněl své jméno v listinné podobě, takže tam jeho jméno není. Zapomněl tedy do ustanovení oprávněných osob napsat své jméno, aby tuto nesrovnalost zhojil, F. pak v ničem nelhal. Dne 31.12.2010 měl k dispozici všechny podklady, na základě kterých bylo možné licenci udělit. S kolegou Ž. mluvil ještě během dne, když mu sdělil, že elektrárna je dokončená a co tedy bude dělat, když od kolegy Ž. se dozvěděl, že bude až do večera v Chomutově na kontrole jiné elektrárny a nestihne o licenci rozhodnout. Obžalovaný se sám nemohl ustanovit oprávněnou úřední osobou, to mohla pouze jeho nadřízená F., ale koncept připravoval vždy ten, kdo měl spis na vyřízení. Běžně se stávalo, že se kolegové zastupovali v případě nemoci či nepřítomnosti a takto si vzájemně vypomáhali. Na samotnou elektrárnu dojeli zhruba mezi 10.30 až 11.00 hodin, kdy na místě bylo možná 10-15 lidí.

Obhajoba obžalovaného je vyvrácena zejména svědeckými výpověďmi svědků F., Ž., L. a dále svědků z řad zaměstnanců obžalovaného V. (O., D., J.). Z výpovědi svědka Ž. vyplynulo, že se na předmětné elektrárně XXXX ve Vrahovicích byl podívat již den předtím, tj. 30.12.2010, kdy konstatoval, že elektrárna není hotová a jako taková licenci nedostane. Poté, co se vrátil do sídla ERÚ v Jihlavě tuto skutečnost pravděpodobně sdělil i obžalovanému K. Nebyl si však touto informací zcela jist, nebyl zcela přesvědčen, že by mu tyto okolnosti sděloval, nicméně byl si zcela jist, že neposlal obžalovaného K. druhý den opětovně na kontrolu elektrárny ve Vrahovicích, neboť k tomu neměl žádný důvod. S ohledem na to, že byl na elektrárně den předtím, dospěl k závěru, že licence nebude udělena, neměl žádné nové informace, že by se přes noc něco změnilo, tak neměl žádný důvod poslat obžalovaného K. na kontrolu elektrárny ve Vrahovicích. Ten tam však přesto jel. Nechal si od nadřízené podepsat služební cestu, použití služebního vozidla, neboť ten den měl stejně vyrazet na kontrolu v Boskovicích. Z výpovědi svědka Ž., ale i z výpovědi svědka L. pak nevyplynulo, že by obžalovaný K. se během dne telefonicky domlouval se svědkem Ž. o vydání licence společnosti XXXX a že by jej svědek Ž. instruoval v tom směru, že má licenci vydat za něj, neboť on už to ten den nestihne. Z výpovědi samotného svědka Ž. vyplynulo, že se ke spisu společnosti XXXX dostal až 03.01.2011 a ke svému překvapení zjistil, že licence byla udělena. Nějak blíž se však nad tím nepozastavoval. Z výpovědi svědkyně F. vyplynulo,

že to byla ona, kdo podepsala rozhodnutí o udělení licence, a to na základě podkladů a informací, které jí sdělil obžalovaný K.. Sama se o elektrárnu nějak blíže nezajímala. Ze spisu ERÚ pak vyplývá, že 18.11.2010 byly oprávněnými úředními osobami ve věci společnosti XXXX ustanoveny svědek Ž. a svědkyně F., nikoliv obžalovaný K.. V tomto spise se rovněž nachází další ustanovení oprávněné osoby z téhož dne, z téhož data 18.11.2010, kde je uvedena jako oprávněná F. a., žádné další jméno tam uvedeno není. Z toho je tedy zřejmé, že obžalovaný K. nebyl osobou oprávněnou vyřizovat žádost o licenci společnosti XXXX, nebyl k tomu nikým pověřen, nebyl k tomu pověřen ani svou nadřízenou, neměl k tomu žádné písemné zmocnění a nepožádal jej o to ani svědek Ž., přesto to obžalovaný K. učinil. Pokud se týká jeho části obhajoby, že si elektrárnu obhlédl jenom z dálky, jako taková vypadala, že je hotová, tak je nutno mít na paměti, že se na elektrárnu dostavil v dopoledních hodinách, kdy stále ještě probíhala montáž solárních panelů, jak vyplynulo z výpovědí svědků z řad zaměstnanců obžalovaného V. a, když montáž fotovoltaických panelů probíhala – s výjimkou oběda - po celý den 31.12.2010. Svědci O. a D. výslovně uvedli, že oba na elektrárně pracovali 31.12.2010 celý den, někdy do cca 17:00 hod. Ze stavebního deníku obž. V. a vyplývá, že stavební práce probíhaly od 6:30 do 17:00. Pokud tedy obžalovaný K. tvrdí, že nemohl na dálku poznat, že elektrárna není propojená, je tato jeho obhajoba vyvrácena právě z výše zmiňovanými důkazy, když je zcela nepochybné, že v dopoledních hodinách ještě elektrárna nebyla hotová, resp. ještě nebyly ani namontovány všechny panely a na stavbě probíhal čilý stavební ruch, který obžalovaný nemohl přehlédnout. Zůstává tedy otázkou, proč obžalovaný K. vůbec na předmětnou elektrárnu jel a kontrolu prováděl, když kontrola byla provedena již den předtím jeho kolegou Ž. a ten neměl jediný důvod obžalovaného K. vysílat na opětovnou kontrolu téhož objektu. Proč byl tedy obžalovaný K. natolik aktivní, že sám vyjel elektrárnu zkontrolovat, soudu zůstalo utajeno, stejně tak, zda byl někým požádán, někým z řad investora či generálního dodavatele, zda byl někým ze spoluobžalovaných osloven, aby na kontrolu přijel. K tomu soudu nebyly žádné důkazy a zůstává to tak pouze v rovině spekulací.

Je však nepochybné, že obžalovaný K. se na kontrolu elektrárny dostavil a přestože elektrárna nebyla ani na první pohled dostavěna či dokončena, dospěl k závěru, že této elektrárně licenci udělí, a to zcela v rozporu s tím, že nebyl oprávněnou úřední osobou, kdy jednal v rozporu s ustanoveními § 2, § 3, § 15 odst. 2 a § 51 odst. 3 správního řádu. Dle ustanovení § 2 správního řádu, správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu. Správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem, nebo na základě zákona svěřena a v rozsahu, v jakém mu svěřena. Správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu. Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu. Dle ustanovení § 3 správního řádu, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2. Podle § 15 odst. 2 správního řádu úkoly správního orgánu v řízení provádějí úřední osoby oprávněné k tomu podle vnitřních předpisů správního orgánu, nebo pověřené vedoucím správního orgánu. Podle § 51 odst. 3 správního řádu, je-li v souladu s požadavky § 3 zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.

Obžalovaný K. tak vyhotovil rozhodnutí o udělení licence, ačkoliv porušil ustanovení § 15 odst. 2 správního řádu, když tento úkon neprovedl jako úřední osoba oprávněná k tomu

podle vnitřních předpisů správního orgánu, nebo pověřená vedoucím správního orgánu. Ze spisu ERÚ vyplynulo, že oprávněnými osobami v řízení o udělení licence společnosti XXXXbyli pouze svědci Ž.a F. Z výpovědi svědka L.a Ž. vyplynulo, že po kontrole na předmětné elektrárně dne 30.12.2010 zjistil, že elektrárna není dokončená, není způsobilá k udělení licence a obžalovaný K.opět v rozporu s ustanovením § 51 odst. 3 správního řádu provedl další dokazování. Přestože, je-li v souladu s požadavky § 3 zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne. Tuto skutečnost zjistil svědek Ž.den předtím a nebyl tedy jediný důvod ve věci provádět další dokazování a jednalo se dokonce o porušení správního řádu. Obžalovaný Ž.vyloučil, že by obžalovaného K.žádal, aby místo něho provedl další kontrolu fotovoltaické elektrárny, obžalovaný K.tak přesto učinil, připravil podklady a vyhotovil rozhodnutí pro svědkyni F., přitom došlo k uvedení svědkyně F. v omyl. Obžalovaný K.se tak podílel na odstranění překážky při spáchání tr. činu podvodu ostatními spoluobžalovanými. Zároveň však také překročil svou pravomoc, když jako pracovník odboru licencí ERÚ, avšak v této konkrétní licenční věci jako neoprávněná osoba, provedl kontrolu elektrárny, což by ještě tolik nevadilo, ale následně F. za ERÚ k vydání licencí oprávněné osobě zatajil skutečný stav dokončenosti, předstíral, že tato elektrárna k 31.12. 2010 splňuje podmínky pro udělení licence, prováděl úkony správního orgánu v řízení o udělení licence, přestože nebyl osobou oprávněnou k tomu podle vnitřních předpisů, nebo pověřenou vedoucí správního orgánu, a tímto svým jednáním přímo cíleně umožnil a podílel se na vydání předmětné licence s tím, že tak chtěl dopomoci obžalovanému P.a společnosti XXXXk získání licence k výrobě elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 a k získání neoprávněného prospěchu velkého rozsahu.

Obžalovaný K.se tak dopustil dvou trestných činů, a to zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 tr. zákoníku a dále zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. b) odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku, když jako úřední osoba v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch překročil svoji pravomoc a opatřil tímto činem jinému prospěch velkého rozsahu a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu. Obžalovaný K.při své odbornosti věděl, že elektrárna není dokončena, nemá nárok na získání licence ještě v roce 2010 a věděl, že pakliže tato licence bude neoprávněně udělena, znal podmínky pro udělení licence, dobu, po kterou bude garantována výkupní cena a věděl taky, jaký je rozdíl mezi výkupní cenou v letech 2010 a 2011.

Soud shledal dále za prokázané, že obž. J.P. jako jednatel společnosti XXXXv blíže nezjištěné době do 31. 12. 2010 záměrně podepsal jménem společnosti XXXXnepravdivý předávací protokol o předání solárního, fotovoltaického systému do provozu ze dne 29. 12. 2010, ačkoliv věděl, že k danému datu nebyly nainstalovány na fotovoltaické elektrárně XXXXve Vrahovicích fotovoltaické panely a ačkoliv věděl, že tento předávací protokol bude předložen ERÚ jako jeden z podkladů pro vydání licence pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů, načež 31. 12. 2010 záměrně předložil na ERÚ v Jihlavě rozhodnutí Stavebního úřadu městského úřadu Prostějov o předčasném užívání stavby, dále tamtéž předložil nepravdivou zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení č. 201/2010 od Ing. D.a dále nepravdivý předávací protokol o předání solárního fotovoltaického systému do provozu mezi investorem XXXXa generálním dodavatelem Ekosolaris z 29. 12. 2010, ačkoliv věděl, že jak údaje ve zprávě o výchozí revizi elektrického zařízení, tak i samotný předávací protokol jsou nepravdivé, kdy ve skutečnosti elektrárna společnosti XXXXve Vrahovicích nebyla dne 31. 12. 2010 dokončena a zároveň věděl, že uvedené dokumenty budou podkladem pro rozhodnutí ERÚ o vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010, čímž ve prospěch jím jako jednatelem v zastoupené společnosti

XXXXcileně za přispění dalších spoluobžalovaných uvedl zaměstnance ERÚ v omyl, přinejmenším I.F. a na základě nepravdivých dokumentů získal dne 31. 12. 2010 neoprávněně licenci ERÚ na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ve prospěch společnosti XXXX, tedy v roce 2010 s tím, že tuto ještě téhož dne v sídle ERÚ v Jihlavě osobně převzal, a takto pro společnost XXXXneoprávněně zajistil nárok na garantovanou výkupní cenu na dobu 20 let dle sazby stanovené pro rok 2010, tedy za výrazně vyšší cenu, než roce 2011.

Obžalovaný P. rovněž popřel, že by se dopustil jakéhokoliv trestného činu, žádný trestný čin nespáchal, navíc s nějakými spolupachateli, když se zná pouze s obžalovaným S. a díky němu se seznámil i s obžalovaným D., obžalovaného K.viděl jednou v životě a ostatní obžalované vůbec nezná. Od obžalovaných D. a S. se dozvěděl, že 31. 12. proběhne kontrola z ERÚ a z E.ONu, proto byl i na místě. Přijel pan K.kolem desáté, půl jedenácté, zdržel se 20 minut, říkal, že mu něco neuzná, což pro něj nebylo dobře, pak mu předal pan D. složku, kterou ukazovali panu K., co vše je zapojené, do složky obžalovaný předal předávací protokol, který ten den ráno podepsal s panem S. a jel do Jihlavy. Se zaměstnanci E.ONu se pak setkal až večer na benzínce ve Vyškově. Společnost XXXXzakoupil až v říjnu 2010 i s celým projektem na popud obž. S.. Situace se pak změnila a panely byly přivezeny až 30. 12. 2010. Měl obavu, zda bude vše včas namontováno, ale byl panem D.i panem S. ujištěn, že ano. Na zmíněnou elektrárnu moc nejezdil, neměl důvod, domníval se, že elektrárna byla v pořádku, byla zapojena, byl ujišťován, proto taky podepsal předávací protokol, i když tam bylo i jiné datum, než kdy byl protokol podepsán, ale jednalo se pouze o administrativní chybu. Když protokol podepsal, tak bral, že je elektrárna funkční, všichni mu to tvrdili. Obž. tedy měl za to, že elektrárna funkční je, vše je v pořádku.

Obhajoba obžalovaného je vyvrácena zejména výpověďmi z řad zaměstnanců obžalovaného V. a dále z výpovědi svědka P. Č., rovněž tak stavebními deníky obžalovaného V. a společnosti Esokom. Z těchto důkazů jednoznačně vyplývá, že 31. 12. 2010 nebyla fotovoltaická elektrárna provozuschopná, nebyla zapojena po elektrikářské stránce. Byly zde pouze namontovány panely, ty však nebyly propojeny mezi sebou, nebyly propojeny po elektrikářské stránce a elektrárna zapojena nebyla. Po elektrikářské stránce měla elektrárnu zapojovat firma Esokom a jak vyplynulo z výpovědi svědka Č.i ze stavebního deníku této společnosti, zaměstnanci společnosti Esokom na elektrárně pracovali naposled dne 21. 12. 2010, a pak až v roce 2011. Je naprosto nemyslitelné, aby obžalovaný jako investor přebíral 31. 12. 2010 s tím, že je provozuschopná, aniž se přesvědčil o tom, zda skutečně provozuschopná je. Navíc z výpovědi svědků O. a D. vyplynulo, že na elektrárně pracovali 31. 12. až do večerních hodin, a tudíž, pokud byl obžalovaný přítomen návštěvě obžalovaného K., tak v tu dobu ještě elektrárna hotova nebyla a pokud, jak sám uvedl, podepisoval ráno 31. 12. 2010 předávací protokol, tak elektrárna nemohla být hotova ani na pohled, neboť zde ještě v tu dobu nemohly být namontovány fotovoltaické panely. Ve chvíli, kdy obžalovaný P. podepisoval předávací protokol, tak věděl, že tento je nepravdivý. Věděl rovněž, jako investor, že tento protokol je důležitým podkladem pro udělení licence, neboť osvědčoval vlastnický vztah spol. XXXX, k FVE. Bez tohoto dokumentu by nemohla být licence společnosti XXXXvydána. Předávací protokol obžalovaný předkládal na ERÚ v řízení o udělení licence, z čehož je zřejmé, že se nemohl domnívat, že by se jednalo o nějaký bezvýznamný dokument. Obžalovaný tak jednal s jediným úmyslem, a to získat licence ještě v roce 2010. Předávací protokol, který podepsal, zavezl na ERÚ, věděl o tomto protokole, že je nepravdivý, rovněž tak věděl, že revizní zpráva, kterou s tímto předkládá je nepravdivá, neboť elektrárna v tu dobu nebyla osázena počtem panelů, který byl v revizní zprávě uveden, věděl, že tyto listiny jsou důležitými podklady pro vydání licence a předložil je na ERÚ v Jihlavě se záměrem licenci získat již v roce 2010, přestože si byl vědom, že elektrárna není

dokončena a licenci dostat nemá. Obžalovaný tak jednal s jediným úmyslem, aby pro společnost XXXX získal ještě v roce 2010 licenci a zajistil si tak nárok na garantovanou výkupní cenu na dobu 20 let dle sazby stanovené pro rok 2010, která byla výrazně vyšší, než pro rok 2011. Za přispění spoluobžalovaných tak uvedl v omyl zaměstnance ERÚ, zejm. I. F., která nakonec licenci vydala. Činil tak s úmyslem získat pro společnost XXXX neoprávněný prospěch velkého rozsahu. Obžalovaný P. tedy společnost obohatil tím, že uvedl zaměstnance ERÚ v omyl, využil jejich omylu a zamlčel podstatné skutečné skutečnosti, zejména ty, že fotovoltaická elektrárna není funkční a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu. Dílem se pak dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby uvedl někoho v omyl, využil něčího omylu a zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, avšak k dokonání trestného činu nedošlo. Obžalovaný P. se tak dopustil zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

Soud vzal dále za prokázané, že obžalovaný Z.S., jako předseda představenstva, ředitel společnosti Ekosolaris, která byla generálním dodavatelem při výstavbě fotovoltaické elektrárny XXXX ve Vrahovicích, v blíže nezjištěné době, nejpozději 31. 12. 2010 záměrně jménem společnosti Ekosolaris podepsal nepravdivý předávací protokol o předání solárního fotovoltaického systému této elektrárny do provozu ze dne 29. 12. 2010, přičemž tak učinil, přestože věděl k danému datu nebyly nainstalovány na uvedené fotovoltaické elektrárně panely, dále, přestože věděl, že tento předávací protokol bude předložen ERÚ jako jeden z podkladů pro vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ve prospěch společnosti XXXX ještě v roce 2010. Nález dne 30. 12. 2010 ústně dohodl s obžalovaným Z. D., aby obžalovaný M.V. dne 31. 12. 2010 dal pokyn svým zaměstnancům a brigádníkům montovat fotovoltaické panely na ocelové konstrukce elektrikářskými stahovacími páskami bez náležité fixace a bez zapojení panelů kabely mezi sebou do funkčního celku, a to s cílem vyvolat zdání, že fotovoltaická elektrárna je dokončená a provozuschopná pro potřeby kontrol ze strany zaměstnanců ERÚ a zaměstnanců E.ON, čímž takto záměrně cíleně pomohl J.P. jednak získat neoprávněně licenci ve prospěch společnosti XXXX na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 s tím, že tak získá neoprávněně nárok na garantovanou výkupní cenu na dobu 20 let za výrazně vyšší cenu, než jaká mu byla garantována v případě získání dané licence v roce 2011, a také s cílem záměrně získat neoprávněně pro společnost XXXX protokol o schválení výroby od společnosti E.ON ještě v roce 2010.

Obžalovaný S. se hájil, stejně tak jako ostatní, že se ničeho nezákonného nedopustil. Pokud se týká předávacího protokolu, tak ten byl sice podepsán až 31. 12., ale že tam bylo datum 29. 12. bylo pouze pochybení jeho asistentky. Elektrárna byla 31. 12. 2010 dokončená a provozuschopná. Rovněž se hájil tím, že to nebyl jeho nápad připevnit panely na stojany elektrikářskými páskami, myslí si, že s tím přišel pan V..

Obhajoba obžalovaného je pak vyvrácena stavebními deníky obžalovaného V., stavebním deníkem společnosti Esokom, výpověďmi svědků z řad zaměstnanců společnosti Esokom, zejména pak P. Č. a výpovědí svědků z řad zaměstnanců obžalovaného V.. Z těchto výpovědí a listinných důkazů pak jednoznačně vyplývá, že elektrárna společnosti XXXX ve Vrahovicích dne 31. 12. 2010 dokončena nebyla. Na stavbě byly pouze namontovány solární panely, ale tyto nebyly propojeny mezi sebou, nebyly zapojeny po elektrikářské stránce. Toto měla na starosti společnost Esokom a jak vyplynulo z výpovědi svědka P. Č. a ze stavebního deníku této společnosti, naposledy byli zaměstnanci společnosti Esokom na stavbě elektrárny 21. 12. 2010, a poté až v roce 2011. Jestliže tedy 31. 12. 2010 byly na elektrárně

namontovány solární panely, pak přesto elektrárna nebyla dokončena, neboť nebyla propojena a dokončena právě po stránce elektrikářské, což je nezbytné. Přesto obžalovaný tvrdí, že elektrárna dokončena byla a že 31. 12. 2010 ráno podepsal s obžalovaným P. předávací protokol, kdy mu stavbu předával. Jak však vyplynulo z výpovědi obžalovaného V. a z výpovědi svědků z řad jeho zaměstnanců i ze stavebního deníku obžalovaného V. a dne 31. 12. 2010 ještě na elektrárně v ranních hodinách nebyly zdaleka namontovány všechny panely, neboť montáž probíhala po celý den až do setmění. Obžalovaný S. tedy vědomě, úmyslně podepsal nepravdivý předávací protokol, v kterém bylo tvrzeno, že elektrárna je dokončena, ačkoliv to nebyla pravda. Pokud se pak obžalovaný hájil tím, že to nebyl on, kdo vymyslel upevňování panelů na stojany elektrikářskými páskami, tak je nutno mít neustále na zřeteli, že eminentní zájem na dokončení solární elektrárny do 31. 12. 2010 měly zejména dva subjekty, a to jednak společnost XXXX, potažmo J.P. a dále společnost Ekosolaris, potažmo obžalovaný S. a D., neboť jak vyplynulo z výpovědi obž. S. elektrárnu stavěli v podstatě ve vlastní režii, a proto bylo v jejich eminentním zájmu, aby se stihla dokončit a předat ještě do 31. 12. 2010, aby nejpozději k tomuto datu získala licenci a měla tak garantovanou výkupní cenu pro rok 2010, která byla výrazně vyšší, než pro rok 2011. Bylo tedy v zájmu společnosti Ekosolaris a zejména pak obž. S. jako vedoucího pracovníka této společnosti, aby elektrárna byla 31. 12. 2010 hotova, nebo alespoň budila zdání hotovosti. Jak již bylo výše uvedeno, samotné připevnění solárních panelů páskami na stojany není v rozporu s funkcí elektrárny. Takovéto namontování panelů na stojany je v zásadě možné. V tomto případě však mělo splnit jediný účel, a to zdání dokončenosti elektrárny. Bylo zjevné, že pokud by byly panely přimontovány standartním způsobem, nestihly by se za jeden den, a to 31. 12. namontovat na elektrárnu všechny. Pokud však byly přidávány elektrikářskými páskami, znamenalo to značnou úsporu času, a proto také když přijela kontrola ze společnosti E.ON, mohla elektrárna na první pohled budit dojem, že je dokončená. To bylo také jediným účelem, proč se panely přimontovávaly elektrikářskými páskami a jak již bylo výše uvedeno, eminentní zájem na tom, aby bylo zvoleno právě toto přichycení, měla zejména společnost Ekosolaris a společnost XXXX. Soud proto dospěl k závěru, že tento nápad vzešel z hlav zástupců společnosti XXXX, tedy obž. D. a obž. S.. Obžalovaný S. byl předsedou představenstva a ředitelem společnosti Ekosolaris a ze své pozice byl rozhodující osobou při výstavbě FVE ve Vrahovicích. Byl to on, kdo zajistil pro obž. P. a služby svědka Z., podepisoval za spol. Ekosolaris všechny smlouvy o dílo, zajistil investora výstavby elektrárny a je proto nemyslitelné, aby za situace, kdy byly fotovoltaické panely přivezeny do areálu elektrárny teprve 30.12.2010, kdy bylo jasné, že se elektrárnu nepodaří dokončit včas, aby tak důležitá věc, jako je urychlení montáže panelů za účelem vytvoření zdání dokončenosti elektrárny proběhla za zády obž. S. bez jeho jakékoliv aktivní účasti. Obžalovaný S. byl veden jediným úmyslem, a to získat pro spol. XXXX licenci ještě v roce 2010 a to i nezákonným způsobem, neboť na tom závisela ekonomická návratnost celé zakázky. Jak sám uvedl, v roce 2010 investor společnosti Ekosolaris nezaplatil a první platby přišly až v roce 2011. Ekosolaris tak elektrárnu stavěla tak říkajíc na dluh a měla proto eminentní zájem, aby spol. XXXX získala licenci ještě v roce 2010, kdy byly garantovány výrazně vyšší výkupní ceny elektrické energie z fotovoltaických zdrojů než v roce 2011. Pokud by spol. XXXX získala licenci až v roce 2011, byla by rentabilita FVE ve Vrahovicích výrazně nižší a pro společnost Ekosolaris by bylo výrazně složitější vymocit po ní úhradu provedených prací. To byl hlavní důvod, proč obž. S. jako ředitel spol. Ekosolaris spolutrochoval o vytvoření podmínek pro to, aby FVE ve Vrahovicích budila dne 31.12.2010 dojem dokončenosti a spol. XXXX tak mohla být udělena licence. Jednal tak při vědomí, že pracovníci ERÚ, kteří budou rozhodovat o licenci budou uvedeni v omyl, zamlčel podstatné skutečnosti o stavu dokončenosti elektrárny k 31.12.2010, kdy věděl, že elektrárna dokončená není a do konce

roku 2010 ani nebude a ani být nemůže. Jednal tak s úmyslem získat pro společnost XXXX neoprávněný majetkový prospěch velkého rozsahu.

Obž. Z. S. tedy jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, využil něčího omylu a zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a dílem se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby uvedl někoho v omyl, využil něčího omylu a zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, avšak k dokonání nedošlo. Tím spáchal zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

Soud vzal dále za prokázané, že obž. společnost XXXX, s.r.o., ve které byl od 14. 10. 2010 do 21. 5. 2013 jediným jednatelem obž. J.P., který získal předmětnou licenci pro tuto společnost výše popsaným způsobem v rozporu se zákonem dne 31. 12. 2010 na základě trestného činu podvodu, vědomě od 1. 1. 2012 nejméně do 20. 5. 2013 využívaje cíleně omylu vyplácejícího subjektu o legálnosti nabytí předmětné licence a od toho se odvíjející výše neoprávněně nárokované výkupní ceny za vyrobený megawatt elektrické energie dle ceny stanovené pro rok 2010 namísto roku 2011 vystavovalo faktury za vyrobenou elektřinu neoprávněně dle oné licence s výkupní cenou za MW elektrické energie dle výkupní ceny stanovené pro licence uvedené v roce 2010 přijímala a užívala finanční prostředky, které jí byly takto vypláceny nejdříve společností E.ON distribuce a od 1. 1. 2013 E.ON energie, ačkoliv tyto finanční prostředky byly získány ze zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, čehož si byla společnost XXXX vědoma, přičemž nesdělení pravdy o protiprávnosti získání dané licence a výše uvedenou neoprávněnou fakturací vyrobené elektrické energie dle výkupních cen pro licence z roku 2010, získala majetkový prospěch za období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 primárně ke škodě E.ON distribuce ve výši nejméně 3.177.180,- Kč a dále za období od 1. 1. 2013 do 20. 5. 2013 primárně ke škodě E.ON energie ve výši nejméně 945.434,- Kč.

Oprávněný zástupce společnosti XXXX M. V. pak uvedl, že společnost koupil až v roce 2013 a jeho předchozí historii mu není prakticky nic známo.

K závěrům o vině uvedené společnosti dospěl soud na základě svědeckých výpovědí a listinných důkazů ve spise založených, zejména pak na základě spisu ERÚ. Je zřejmé, že oprávněnou osobou společnosti XXXX v době páchání trestné činnosti byl obž. J.P., který věděl, že licence byla získána neoprávněně, nezákonně, ba co víc dokonce trestným činem a věděl tedy, že elektrárna XXXX ve Vrahovicích nebyla 31. 12. 2010 dokončena, jako taková neměla získat licenci již v roce 2010, nýbrž až v roce 2011 a mohla tedy nárokovat výkupní cenu garantovanou až pro rok 2011, přesto však fakturovala za dodanou elektrickou energii dle výkupních cen garantovaných pro rok 2010 a o okolnostech, na základě kterých byla získána licence, pak společnost prostřednictvím svého odpovědného zástupce obžalovaného P. pomlčela. Využila tak omylu, na základě kterého jí byla udělena licence a získala z toho neoprávněný prospěch, přičemž způsobil značnou škodu, konkrétně škodu ve výši 4.122.614,- Kč, když právníkem osobu lze činit trestně právně odpovědnou až za období od 1. 1. 2012. Obžalovaná XXXX, s.r.o. dopustila zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku.

Soud se dále zabýval otázkou dokončenosti fotovoltaické elektrárny XXXX ve Vrahovicích ke dni 31. 12. 2010. Jak již bylo několikrát zdůrazněno provedeným dokazováním bylo jednoznačně prokázáno, že elektrárna dne 31. 12. 2010 funkční nebyla a ani být nemohla. Jak vyplynulo ze svědeckých výpovědí z řad zaměstnanců strážní služby

(H., H., R. i z knihy strážní služby, fotovoltaické panely byly na objekt elektrárny přivezeny až 30. 12. 2010 a jak vyplynulo z výpovědi obž. V., z řad svědků z řad jeho zaměstnanců a ze stavebního deníku obžalovaného, teprve dne 31. 12. 2010 se začalo s montáží těchto panelů na stojany. Samotné připevnění fotovoltaických panelů na stojany probíhalo celý den a bylo nakonec dokončeno, přičemž však pouhé přimontování panelů na stojany neznamena, že je elektrárna funkční a provozuschopná. Panely je totiž nutno propojit mezi sebou, vyvázat, svést do střídačů a provést další elektrikářské práce, jak vyplynulo z výpovědi svědka P. Č. a z výpovědí dalších zaměstnanců společnosti Esokom (P., P.), takováto práce by se nedala stihnout za jeden den, trvala by řádově několik dní. Z výpovědí svědků z řad zaměstnanců obž. V. a však vyplynulo, že kromě nich, na stavbě žádní další pracovníci dne 31.12.2010 nebyli, elektrárnu nikdo po elektrikářské stránce nezapojoval, oni rozhodně ne, neboť to nebylo předmětem jejich pracovní činnosti a žádní elektrikáře na stavbě neviděli. Z výpovědí zaměstnanců společnosti Esokoma ze stavebního deníku této společnosti pak vyplývá, že na stavbě FVE ve Vrahovicích byli v roce 2010 naposledy před Vánocemi, konkrétně dne 21.12.2010. Z toho tedy jednoznačně vyplývá, že elektrárna 31. 12. 2010 nebyla stavebně dokončena, nebyla dokončena po elektrikářské stránce, přesto jí bylo uděleno povolení k předčasnému užívání, což již samo o sobě je s podivem a na základě nepravdivých dokumentů, jako jsou výše uvedená revizní zpráva a předávací protokol, jí pak byla vydána licence, ačkoliv vydána být neměla.

Soud se zabýval rovněž výši způsobené škody, kdy výši způsobené škody zjistil z odborného vyjádření, přičemž při stanovení výše škody soud vycházel z garantovaných cen za vyrobenou MWh u elektrárny, která získala licenci do 31. 12. 2010 a mezi cenou garantovanou u fotovoltaických elektráren uvedených do provozu v roce 2011, kdy z důkazů předložených soudem, zejména ze stavebního deníku ze společnosti Esokom a výpovědí svědků z řad zaměstnanců společnosti Esokom lze dovodit, že elektrárna společnosti XXXX mohla být provozuschopná v prvním či druhém měsíci roku 2011. Rozdíl mezi takto garantovanými cenami za MWh, vynásobený pak počtem MWh dodané elektrické energie v jednotlivých letech a sečtené, pak tvoří celkovou výši způsobné škody. Tato pak za období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2013 činí celkovou částku 8.427.124,50 Kč.

Pokud se týče formy zavinění, pak soud hodnotí jednání všech obžalovaných jako úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy chtěli způsobem v tr. zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem. Soud již při hodnocení jednání jednotlivých obžalovaných se otázky úmyslu dotkl, nyní tedy podrobněji uvádí, že v případě obžalovaného V. D. soud dospěl k závěru, že jeho jednání bylo jednání v úmyslu přímém, zejména z toho, že obžalovaný vyhotovil revizní zprávu, do které zcela vědomě uvedl nepravdivé údaje a při svém vzdělání, při své profesi a za situace, kdy se svého jednání dopustil, věděl, že nepravdivé údaje uvedené v revizní zprávě budou použity jako podklad pro řízení u ERÚ pro udělení licence společnosti XXXX. Rovněž tak s ohledem na své vzdělání a na svou praxi věděl, proč je důležité datum 31. 12. 2010, kdy se jednalo o garanci výkupních cen fotovoltaické elektřiny s tím, že po 1. 1. 2011 bude tato cena výrazně nižší. Stručně řečeno obžalovaný věděl, že jeho revizní zpráva je nepravdivá a že bude použita k podvodu a také chtěl, aby k tomuto jednání použita byla.

Pokud se týká obž. D. i on si byl vědom toho, že dokumenty, které podepisuje, jsou nepravdivé, i on si byl vědom toho, že elektrárna dne 31. 12. 2010 nemůže být dostavěná, přesto se rozhodl, že vytvoří prostřednictvím obž. V. a jeho zaměstnanců zdání, aby jako dokončená vypadala, a to z toho důvodu, aby mohla získat licenci ještě 31. 12. 2010. I on jednal v úmyslu přímém. Stejně tak obž. P. a obž. S., oba věděli, že předávací protokol,

kterým stvrzovali dokončenost elektrárny, neodpovídá skutečnosti, věděli, že elektrárna není hotová, není dostavěná a věděli, že jako taková by nemohla dostat licenci a veškeré toto jednání činili s tím, aby licenci dostala a veškeré své jednání činili právě proto, aby se jim podařilo získat licenci ještě v roce 2010, aby obelstili zaměstnance ERÚ. V případě obž. K. pak soud dospěl rovněž k závěru, že i on se dopustil trestné činnosti v úmyslu přímém, neboť jak vyplynulo z dokazování i on věděl, že elektrárna není dokončena, nesmí získat licenci, věděl, že není osoba oprávněná činit úkony ve správním řízení při rozhodování o udělení licence společnosti XXXX, přesto připravil podklady proto, aby byla licence byla udělena, za situace, kdy věděl, že nejsou splněny všechny podmínky, které splněny být měly, přesto že věděl, že oprávněnými osobami v dané věci jsou jeho kolega Ž. a jeho nadřízená F. a jednal tak v úmyslu pomoci získat společnosti XXXX neoprávněný prospěch za vyrobenou a prodanou elektřinu v cenách z roku 2010. Rovněž v případě obžalované společnosti XXXX soud dospěl k závěru, že jednala v úmyslu přímém a to prostřednictvím svého jednatele obž. P., který věděl, že společnost získala licenci neoprávněným způsobem, že ji získala trestným činem, přesto společnost XXXX prodávala elektřinu za ceny, tak jak byly garantovány v roce 2010 a nikoliv v roce 2011 v úmyslu získat tak neoprávněný prospěch.

Při úvaze o druhu a výši trestu vyšel soud ze všech kritérií ustanovení § 39 tr. zákoníku o účelu a ukládání trestu. K obž. V. D. soud zjistil, že je osobou formálně netrestanou. Tato okolnost mu výrazně polehčovala, zároveň pak soud vzal jako polehčující tu okolnost, že se obžalovaný doznal k části trestné činnosti, byť tedy popíral subjektivní stránku trestného činu. Obžalovanému hrozil trest odnětí svobody od 5 do 10 let. Soud zejména s přihlédnutím k dosavadní bezúhonnosti obžalovaného a s přihlédnutím i k částečnému doznání obžalovaného, pak využil ustanovení § 58 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a obžalovanému mimořádně snížil trest odnětí svobody pod spodní hranici zákonné trestní sazby a uložil mu trest odnětí svobody 3 let. S ohledem na to, že obžalovaný doposud žil řádným život a role obžalovaného v trestné činnosti byla spíše okrajová, pak byl obžalovanému výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. Soud dospěl k závěru, že takto uložený trest bude postačovat k nápravě obžalovaného, a to v kombinaci s dalšími tresty, které byly obžalovanému uloženy. S ohledem na to, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil v přímé souvislosti s výkonem činnosti revizního technika, uložil soud obžalovanému trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti revizního technika, a to na dobu 5 let, kdy zákonné rozpětí § 73 odst. 1 činí 1 rok až 10 let. Soud tedy obžalovanému uložil trest při polovině zákonného rozpětí, kdy při ukládání výše trestu přihlédl ke škodě, která trestnou činností vznikla i k bezúhonnosti obžalovaného a zároveň k jeho nepřilíši významné roli v celé trestné činnosti. Obžalovanému byl pak dle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku uložen peněžitý trest, když obžalovaný trestným činem pro jiného získal majetkový prospěch. S přihlédnutím k majetkovým a výdělkovým poměrům, pak soud uložil obžalovanému trest ve výši 200 denních sazeb, kdy výši jedné denní sazby stanovil na částku 2.500,- Kč, celkem tedy 500.000,- Kč. K vysokému trestu soud přistoupil i s ohledem na výši způsobené škody. Pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, pak soud stanovil náhradní trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců. Navrhované tresty propadnutí majetku, pak soud neuložil, neboť dospěl k závěru, že by se jednalo o trest likvidační. Soud dospěl k závěru, že trest musí být pro obžalovaného citelným zásahem, ale trest propadnutí majetku v kombinaci s trestem zákazu činnosti by byl příliš přísným, a proto uložil pouze trest peněžitý, kdy výše 500.000,- Kč odpovídá majetkovým a výdělkovým možnostem obžalovaného.

V případě obž. Z. D., soud na jeho straně shledal polehčující okolnost v tom, že se jedná, stejně jako v případě obž. D., o osobu formálně bezúhonnou. Tato okolnost mu tedy

polehčovala, byla to však jediná polehčující okolnost na straně obžalovaného. Obžalovaný si nepřipouštěl, že by se trestné činnosti dopustil, z jeho strany soud nezaznamenal žádnou sebereflexi, ani náznak lítosti či doznání. Jako přitěžující okolnost pak soud vzal okolnost uvedeného § 42 písm. a) tr. zákoníku, když se obžalovaný trestné činnosti dopustil po předchozím uvážení. Soud pak také zohlednil roli obžalovaného v trestné činnosti, kdy se jednalo o jednoho z vedoucích pracovníků Ekosolaris, tedy o jednu z osob, která měla eminentní zájem na tom, aby byl trestný čin spáchán. Rovněž obž. D. hrozil trest odnětí svobody podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku od 5 do 10 let. Soud uložil obžalovanému trest na samé spodní hranici ustanovení § 209 odst. 5 tr. zákoníku, tj. trest odnětí svobody v trvání 5 let. Vyšší trest pak soud neukládal zejména s ohledem na bezúhonnost obžalovaného. Pro výkon trestu byl obžalovaný dle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, kdy s ohledem na výši trestu, jiný typ věznice nepřipadal v úvahu. Rovněž obž. D. byl dle ustanovení § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku uložen peněžitý trest. Rovněž obž. D. svým trestným činem získal pro jiného majetkový prospěch. Při ukládání peněžitého trestu soud přihlédl, tak jak u obž. D. k majetkovým a výdělkovým možnostem obž. D. a dospěl k závěru, že přiměřeným trestem bude trest ve výměře 200 denních sazeb, kdy výše dne denní sazby činí 2.500,- Kč, celkem tedy 500.000,- Kč. Takovýto trest obžalovaný jistě pocítí, bude to pro něj finanční zátěž, zároveň se však nejedná o trest nepřiměřeně přísný, o trest likvidační. Z tohoto důvodu také soud neukládal navrhovaný trest propadnutí majetku, takovýto trest by byl nepřiměřeně přísným trestem. Pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, byl i obž. D. stanoven náhradní trest rovněž v trvání 10 měsíců.

Obž. J. K. byl za podmínek stanovených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku ukládán úhrnný trest, neboť se dopustil dvou trestních činů. Nejprísněji trestným z projednávané trestné činnosti je trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 3 tr. zákoníku. Obžalovanému tak hrozil trest odnětí svobody od 5 do 12 let. Jako polehčující okolnost na straně obžalované soud shledal tu skutečnost, že se jedná o bezúhonnou osobu, o člověka doposud netrestaného. Obžalovanému naopak přitěžovalo to, že se dopustil celkem dvou trestných činů. Při ukládání trestu soud rovněž zohlednil roli obžalovaného, který byl v celé záležitosti pomocníkem. Soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody na samé spodní hranici ustanovení § 329 odst. 3 tr. zákoníku, trest odnětí svobody v trvání 5 let. S ohledem na dosavadní absolutní bezúhonnost obžalovaného pak soud dospěl k závěru, přestože by měl být obžalovaný s ohledem na výši trestu pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou, že bude lépe, když jej zařadí do mírnějšího typu věznice, když dospěl k závěru, že bude lépe zaručeno v mírnějším typu věznice to, že trest povede k nápravě obžalovaného a zaručí další vedení řádného života obžalovaného, proto byl v souladu s ustanovením § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen obž. J. K. pro výkon trestu do věznice s dozorem.

Obžalovanému byl dle § 71 odst. 1, 3 tr. zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání ve státní správě v pozici oprávněné úřední osoby, ve smyslu § 15 odst. 2 správního řádu, neboť se obžalovaný dopustil právě jako úřední osoba v souvislosti se svou pozicí. Při stanovení výše trestu pak soud přihlédl k dosavadní bezúhonnosti obžalovaného, ale rovněž k následku trestného činu k výši způsobené škody, a proto uložil obžalovanému trest zákazu činnosti v trvání 5 let, tj. při polovině zákonného rozpětí stanoveného § 73 odst. 1 tr. zákoníku. Dále byl obžalovanému, tak jako předchozím dvěma obžalovaným dle ustanovení § 67 odst. 1, 2 tr. zákoníku uložen peněžitý trest, když i obžalovaný J. K. svou trestnou činností získal pro jiného majetkový prospěch. Jako v předchozích dvou případech dospěl soud k závěru, že přiměřeným trestem bude trest ve výši 200 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 2.500,- Kč, celkem tedy 500.000,- Kč, takovýto trest bude pro obžalovaného velmi citelný, nicméně soud dospěl k závěru, že v jeho majetkových a výdělkových možnostech je tento trest vykonat. Navrhovaný trest propadnutí

majetku v kombinaci s trestem zákazu činnosti pak soud považuje za příliš přísný, a proto k takovému trestu nepřistoupil. Pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, byl i obžalovanému K. stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců.

Obžalovanému J.P. za trestnou činnost, za kterou byl stíhán hrozil trest odnětí svobody v rozpětí od 5 do 10 let, tak jak je stanoveno v § 209 odst. 5 tr. zákoníku. Na straně obžalovaného J. P. soud shledal jednu výraznou polehčující okolnost, a tou je jeho dosavadní bezúhonnost. Přitěžující okolností pak bylo to, že obžalovaný spáchal trestnou činnost po předchozím uvážení a ze ziskuchtivosti. Rovněž soud přihlédl k tomu, že právě obžalovaný P. měl mít z trestné činnosti největší prospěch, neboť byl jednatelem společnosti XXXXa jejím jménem fotovoltaickou elektrárnu pak provozoval. Obžalovanému soud uložil trest mírně nad spodní hranicí zákonného rozpětí § 209 odst. 5 tr. zákoníku, tj. trest odnětí svobody v trvání 6 let. Pro výkon trestu pak soud obžalovaného dle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, kdy s ohledem na výši trestu jiný typ věznice nepřipadal v úvahu. S ohledem na to, že obžalovaný svou trestnou činností získal majetkový prospěch, byl jemu ukládán peněžitý trest, kdy v jeho případě byl uložen peněžitý trest ve výši 400 denních sazeb, kdy výše jednodenní sazby činí 2.500,- Kč, celkem 1.000.000,- Kč. Soud přistoupil k vyššímu peněžitému trestu právě s ohledem na roli obžalovaného v trestné činnosti, když, lidově řečeno, ostatní spoluobžalovaní dělali všechno pro to, aby on podvodným způsobem licenci získal. Soud dospěl k závěru, že s přihlédnutím k jeho výdělkovým i majetkovým schopnostem bude pro něj peněžitý trest ve výši 1.000.000,- Kč sice citelným zásahem, nebude se však jednat o trest likvidační a bude v silách obžalovaného tento trest vykonat. Pro případ, že by nebyl peněžitý trest ve stanovené lhůtě vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 let. Navrhovaný trest propadnutí majetku i v případě obž. P. považuje soud za příliš přísný, a proto mu ukládán nebyl.

Obž. Z. S. byl za podmínek stanovených § 45 odst. 1 tr. zákoníku ukládán společný trest odnětí svobody, kdy byl současně zrušen výrok o vině a o trestu z rozsudku Krajského soudu v Brně, sp. zn. 46 T 5/2013. Nyní projednávaná trestná činnost je totiž dílčím útokem pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku, za který byl shora citovaným rozsudkem obžalovaný odsouzen. Jedná se prakticky o totožné jednání, kdy obž. S. ve věci 46 T 5/2013 rovněž vystupoval jako zástupce společnosti Ekosolaris při výstavbě fotovoltaické elektrárny společnosti TOWER OF POWER Alfa v Držovicích a prakticky ve stejný den, tj. 31. 12.2010 spáchal trestný čin podvodu na dvou místech s dvěma různými okruhy spolupachatelů. Trest uložený dle § 45 odst. 1 tr. zákoníku nesmí být mírnější, než trest uložený rozsudkem dřívějším. Obž. S. tak hrozil trest odnětí svobody od 5 do 10 let, přičemž dřívějším rozsudkem mu byl uložen odnětí svobody v trvání 7 let. Bylo tak zřejmé, že soud nebude ukládat nižší než sedmiletý trest. Obž. S. přitěžovalo to, že se jednalo o osobu, která byla jednou vůdčích osob při páčání trestné činnosti. Trestné činnosti se navíc dopustil dvěma útoky. Jako polehčující okolnost pak soud zhodnotil bezúhonnost obžalovaného, když před spácháním nyní projednávaného trestné činnosti nebyl trestán. Soud však zároveň dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky pro upuštění od uložení společného trestu, když v případě obžalovaného S. se jednalo o prakticky totožnou trestnou činnost páchanou v krátkém časovém období, přičemž tato trestná činnost mohla mít za následek škodu v řádech stamilionů. Právě s přihlédnutím k výši způsobené škody soud dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky pro upuštění od uložení společného trestu, naopak je nutno trest obžalovanému ještě mírně zpřísnit, a proto byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 8 let. S ohledem na výši uloženého trestu pak byl obžalovaný dle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku zařazen pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou, když pro zařazení do mírnějšího typu soud neshledal podmínky. Soud rovněž zopakoval peněžitý trest uložený

dřívějším rozsudkem, který byl obžalovanému uložen ve výši 1.000.000,- Kč se stanovením náhradního trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců a rovněž tak soud zopakoval dřívějším rozsudkem uložený trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu 6 let.

Pokud se pak týká obž. společnosti XXXX, soud dospěl k závěru, že tato společnost po většinu doby své existence, provozovala činnost, která spočívala převážně v páchání trestné činu, konkrétně trestného činu podvodu, když po většinu dobu své existence páchala trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku tím, že neoprávněně prodávala vyrobenou elektřinu za ceny garantované roku 2010. S ohledem na současný stav společnosti, která je bez majetku, nevykonává žádnou činnost, není osobou veřejně známou, pak soud dospěl k závěru, že jediným možným trestem u této právnické osoby je trest stanovený v § 16 odst. 1 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, tj. trest zrušení právnické osoby, a proto byl tento trest právnické osobě XXXXuložen.

Oproti podané obžalobě pak soud dospěl k závěru, že jednání obž. M.V., pro které byl postaven před soud není tr. činem. Z provedeného dokazování soud dospěl k závěru, že obž. M.V.jako podnikatel dal dne 31. 12. 2010 pokyn svým zaměstnancům montovat fotovoltaické panely na ocelové konstrukce elektrikářskými stahovacími páskami bez náležité fixace a bez zapojení kabelů mezi sebou do funkčního celku, a to s cílem pro potřeby kontrol ze strany ze strany zaměstnanců ERÚ a zaměstnanců skupiny E.ON, vyvolat zdání, že fotovoltaická elektrárna XXXXve Vrahovicích je dokončená a provozuschopná a takto jednal, aby pomohl obviněnému J.P.získat neoprávněně licenci ve prospěch společnosti XXXXještě v roce 2010 a aby J.P. ve prospěch společnosti XXXXzískal protokol o schválení výroby od společnosti E.ON ještě v roce 2010. Měl se tak dopustit zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku dílem dokončeného, dílem ukončeného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

Obž. M. V. nijak nepopíral, že skutečně dal svým zaměstnancům pokyn, aby montovali na stojany fotovoltaické panely pomocí elektrikářských pásek. Uvedl však, že to nebyl jeho nápad, nebylo to na základě nějaké dohody, kterou by inicioval on, ale bylo mu to nařízeno obžalovanými D.a S.. On sám s takovýmto uchycením na stojany nesouhlasil, nicméně byl vázán smlouvou o dílo, a tak když chtěl zakázku splnit a dokončit, nezbylo mu nic jiného, než na tento způsob uchycení přistoupit, a proto dal pokyn svým zaměstnancům, aby postupovali shora uvedeným způsobem. Sám však nebyl přesvědčen o vhodnosti použití elektrikářských pásek, nesouhlasil s tím. Jeho obhajoba je pak podpořena jeho stavebním deníkem, ze kterého vyplývá, že tuto skutečnost obžalovaný do stavebního deníku zapsal a je rovněž podpořena i výpovědí svědkyně R., tehdejší přítelkyně obžalovaného, z jejíž výpovědi vyplynulo, že obžalovaný s ní tuto skutečnost konzultoval a právě na její radu pak zapsal do stavebního deníku výhradu k přichycení panelů na stojany. Jak vyplynulo z dokazování, v samotném přichycení fotovoltaických panelů na stojany elektrikářskými páskami problém není. Ten spočíval v tom, že tento postup byl zvolen s ohledem na to, aby elektrárně budila dne 31. 12. dojem, že je dostavěná a provozuschopná. Z provedeného dokazování však nevyplývalo, že by na tomto měl obž. V. nějaký zájem a že by pokyny svým zaměstnancům dal proto, aby elektrárna budila dojem dostavěnosti. Byl jedním ze subdodavatelů, kteří měli na starosti montážní práce, nikoliv práce elektrikářské, proto mu také nelze klást za vinu, že svým zaměstnancům dal pokyn, aby panely montovali bez zapojení mezi sebou do funkčního celku. Toto neměla jeho firma na starosti. Soud dospěl k závěru, že nápad s montáží fotovoltaických panelů pomocí elektrikářských pásek nevzešel z hlavy obžalovaného, nebyl to

jakýsi jeho příspěvek k tomu, aby byla elektrárna včas dokončena, když on jako subdodavatel na tom neměl eminentní zájem a mohlo mu být v podstatě jedno, jak a kdy bude montáž panelů probíhat, zvláště za situace, když tyto byly přivezeny až 30. 12. 2010. Z provedeného dokazování rovněž nevyplývá, že by mu obž. D. a S. sdělili, že se panely budou montovat páskami pro to, že má elektrárna vypadat na oko jako hotová. Z výpovědi svědka D. sice vyplynulo, že se ptal na důvod nestandardního přichycení panelů na stojany a bylo mu obžalovaným vysvětleno, že kvůli nějaké kontrole, z toho však nelze vyvodit závěr, že to byl nápad obžalovaného přichytit panely páskami a že bylo úmyslem obžalovaného tímto přichycením vyvolat zdání dokončenosti elektrárny, tak aby získala licenci ještě v roce 2010. Jak již bylo výše uvedeno, obž. V. byl jedním ze subdodavatelů a mohlo mu být v podstatě jedno, jak budou panely přichyceny, z jakého důvodu se tak činí. Jeho jediným úkolem splnit zakázku dle požadavků objednatele. Soud dospěl k závěru, že žádným z důkazů, které mu byly předloženy, se nepodařilo prokázat, že by obžalovaný jednal v úmyslu pomoci obž. P. společnosti XXXX získat licenci ještě 31. 12. 2010 a že by tedy jeho jednání bylo možno kvalifikovat jako zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve formě pomoci § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Soud dospěl k závěru, že ze strany obžalovaného zde chybí stránka zavinění ve formě úmyslu, a to ať přímého, či nepřímého. Z důkazů, které byly soudu předloženy, soud dospěl k závěru, že jednání obž. M.V., tak jak je v obžalobě uvedeno se skutečně stalo, tj. skutek se stal, ale s ohledem na absenci subjektivní stránky ze strany obžalovaného se pak nejedná o trestný čin. Tento skutek tedy není trestným činem, a proto byl obž. M.V. obžaloby dle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěn.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Ve stanovené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předchází. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Krajský soud v Brně
dne 11. května 2016

Mgr. Michal Zámečník, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

I. Rolcová